ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΕΛΟΣ
ΚΕ ΜΠΑ
ΕΛΙΑ
ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΛΩΣ ΟΡΙΣΜΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ ΕΠΕ

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES
ΤΕΥΧΟΣ 60, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010, ΕΥΡΩ 0,01
Ηπείρου 1 και Πειραιώς, 104 33 Αθήνα

* Ενημερωτικό Σεμινάριο της 11ης Νοεμβρίου 2010

" Η Στρατηγική της Τουρκίας ως Περιφερειακής Δυνάμεως
και βαθμός επηρεασμού της Ελληνικής Εθνικής Στρατηγικής"

> Δομή-Οργάνωση του Τουρκικού Κράτους. Τρέχουσες Συνθήκες

> Δόγμα Στρατηγικού Βάθους και υλοποίησή το "εν τοις πράγμασι" μέχρι σήμερα

> Βαθμός Επηρεασμού της Εθνικής Στρατηγικής από τον Τουρκικό Νεο-Οθωμανισμό

Άρθρα

> Η Πρώτη Αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισαβώνος και οι Συμβιβασμοί

> Η Ατομική και η Συλλογική Ευθύνη στην Οδική Ασφάλεια

> Μεταναστευτικό

> Μία Αριστοτελική Πολιτεία

Επισκοπήσεις

> Με μια Ματιά η Ελλάδα και το Κόσμος

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Ο έμμεσος σκοπός της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ είναι η συστέγαση σε ένα Ινστιτούτο των γνώσεων και της πείρας των ΟΛΩΝ των ανωτάτων αποστράτων αξιωματικών δια τη μελέτη, ανάλυση και προβολή των απόψεων και των προτάσεων επί της πλειάδος των μερικών θεμάτων των απορρεόντων εκ του τεθέντος κυρίου σκοπού.

Στο πέρασμα των δεκαέξι χρόνων λειτουργίας η ΕΛ.-Ε.Σ.ΜΕ έχει να επιδείξει πλούσιο και αξιόλογο έργο, συμποσούμενο σε πεντήκοντα τεκμηριωμένες μελέτες, σε έξι διεθνή συνέδρια, σε αρκετά ενημερωτικά σεμινάρια προς αξιωματικούς και ιδιώτες εντός και εκτός Αθηνών και σε έκδοση - κυκλοφορία του διμηνιαίου περιοδικού "Προβληματισμοί". Όλα δε αυτά επραγματοποιήθησαν με την υποστήριξη, ηθική και υλική ενίσχυση όλων όσων πιστεύουν στη σκοπιμότητα και αναγκαιότητα υπάρξεως του Ινστιτούτου, ως μιας, μεταξύ των άλλων, δεξαμενής σκέψεως.

Μεγάλη η προσπάθεια και βαρεία η ευθύνη του εθελοντή λειτουργού, του ανιδιοτελούς αξιωματικού του προικισμένου με τις αρετές της φιλοπατρίας, της ανδρείας, της καρτερίας, της πειθαρχίας, του στρατιωτικού πνεύματος, της αλληλεγγύης και της ευγενούς αμίλλης. Σ΄αυτόν τον πολίτη της προσφοράς οφείλομεν να αφιερώσουμε την παρούσα σελίδα, στο στυλοβάτη των Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίες εμπεδώνουν προς τους πολίτες αυτής της χώρας το αίσθημα ασφαλείας, ώστε να παραμένουν στις εστίες τους και να επιδίδονται σε έργα ειρηνικά και δημιουργικά. Εθνική Άμυνα και Ασφάλεια αξιολογούνται ως το πρωταρχικό αγαθό καλλιεργείας και αναπτύξεως οποιασδήποτε δραστηριότητος ατομικής, συλλογικής ή κρατικής.

Στην εποχή μας το έργο των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχως των αξιωματικών έχει συρρικνωθεί αφενός λόγω της αστρατείας και της ατεκνίας και αφετέρου λόγω της αφαίρεσης αποστολών ως η φύλαξη των συνόρων, η κατάσβεση πυρκαϊών, η αντιμετώπιση πλημμυρών και η κατασκευή έργων κοινής ωφελείας. Έτσι έργα και ενέργειες, ελάχιστα δαπανηρές, οι οποίες έφεραν σε ευρεία επικοινωνία τους πολίτες με τα στρατευμένα παιδιά τους, εξέλιπαν με αποτέλεσμα το έργο των αξιωματικών να καθίσταται αφανές, εντός των τειχών, και σκοπίμως και αγνωμόνως στη χώρα της ηθικής και υλικής κρίσης να αποκαλείται "αντιπαραγωγικόν".

Η σκοπίμως, καλλιεργηθείσα στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία, οι αναξιοκρατικές κομματικές παρεμβάσεις, οι επαναφορές αποστράτων και το ακατοχύρωτο του επαγγέλματος, ευτέλισαν το αξίωμα - λειτούργημα εντός και εκτός του χώρου των αξιωματικών και εκλόνισαν την εμπιστοσύνη του λαού προς αυτούς. Όλα δε αυτά ως πολιτική επιλογή απαξίωσης και εκδίκησης με ενεργούμενο την υποτεταγμένη μετριότητα.

Η διαμάχη πολιτικών και στρατιωτικών δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο, αποτελεί διαχρονική ιστορική επιβεβαίωση, οφειλομένη στο φθόνο των πολιτικών δια την αίγλη και το κύρος των αποκτωμένων υπό των στρατιωτικών στο πεδίο της μάχης και του απορρέοντος δικαιώματος συμμετοχής στη διαχείριση των κοινών. Οι Στρατηγοί και οι Ναύαρχοι των Περσικών Πολέμων εξορίσθησαν. Ο Βελισσάριος ετυφλώθη. Οι πρωταγωνιστές της εθνικής παλιγγενεσίας και οι Στρατηγοί του Βορειοηπειρωτικού έπους εφυλακίσθησαν και παρηγκωνίσθησαν. Οι συντρίψαντες την κομμουνιστική ανταρσία, αμνημόνευτοι, εξισώθησαν με τους αιμοσταγείς καπεταναίους του ατυχέστατα αναγνωρισθέντος "Δημοκρατικού Στρατού".

Η πολεμική τέχνη, στρατηγική και τακτική, η χρήση των πολυπλόκων συγχρόνων πολεμικών μέσων δεν κατακτώνται με το καπέλο και τη στολή, αλλά με τη μελέτη, τη γνώση, την καλλιέργεια του πνεύματος και του σώματος, με την εμπειρία. Επιστήμη και τέχνη το επάγγελμα - λειτούργημα του αξιωματικού, δι΄αυτό η άσκησή του επιβάλλει αποφοίτηση εκ των ανωτάτων στρατιωτικών σχολών, ισαξίων Πανεπιστημίων. Ο αξιωματικός συνεχώς εκπαιδεύεται, υλοποιώντας την όψιμα ανακαλυφθείσα "δια βίου μάθηση". Είναι ο ηγέτης που προετοιμάζει εαυτόν και υφισταμένους δια την εθελοθυσία στο πεδίο της μάχης την οποία επιβάλλει η κατάκτηση της νίκης.

Είναι καιρός ο αξιωματικός να απενεχοποιηθεί από το βάρος της αποδιδομένης ευθύνης δια την απώλειαν της μαρτυρικής Κύπρου στον πόλεμο του 1974. Η απώλεια οφείλεται όχι στο απροετοίμαστο των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά στην έλλειψη πολιτικής βούλησης χρησιμοποιήσεώς των.

Είναι οφειλόμενο χρέος προς αυτούς που έφεραν "τον Σύνταγμα" στην Ελλάδα, στη διανυομένη εποχή των μεταρρυθμίσεων, να περιληφθεί στο Σύνταγμα της χώρας κεφάλαιο δια την Εθνική Άμυνα και την Ασφάλεια, ώστε να σταματήσουν οι εκάστοτε τροποποιήσεις επί των ισχυόντων νόμων, οι οποίες δυστυχώς αποσκοπούν στη νομιμοποίηση των παρεμβάσεων, στην ποδηγέτηση και στην κομματικοποίηση των αξιωματικών.

Είναι αναγκαίο να κατανοηθεί από την πολιτική ηγεσία και να ενημερωθούν οι Έλληνες ότι η Ελλάς περιβάλλεται από λαούς με εθνικές απαιτήσεις σε βάρος της, χώρες ουσιαστικά διακείμενες εχθρικά απέναντί της. Η Τουρκία έχει την πρόθεση και τη δυνατότητα υλοποίησης των σχεδίων της. Η "Βαριοπούλα" ήτο σχέδιο επιχειρήσεων κατά της Ελλάδος. Είναι ορατή και σταθερή απειλή και όποιος δεν το αντιλαμβάνεται εθελοτυφλεί, κυριαρχείται από φοβία και ηττοπάθεια. Είναι ακατανόητο έως ενοχικό να συζητάς με τους σφετεριστές και καταπατητές του ονόματος και του οικοπέδου σου, γείτονες δια την κυριότητα και τα δικαιώματά σου.

Προκύπτει συνεπώς η ανάγκη, ακόμη και στη διερχομένη οικονομική κρίση, της ενίσχυσης των Ενόπλων Δυνάμεων, της διαφύλαξης του κύρους και του ηθικού των αξιωματικών, ώστε απερίσπαστοι μακράν των κομματικών σκοπιμοτήτων να παραμείνουν οι φύλακες του έθνους, το οποίον μάλλον αποδομείται, μεταπίπτον σε άθροισμα ετεροδόξων και αλλοφύλων πολιτών. Το τμήμα του μελλοντικού ηγέτη - μαχητή θα είναι αλλόδοξο, αλλότροπο, αλλόφυλο.

Είναι ανάγκη να χαραχθεί και να καταγραφεί η Εθνική Στρατηγική και το προς υποστήριξή της αμυντικό δόγμα. Το θέμα προέχει λόγω του μεταβαλλομένου γεωπολιτικού, γεωστρατηγικού και γεωοικονομικού περιβάλλοντος και των μεγάλης κλίμακος πληθυσμιακών μετακινήσεων, που ίσως αποτελούν τον μεγαλύτερο κίνδυνο δια την πατρίδα μας.

Η οικονομική κρίση μάλλον βαθαίνει και η απαιτουμένη ευρωπαϊκή αλληλεγγύη ανύπαρκτη. Ο Έλληνας απαθής και άπραγος με ενοχική συμπεριφορά υποκύπτει στα κελεύσματα του υποκαταστάτου της Τρόϊκα, που τον οδηγούν στο συνεχώς αυξανόμενο δανεισμό και το υπερβολικό χρέος, στην αύξηση της ανεργίας και της πτώχειας.

Συνέχεια στην σελίδα 47

Τα δημοσιευόμενα άρθρα αποδίδουν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων των και δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις θέσεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
Εκδότης-Διευθυντής: Η.Καζούκας
Υπεύθ.Συντάξεως: Στ. Παναγόπουλος
Υπεύθ. Τυπογραφ: Α. Σαραντινός
Συντακτική Ομάδα: Ε.Σκλήρης, Ε.Τέμπος, Π. Λάγγαρης, Σ. Κουρκούμπας
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ.Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: ΝΕΜΕΣΙΣ Α.Ε.

Διευθύνσεις
ΓραφείαΗπείρου1 και Πατησίων
τ.κ. 104 33 Αθήναι
Τηλέφωνο:.....2108211025
Fax:.....2108211056
E-mail: .....elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο:.....www.elesme.gr

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

"ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΩΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ"

11 Νοεμβρίου 2010

Πραγματοποιήθηκε, την 11ην Νοεμβρίου 2010 στο Πολεμικό Μουσείο, Ενημερωτικό Σεμινάριο που πρότεινε η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ στο ΓΕΕΘΑ, για να τιμήσει την μνήμη του αειμνήστου Αντιναυάρχου Περικλή-Δημητρίου Λιαπάκη Π.Ν., επιτίμου Αρχηγού Στόλου και Αντιπροέδρου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.

Το Σεμινάριο τίμησε δια της παρουσίας του ο Υπαρχηγός Επιτελείου ΓΕΕΘΑ, Αντιστράτηγος κ. Σαμπάτης Ξιφαράς, συμμετείχε ο Διευθυντής ΔΑΣΠ/ΓΕΕΘΑ Υποστράτηγος κ. Νικόλαος Καταβέλης και αριθμός ανωτάτων, ανωτέρων, κατωτέρων αξιωματικών και μαθητές της ΣΣΕ.

Θέμα του Σεμιναρίου ήταν η "Στρατηγική της Τουρκίας ως Περιφερειακής Δύναμης και Βαθμός Επηρεασμού της Ελληνικής Εθνικής Στρατηγικής".

Το Σεμινάριο προλόγησε εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ ο Πρόεδρός της Αντιστράτηγος ε.α. κ. Ηλίας Καζούκας και συντόνισε ο Αντιναύαρχος ε.α. κ. Γρηγόριος Δεμέστιχας Π.Ν. και παρουσιάσθηκαν τα θέματα που είχαν προκριθεί.

Με δεδομένο ότι το Σεμινάριο ήταν επανάληψη των προηγηθέντων το 2009 σε ΑΤΑ και Β΄ΣΣ, στην παρούσα ενημέρωση δεν θα επαναληφθούν τα αντικείμενα που παρουσίασαν ο Υποστράτηγος ε.α. κ. Παναγιώτης Λεονάρδος και ο Αντιναύαρχος ε.α. κ. Στυλιανός Πολίτης Π.Ν. και ήδη έχουν δημοσιευθεί στα τεύχη 58 και 59 της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ. Προς τούτο και για οικονομία χώρου θα παρουσιασθούν τα παρακάτω τρία θέματα καθώς και η εισήγηση του Προέδρου της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ Αντιστρατήγου ε.α. κ. Ηλία Καζούκα.

Θέμα 1ο : "Δομή και Οργάνωση του Τουρκικού κράτος, τρέχουσες συνθήκες", υπό Υποστρατήγου ε.α. κ. Γεωργίου Κασιδόκωστα.

Θέμα 2ο : "Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους και η υλοποίησή του "εν τοις πράγμασι", υπό κ. Σταύρου Λυγερού, Δημοσιογράφου - Συγγραφέως - Αναλυτού.

Θέμα 3ο : "Βαθμός επηρεασμού της Ελληνικής Στρατηγικής από τον Τουρκικό νέο-οθωμανισμό", υπό Αντιστρατήγου ε.α. Στυλιανού Παναγοπούλου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
Αντιστρατήγου ε.α. Η. Καζούκα
Προέδρου ΔΣ/ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ

Κύριοι συνάδελφοι,
Αξιωματικοί
των Ενόπλων Δυνάμεων,

Αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση και υπερηφάνεια ατενίζοντάς σας και αναγιγνώσκοντας στα πρόσωπά σας την έκφραση του βάρους της ευθύνης προσφοράς στην ασφάλεια της Πατρίδος, του πρωτίστου αγαθού καλλιέργειας και ανάπτυξης οποιασδήποτε ανθρωπίνης δράσης και κρατικής λειτουργίας.

Είναι συγχρόνως ανείπωτη η χαρά τόσον εμού όσον και των διοργανωτών και ομιλητών του αρχομένου σεμιναρίου ""Στρατηγική της Τουρκίας ως Περιφερειακής Δύναμης και Βαθμός Επηρεασμού της Ελληνικής Εθνικής Στρατηγικής", δια την ευκαιρία που μας παρέχεται να επικοινωνήσουμε μαζί σας και να ανταλλάξουμε χρήσιμες σκέψεις και απόψεις δια την εξ ανατολών γείτονα Τουρκία, η συμπεριφορά της οποίας επηρεάζει και επιβαρύνει την εθνική μας άμυνα και κατά συνέπεια την οικονομία, ιδιαίτερα δε την ατομική και οικογενειακή ζωή υμών των Ελλήνων Αξιωματικών, των στυλοβατών του Έθνους.

Ευχαριστούμε, λοιπόν, το ΓΕΕΘΑ δια την αποδοχή της πρότασης συνδιοργάνωσης του σεμιναρίου, αλλά και την αδιάλειπτη υποστήριξη του έργου της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών. Υποστήριξη ηθική και υλική που τεκμηριώνεται από τις σαράντα και πλέον ανατεθείσες μελέτες, αλλά και τα δεκαπέντε και πλέον ενημερωτικά σεμινάρια. Τα περισσότερα των θεμάτων του Σεμιναρίου ανεπτύχθησαν κατά το παρελθόν έτος προς αξιωματικούς του ΑΤΑ και του Β΄ΣΣ. Από τους ομιλητές του Σεμιναρίου απουσιάζει ο αποβιώσας Αντιναύαρχος ε.α. Περικλής Λιαπάκης Π.Ν., Αντιπρόεδρος του Δ.Σ./ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ στη μνήμη του οποίου αφιερώνεται το παρόν Σεμινάριο.

Οι σχέσεις των λαών ρυθμίζονται από το συμφέρον. Οι σχέσεις Ελλάδος και Τουρκίας, στα ενιακόσια και πλέον χρόνια της γειτονίας των, από τη μάχη του ΜΑΤΖΙΚΕΡΤ το 1071 μ.Χ., έχουν περάσει από φάσεις συγκρούσεων, πολέμων, γενοκτονίας, εξοντωτικής δουλείας και ψυχροπολεμικής ειρήνης.

Οι Τούρκοι, κατέχοντες σημαίνουσα γεωστρατηγική θέση με πληθυσμιακή υπεργεννητικότητα, φανατικοί ισλαμιστές, διακατεχόμενοι από αισθήματα περι-

φερειακής δύναμης και μειονεξίας έναντι των Ελλήνων, αναζητούν ζωτικό χώρο προς Δυσμάς στη Θράκη, στο Αιγαίο, στην Κύπρο, σε βάρος των Ελλήνων. Πάγιος λοιπόν σκοπός η αναθεώρηση της Συνθήκης της Λωζάνης.

Προς τούτο η Τουρκία τα τελευταία πενήντα χρόνια :

- Εκδιώκει από την Πόλη τους Έλληνες.
- Παραβιάζει τον εθνικό εναέριο χώρο.
- Αμφισβητεί τα χωρικά μας ύδατα και προβάλλει casus belli σε περίπτωση επέκτασής των.
- Απαιτεί την αποστρατικοποίηση των νήσων.
- Δεν δέχεται υφαλοκρηπίδα στα νησιά του Αιγαίου.
- Ποδηγετεί και θεωρεί τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης ως Τουρκική.
- Ζητεί τον περιορισμό και διαχωρισμό του FIR των Αθηνών.
- Αμφισβητεί την οικουμενικότητα του Πατριαρχείου.
- Κατέχει στρατιωτικώς τη Β. Κύπρο και αμφισβητεί την Κυπριακή Δημοκρατία.
- Διεκδικεί ρόλο προστάτου των μουσουλμανικών πληθυσμών των Βαλκανικών χωρών δια περίσχεση της Ελλάδος.
- Αμφισβητεί την ελληνική κυριαρχία, δημιουργεί τις λεγόμενες γκρίζες ζώνες και προβαίνει σε παραβάσεις και παραβιάσεις στο Αιγαίο επί καθημερινής βάσεως από το 1974, δημιουργούσα πάγια και ψυχροπολεμική κατάσταση.
- Αδιαφορεί, αν δεν υποθάλπει, την δια του εδάφους της λαθρομετανάστευση.
- Αποσιωπά σκοπίμως την ελληνικότητα των μνημείων της.
- Θεωρεί ότι οι Τούρκοι προϋπήρχαν των Ελλήνων της Μ. Ασίας ως δήθεν απόγονοι των Χεταίων και Σουμερίων.
- Διατηρεί ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις, προσανατολισμένες έναντι της Ελλάδος και καταλλήλως εξοπλισμένες δι΄επιθετικές επιχειρήσεις.
- Επικαιροποιεί τη γεωστρατηγική αξία και το γεωπολιτικό ρόλο της Τουρκίας και τον καθιστά πυξίδα πλεύσεως στο σύγχρονο περιβάλλον (Νταβούτογλου).
- Επιδεικνύει συμπεριφορά πάτρωνος έναντι των Ελλήνων.

Παρά τα βασικά τρωτά σημεία της διαμάχης κοσμικών (Κεμαλιστών) - Ισλαμιστών και του Κουρδικού κινήματος, διατηρεί την εθνική ισχύ, που την αναδεικνύει περιφερειακή δύναμη και κεντρικό παίκτη των γεωπολιτικών παιγνίων της ευρύτερης περιοχής. Αποτελεί συνεπώς μόνιμη ορατή απειλή κατά της Ελλάδος.

Έναντι των προκλήσεων της Τουρκίας η Ελλάς τηρεί στάση σύνεσης, διακηρύσσει ότι δεν διεκδικεί, αλλά και δεν είναι διατιθεμένη να παραχωρήσει οτιδήποτε, από τα κυριαρχικά της δικαιώματα, την εδαφική της ακεραιότητα και την εθνική της ανεξαρτησία, ενώ ανέλπιστα στηρίζει την ευρωπαϊκή ενταξιακή της πορεία. Στάση αμυντική, που ίσως εκλαμβάνεται ως αδυναμία, ιδιαίτερα στην εποχή της διερχομένης βαθείας οικονομικής και ηθικής κρίσης.

Εσχάτως οι δύο χώρες, υπό την παρότρυνση των διεθνών οργανισμών, στους οποίους έχουν παράλληλο ανταγωνιστικό βίο, προβαίνουν σε επαφές και συμφωνίες, επιβεβλημένες δια την εκτίμηση προθέσεων και δυνατοτήτων, αποβλέπουσες βασικώς στη διασφάλιση της ειρήνης δια των μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης, της ανάπτυξης οικονομικών και πολιτισμικών συναλλαγών και της πραγματοποίησης σειράς μυστικών συνομιλιών σε κλίμα λήθης και κατευνασμού παθών του παρελθόντος μέσω λόγου και εικόνας.

Μοναδική όμως λύση παραμένει η διατήρηση ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων (βασισμένων στον Αξιωματικό και τον κληρωτό οπλίτη) και η αναβάπτιση του Έθνους στις αξίες, στις αρχές και στα ιδανικά της κλασσικής Αθήνας, με παράδειγμα το του Μιλτιάδου τρόπαιον.

Κύριοι Αξιωματικοί,

Η Ελληνική Εταιρεία Στρατηγικών Μελετών συμπλήρωσε το 16ο έτος της σημαντικής πορείας, εν μέσω των ισάξιων άλλων Ινστιτούτων της Πατρίδος, ως μία σύγχρονη δεξαμενή σκέψης, εκπέμπουσα σκέψη και γνώση από την οπτική γωνία των "Στρατηγών", επί θεμάτων γεωστρατηγικής, γεωπολιτικής εθνικής στρατηγικής, ικανοποιούσα ένα διαχρονικό αίτημα και καλύπτουσα το υπάρξαν αντίστοιχο κενό.

Σεμνυνομένη δια το έργο της, πορεύεται αθορύβως, βασισμένη στην ανιδιοτελή προσφορά, ηθική και υλική υποστήριξη μελών και φίλων.

Στηρίζει τις εθνικές θέσεις στα πλαίσια της αρμόζουσας εθνικής στρατηγικής, των εθνικών συμφερόντων. Οι θέσεις και οι απόψεις κοινοποιούνται σε μελέτες, σεμινάρια, στο εκδιδόμενο περιοδικό "Προβληματισμοί" και στην Ιστοσελίδα αυτής.

Τελειώνοντας, πιστεύω πως με την προσπάθεια και τις γνώσεις των εγκρίτων ομιλητών, τους οποίους και ιδιαίτερα ευχαριστούμε, αλλά και την δική σας συμμετοχή κατά τη συζήτηση θα ολοκληρωθεί το θέμα και θα επιτευχθεί ο σκοπός του σεμιναρίου.

Παρακαλώ τον Ναύαρχο κ. Γρηγόριο Δεμέστιχα, επίτιμο Πρόεδρο του Δ.Σ., ιδρυτικό και ενεργό μέλος του Ινστιτούτου, συντονιστή του Σεμιναρίου να συνεχίσει το πρόγραμμα.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας
μέσω του λογαριασμού **142-002101-073469 ALPHA Bank**
ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής,
τυγχάνει εκτιμήσεως εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.,η οποία και σας θεωρεί
παράγοντες βελτιώσεώς του

Δομή - Οργάνωση του Τουρκικού κράτους. Τρέχουσες συνθήκες

Υπό Υποστρατήγου ε.α. Γ. Κασιδόκωστα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Θα αναφερθώ στην δομή του Τουρκικού Κράτους και τις εξελίξεις που συντελούνται στην παρούσα περίοδο, αλλά ταυτόχρονα θα προσπαθήσουμε μαζί να ιχνηλατήσουμε την ιδεολογία που το διατρέχει, εντοπίζοντας κατά το δυνατό τις ιδεολογικοπολιτικές ρίζες του πολιτειακού μορφώματος που αποκαλείται "Τουρκική Δημοκρατία" μέσα και από την ιστορική του εξελικτική πορεία. Η διάλεξη έχει διάρκεια 45' και θα περιλάβει τα αντικείμενα που προβάλλονται στη διαφάνεια:

Η Τουρκική Δημοκρατία εγκαθιδρύθηκε το 1924 από τον Μουσταφά Κεμάλ, μετά το θάνατο του οποίου και εφεξής, λειτουργεί πλέον στο πλαίσιο των κατευθυντήριων οδηγιών του "Ατατούρκ" (1934).

Για τους περισσότερους, που έστω και επιδερμικά παρακολουθούν την Τουρκία, έχει δημιουργηθεί η εντύπωση ότι ό Κεμάλ το 1924 τράβηξε μια γραμμή διαγράφοντας το οθωμανικό παρελθόν.

Κάποιοι άλλοι, θέλοντας να δώσουν ιστορικό, με φιλοδυτικό προφίλ, βάθος, την παρουσιάζουν σαν συνέχεια του Βυζαντινού Κράτους, κυρίως αναφερόμενοι σε πολιτικές κινήσεις του Μωάμεθ μετά την άλωση αλλά και στη δομή της διοικητικής οργανώσεως του κράτους.

Η γενετική των θεσμών, σύμφωνα με τον Νεοκλή Σαρρή, αποκαλύπτει πως κανείς πολιτισμός από την ρωμαϊκή αρχαιότητα και μετά, δεν έχει εξ υπαρχής δημιουργήσει το σύνολο της πολιτειολογίας του, αλλά είναι δέκτης πολιτιστικών/πολιτειολογικών δεδομένων, προγενέστερων και συγχρόνων κοινωνιών, τα οποία και εντάσσει στο μόρφωμα που χαρακτηρίζει τον ίδιο.

Στις πρώτες δεκαετίες του 1900, εκτός από τις παρακμιακής μορφής δυτικές δημοκρατίες, γεννήθηκαν οι ιδεολογίες του μαρξισμού-λενινισμού και του φασισμού, ενώ ταυτόχρονα η ίδια η Οθωμανική Αυτοκρατορία ήταν στην πλήρη παρακμή της.

Οι πολιτικο-οικονομικο-κοινωνιολογικές συνθήκες της εποχής, επέδρασαν αναμφισβήτητα τόσο στα ιδεολογικά πρότυπα του Κεμάλ και στο μοντέλο κράτους που ίδρυσε, όσο και στην ιδεολογία του κράτους. Ταυτόχρονα όμως το τουρκικό κράτος δεν δημιουργήθηκε εξ υπαρχής το 1924, καθώς εγκαταστάθηκε στα εδάφη που αποτελούσαν το λίκνο και τον πυρήνα του οθωμανικού κράτους, ενώ στελεχώθηκε από υπαλλήλους που υπηρετούσαν σε αυτό ή εκπαιδεύτηκαν από αυτό και με υπηκόους του devlet edded muder διαιώνιο κράτος της οθωμανικής αυτοκρατορίας**1**.

Χωρίς λοιπόν να αρνούμεθα το δάνειο αυτό, το ενδιαφέρον μας θα εστιασθεί σε αυτό καθ'αυτό το μόρφωμα των εξελικτικών σχέσεων στο πέρασμα του χρόνου που το διαμόρφωσαν στην σημερινή του δομή.

Βέβαια επειδή σήμερα με την διακυβέρνηση Ερντογάν και την κωδικοποίηση του νέο-οθωμανισμού, που εκφράζει το "δόγμα Νταβούτογλου", κρίνεται αναγκαίο να εξετάσουμε και τη σχέση μεταξύ του Τουρκικού και του Οθωμανικού Κράτους στα δομικά τους στοιχεία (ομοιότητες- διαφορές, αιτίες) και την τυχόν μορφή μετεξελίξεως.

Γέννηση του Τούρκικου Κράτους

Το Τουρκικό Κράτος γεννήθηκε σε μια περίοδο ανακατατάξεων πολιτικών ιδεολογικών οικονομικών σε παγκόσμιο επίπεδο, με την Οθωμανική Αυτοκρατορία να έχει συρρικνωθεί και το οθωμανικό κράτος στην ουσία να έχει διαλυθεί, Η γέννηση του ήρθε μεν σαν αποτέλεσμα της επαναστάσεως των Νεοτούρκων, όμως ουσιαστικά η επικράτηση στους κόλπους των επαναστατών του ρεύματος που εκπροσωπούσε ο Μουσταφά Κεμάλ Πασά που ταυτόχρονα περιεβάλλετο με την αίγλη του ηγέτη που έσωσε τον τουρκισμό στη Μικρά Ασία και "πέταξε τον Έλληνα στη θάλασσα"

Το Τουρκικό Κράτος οικοδομήθηκε στα συντρίμμια του παρακμασμένου οθωμανικού κράτους, με τα ίδια συστατικά στοιχεία του παρελθόντος ή με στοιχεία που διαμόρφωσαν την προσωπικότητα τους μέσα σε αυτό, αλλά είχαν διδαχθεί από τα λάθη του παρελθόντος.

Στη δημιουργία του τουρκικού κράτους συνέβαλλε ιδεολογικά και πρακτικά ο ένας πυλώνας του οθωμανικού κράτους, η στρατιωτικοπολιτική γραφειοκρατία δηλαδή το κοσμικό στοιχείο/συνιστώσα, περιθωριοποιώντας έτσι την άλλη συνιστώσα το ιερό στοιχείο δηλαδή τους ουλεμά/νομομαθείς.

Η νίκη και επικράτηση της κοσμικής συνιστώσας, ήταν αποτέλεσμα μακρών αγώνων για τον έλεγχο της εξουσίας των 2 πυλώνων του οθωμανικού κράτους, ήδη

από τον 16αιώνα.

Το τουρκικό κράτος που ίδρυσε ο Μουσταφά Κεμάλ το 1924 είναι ιδεολογικά και δομικά στους θεσμούς του απεξαρτημένο από το οθωμανικό παρελθόν ή αποτελεί συνέχεια και εξέλιξη του προσαρμοσμένη στους στόχους της ελίτ που εκπροσωπεί και διαμόρφωσε πριν από το 1924 ο ιδρυτής του;

Εκτιμώ πως η απάντηση θα προκύψει από μόνη της αν εξετάσουμε τα ιδεολογικά και δομικά συστατικά των δύο μορφωμάτων, ταυτόχρονα όμως θα μπορέσουμε μαζί να εκτιμήσουμε την πορεία και τον στόχο των μεταρρυθμίσεων που επιβάλλει ο Recep Tayyip Erdo?an στο σύγχρονο τουρκικό κράτος.

ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ποιο ήταν το οθωμανικό κράτος; Σε ποια δομή βασιζόταν ο σουλτάνος για να διοικήσει την Οθωμανική Αυτοκρατορία; Κληρονόμησε κάτι στο Τουρκικό κράτος και τι;

Ιστορική και κοινωνιολογική εξέλιξη του οθωμανικού κράτους

Το οθωμανικό κράτος εγκαθιδρύθηκε το 1291 με την επικράτηση των Οσμανιδών και διαμορφώθηκε σταδιακά μέχρι τα τέλη του 15ου αιώνα από τον Μωάμεθ τον Β' και τους επιγόνους του**(2)** .

Αρχικά τον 13ο - 14ο αιώνα ήταν μια ομοσπονδία φυλών, δεσποτικού χαρακτήρα, με κύριο πολιτικό γεγονός την επεκτατική, προς τα δυτικά, ιδεολογία και πρακτική, ενώ στο εσωτερικό του σημαδεύτηκε από τους βίαιους εξισλαμισμούς των μη μουσουλμανικών πληθυσμών.

Σταδιακά και μέχρι τον 16ο αιώνα κατάφερε να καλύπτει μια τεράστια έκταση από τον περσικό κόλπο μέχρι την Αδριατική και από τις ακτές της Αφρικής και το Σουδάν μέχρι τις πύλες της Κεντρικής Ευρώπης

Το οσμανικό/οθωμανικό κράτος απετέλεσε ένα ιστορικά καθορισμένο πολιτειακό μόρφωμα που για αιώνες είχε βίαια επιβληθεί σε ένα μωσαϊκό λαών και εθνοτήτων στιγματίζοντας καθοριστικά την κοινωνική πολιτιστική και πολιτική τους εξέλιξη, με την ιδιομορφία να προέρχεται από το μωσαϊκό των εθνοτήτων που εξουσίαζε.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Ν. Σαρρής μοιάζει με το δένδρο του Ισλάμ το tubo που έχει τις ρίζες στον αέρα και τα φύλλα στο χώμα. "..η κοινωνία δεν είναι πλαστουργός της πολιτείας αλλά πλάσμα της. Οι μετέχοντες στην κρατική δομή αποκόπτονται από τις κοινωνικές τους ρίζες ώστε το κράτος να επιτελέσει την κύρια αποστολή του, που είναι η αναπαραγωγή του και η διατήρηση του ίδιου συντακτικού εξουσίας. Υπόσταση στο κράτος δίνει η υπερτάξη των στρατογραφειοκρατών που σφετερίζονται το υπερπροϊόν της κοινωνίας και ενεργεί με τρόπο ώστε να διαιωνισθεί το κράτος devlet edded muder διαιώνιο κράτος"**(3)** .

Το οσμανικό/οθωμανικό κράτος δεχόταν την ύπαρξη εθνικών-θρησκευτικών κοινοτήτων σε ένα σύστημα κλειστών εθνοτήτων millet, καθώς επέτρεπε την διατήρηση των αξιών τους, με την προϋπόθεση όμως ότι αυτή δεν θα σκανδάλιζε/προκαλούσε το ολωτικό κράτος και τους πιστούς του ισλάμ. Οι μη μουσουλμάνοι υπήκοοι μπορούσαν να μιλούν ελεύθερα τη γλώσσα τους, να θρησκεύονται κλπ όμως μόνο μέσα στα πλαίσια της κοινότητας τους.

Το οσμανικό/οθωμανικό κράτος είναι βασισμένο στην αρχή του "διαίρει και βασίλευε"

Η δομή των υπηκόων ήταν προσαρμοσμένη σε αυτή την αρχή καθώς υπήρχε ιεραρχική κατανομή και σε αυτή όπως στην προβαλλόμενη διαφάνεια:

- Οι μουσουλμάνοι ως ενιαία αδελφότητα
- Έπονται οι μη μουσουλμανικές κοινότητες εθνικές/θρησκευτικές τα millet
- Ρωμιοί ορθόδοξοι
> Έλληνες
> Σέρβοι-Βούλγαροι
- Αρμένιοι γρηγοριανοί
- Αρμένιοι καθολικοί
- Αρμένιοι διαμαρτυρόμενοι
- Εβραίοι

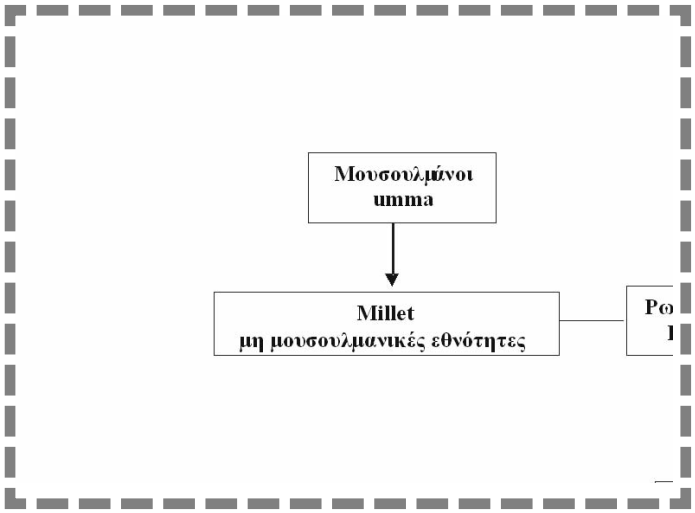

Έτσι θα μπορούσε να πει κάποιος ότι πρόκειται για ένα ομοσπονδιακό στη βάση του κράτος, που στην κορυφή του υπήρχε μια κάθετα διαστρωματωμένη κυρίαρχη τάξη που δεσποτικά κυβερνούσε, την οποία όμως μελετώντας διαπιστώνουμε ότι ήταν διπολική κάτω από τον δεσπότη, βασισμένη στα δύο στοιχεία το κοσμικό και το ιερό και σε δύο επίπεδα διοικήσεως, ένα κράτος ισορροπίας που την επετύγχανε με το "διαίρει και βασίλευε"

Ισλάμ και οθωμανικό κράτος

Στο Ισλάμ κοινωνία είναι η umma, δηλαδή η κοινότητα των πιστών και κράτος η πολιτική οργάνωση των πιστών σύμφωνα με την έκφραση του λόγου του Αλλαχ(4) Αν και το Ισλάμ ήταν το σημαντικότερο ίσως έρεισμα του οθωμανικού κράτους, εντούτοις δεν ήταν ισλαμικό κράτος. Το Ισλάμ έδωσε την δυνατότητα να διαφυλαχθούν οι δομές εξουσίας. Αυτό οφείλεται στην όχι αποκλειστικά θρησκευτική του φύση καθώς εκτός από θρησκεία είναι ταυτόχρονα και πολιτικό σύστημα. Οι θρησκευτικές επιταγές του παράλληλα είναι και κανόνες δικαίου δηλαδή μηχανισμοί καταστολής που εκφράζουν συγκεκριμένο πολιτειακό μόρφωμα που η ύπαρξη του προϋποθέτει αναλλοίωτες τις παραγωγικές σχέσεις σε μια εντελώς στατική κοινωνία(5). Η τάση που κυριάρχησε σαν σχολή σκέψης και βρήκε σημαντική απήχηση στους μουσουλμάνους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ήταν οι Χανεφίτες που εισήγαγαν την Isthisan δηλ. την προσωπική εκτίμηση σαν νομικοθρησκευτική λύση ως επίλυση των διενέξεων - διαφορών.

Η συνύπαρξη στο ίδιο πρόσωπο των δύο στοιχείων κοσμικό (στρατιωτικό - πολιτικό) και αρχηγό χαλίφη της umma, συμβόλιζε την ενότητα θρησκείας και κράτους din u devlet,, αλλά ταυτόχρονα εξυπηρετούσε το να εκδίδονται οι αποφάσεις κατά το δοκούν του Σουλτάνου, με τον σεϊχουλισλάμη sheih ul islam να αναζητεί στη Σαρία, το ισλαμικό δίκαιο, την εξεύρεση νομιμοποιητικών μηχανισμών αυτών των αποφάσεων(6).

Με τον κατώτερο κλήρο, και τα μυστικιστικά θρησκευτικά τάγματα (Mevlevi Bektashi) που είχαν πρόσβαση στην εξουσία (σουλτανικό περιβάλλον, γενίτσαροι) έλεγχε και διαμόρφωνε την κοινή γνώμη.

Παρατηρώντας τη δομή του κράτους αρχικά διαπιστώνουμε την εξέχουσα θέση που κατέχει σε αυτή το Ισλάμ και οι λειτουργοί του. Με μια πιο προσεκτική μελέτη του έργου που έχουν επιφορτισθεί διαπιστώνουμε ότι πρόκειται για ένα μηχανισμό που ελέγχει τον άλλο πόλο, το κοσμικό στοιχείο, κατευθύνει τις μάζες των μουσουλμάνων υπηκόων, περιχαρακώνει την μουσουλμανική αδελφότητα ενώ παράλληλα μέσω της επίκλησης του όποιου σκανδαλισμού των μουσουλμάνων κλείνει στεγανά της μη μουσουλμανικές κοινότητες και νομιμοποιεί θεοκρατικά τις πράξεις και αποφάσεις του σουλτάνου.

Με λίγα λόγια ο Σουλτάνος με την ιδιότητα και του Χαλίφη χρησιμοποιεί το Ισλάμ για να ελέγχει με τον ανώτερο κλήρο (ουλεμά νομομαθείς) την κρατική δομή, να κατευθύνει και ελέγχει τους υπηκόους με τον κατώτερο κλήρο και τα μυστικιστικά τάγματα (πχ δερβίσηδες dervish) σαν ένα είδος παρακρατικών και ΜΚΟ της σημερινής εποχής.

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Οι αλλαγές που επέβαλε ο Κεμάλ

Το μοντέλο κρατικής διοικήσεως που ανέτρεψαν οι Νεότουρκοι ήταν βασισμένο όπως είδαμε στην νομιμο-

φάνεια των πράξεων του Σουλτάνου που έδιδαν οι Ουλεμά και ταυτόχρονα εκτός από συμπαίκτες στο ανώτερο επίπεδο εξουσίας με την στρατογραφειοκρατική ελίτ ήταν και ελεγκτές της.

Οι Νεότουρκοι, αν και πιστοί μουσουλμάνοι, στόχευαν να αλλάξουν/εκδυτικοποιήσουν μια κοινωνία, που διαμορφωτής της ήταν οι θεολόγοι νομομαθείς και οι ομάδες των δερβίσηδων και λοιπών μυστικιστικών ταγμάτων Επιπλέον δεν επιθυμούσαν να διατηρήσουν τους ουλεμά στο ρόλο του ελεγκτή, γιατί το ρόλο του θεματοφύλακα τον ανέθεσαν στον ισχυρότερο πυλώνα τους τις ένοπλες δυνάμεις. Έτσι μοιραία ο κύριος αντίπαλος δεν ήταν ο χωρίς δυνατότητα αντιδράσεως Σουλτάνος, αλλά οι ουλεμά. Όλες οι αλλαγές που επιβλήθηκαν στόχευαν στην αποδυνάμωση του έτερου πυλώνα του οθωμανικού κράτους, που τώρα, σε άλλη περίπτωση θα αναδεικνυόταν σε αντιπολίτευση. Επιλέγοντας το δυτικό μοντέλο δεν ήταν δυνατή η συνύπαρξη συντακτικού/συνταγματικού χάρτη και εθιμικού/ισλαμικού ελέγχου. Έτσι η κύρια μεταρρύθμιση αφορούσε στην κατάργηση των πολιτικών και εκπαιδευτικών εξουσιών του θρησκευτικού κατεστημένου. Αυτό έγινε πράξη με την:

~ Χρήση της τουρκικής γλώσσας αντί της αραβικής στις προσευχές.

~ Τη συγγραφή του Κορανίου στην τουρκική.

~ Άρνηση της Σαρία

~ Κατάργηση των θρησκευτικών σχολών

~ Απαγόρευση των ισλαμικών δικαστηρίων seriat

~ Απαγόρευση να φορούν οι άνδρες το φέσι και οι γυναίκες την μαντίλα.

~ Κατάργηση του Χαλιφάτου, που συμβόλιζε την ενότητα θρησκείας και κράτους din u devlet

~ Κατάργηση του σεϊχουλισλάμη sheih ul islam

~ Κατάργηση του Υπουργείου Θρησκευτικών Υποθέσεων και Ευλαβών Ιδρυμάτων serie ve evkaf vekaleti

~ Ίδρυση της Διευθύνσεως Θρησκευτικών Υποθέσεων και της Γεν. Διευθύνσεως Θρησκευτικών Ιδρυμάτων, θέτοντας έτσι υπό τον έλεγχο του κράτους την θρησκευτική εκπαίδευση, το κήρυγμα, την θρησκευτική περιουσία, και τα ιδιωτικά θρησκευτικά ιδρύματα.

~ Υπαγωγή των λειτουργιών της δικαστικής εξουσίας στο Υπουργείο Δικαιοσύνης με την εφαρμογή του ελβετικού αστικού κώδικα (με μικρές αλλαγές).

~ Διαγραφή από το Σύνταγμα του άρθρου 2 που καθόριζε το Ισλάμ ως επίσημη θρησκεία του κράτους.

~ Αντικατάσταση του αραβικού αλφαβήτου από το λατινικό.

Ιδεολογική Πλατφόρμα, "Κεμαλισμός"/"Ατατουρκισμός"

Ο κεμαλισμός που αποτελεί την ιδεολογική βάση επάνω στην οποία οικοδομήθηκε η Τουρκική δημοκρατία, αποτελεί στην ουσία ένα ιδεολογιπολιτικό ρεύμα που στρέφεται κατά του οθωμανοϊσλαμικού παρελθόντος, χαρακτηρίζεται από τη βούληση για πολιτισμό, και επιχειρεί μέσα από τη "συναίνεση" και την επιβολή να μεταμορφώσει την κοινωνία(7) . Βασίσθηκε στο μοντέλο του κράτους - έθνους (ulus-devlet ή milli devlet)(8) .

Ο Κεμάλ διαχειρίσθηκε τη διαδικασία συγκρότησης του τουρκικού έθνους "μετέφερε" στο μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας τη δική του αντίληψη για τον πολιτισμό. Η αρχή του κράτους-έθνους (ulus-devlet ή milli devlet) αποτελεί απαραβίαστη κληρονομιά του Μουσταφά Κεμάλ "Ατατούρκ," όπως αποτυπώνεται στο άρθρο 3 του Τ/Συντάγματος ***"Το κράτος της Τουρκίας αποτελεί ένα αδιάσπαστο σύνολο του κράτους και του έθνους, του οποίου η γλώσσα είναι η Τουρκική"*** **(9) .**

Το κράτος (devlet) συνιστά μία πολιτική και γεωπολιτική οντότητα, ενώ το έθνος (ulus ή milli) συνιστά μία πολιτιστική και εθνική οντότητα, η οποία αποτελείται μόνο από Τούρκους μεταξύ των οποίων και τα άτομα που έχουν εκτουρκισθεί. Η έννοια του κράτους-έθνους έχει άμεση σχέση με την υπηκοότητα, την αγάπη για το έθνος και τον πολιτισμό εντός μίας συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής.(10)

Φορέας υλοποιήσεως του κεμαλισμού ήταν το μοναδικό κόμμα που επιτρεπόταν η λειτουργία του με ιδρυτή και αρχηγό τον Κεμάλ, το Ρεπουμπλικανικό. Γνωρίζοντας ο Κεμάλ ότι η μόνη σοβαρή απειλή για την εξουσία του μπορούσε να προέλθει από τις τάξεις του στρατεύματος, είχε από νωρίς καταστήσει τους στρατιωτικούς πολιτικά ουδέτερους χωρίς όμως να τους μετατρέψει σε μη πολιτικό σώμα. Όπως παρατηρεί ο Χάρρις, "η κύρια επιδίωξη του Ατατούρκ για το στράτευμα δεν ήταν να το κρατήσει εκτός πολιτικής, αλλά να εξασφαλίσει ότι θα παραμείνει απόλυτα πιστό σε αυτόν".

Μετά το θάνατο του Κεμάλ, ο Κεμαλισμός μεταλλάχθηκε σε Ατατουρκισμό (ανακήρυξη του Κεμάλ στις 24-11-1934 σε "Ατατούρκ") με ιδεολογία μεν το αυταρχικό κράτος, στο επίκεντρο του οποίου βρίσκεται τώρα ο στρατός χωρίς να παρεκκλίνει όμως από τις κατευθυντήριες οδηγίες του Κεμάλ ενώ επετράπη η παρουσία και άλλου κόμματος ως αντιπολίτευση.

Τα κύρια χαρακτηριστικά του μεταλλαγμένου μοντέλου, είναι η σκληρότητα, η βιαιότητα, η οξύτητα και η αστυνομοκρατία με το στρατό στο ρόλο του θεματοφύλακα. Αυτή του η μεταλλαγή, θα κυριαρχήσει στον τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς των Τούρκων αξιωματικών κατά τη μεταπολεμική περίοδο, η οποία χαρακτηρίζεται από την επεμβατική συμπεριφορά των ΤΕΔ. Η δημιουργία ενός αυταρχικού καθεστώτος, στο οποίο η πολιτικο-στρατιωτική γραφειοκρατία θα είχε τον πρωταγωνιστικό ρόλο, αποτελούσε φυσικό επακόλουθο της πολιτικής κληρονομιάς του "Ατατούρκ".

Την εποχή της φιλελευθεροποίησης της οικονομίας,ιδιαίτερα μετά τον Β'ΠΠ ο "ατατουρκισμός" ενσαρκώνει την ανάγκη για πιο ήπια μορφή του κεμαλισμού και εγκρίνει τη δημοκρατία, που όταν όμως απειλείται από διάφορες καταστάσεις τότε ολισθαίνει προς τον "κεμαλισμό".

Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα στροφής στον "κεμαλισμό" θεωρείται το πρώτο πραξικόπημα στην

ιστορία της Τουρκικής Δημοκρατίας της 27-5-1960, με αποτέλεσμα την ανατροπή του προέδρου της Δημοκρατίας Celal Bayar και του πρωθυπουργού Adnan Menderes, ενώ ως χαρακτηριστικό παράδειγμα του "ατατουρκισμού" θεωρείται η ανατροπή της κυβέρνησης συνασπισμού Erbakan-Ciller με το "βελούδινο πραξικόπημα" στις 28-2-1997.

Θα μπορούσαμε εύκολα να πούμε ότι "Κεμαλισμός" και "Ατατουρκισμός" είναι οι δύο όψεις του ίδιου προσώπου, το ένα σκοτεινό και σκληρό, ενώ το άλλο είναι του χαμογελαστού πονηρού ανατολίτη.

Το Τουρκικό Κράτος σήμερα

Μετά το πραξικόπημα του 1980 το Τουρκικό Κράτος παραμένει δομικά αναλλοίωτο, όπως διαμορφώθηκε με το Σύνταγμα του 1983 και παρά τις συνταγματικές μεταβολές που επέφερε ο Recep Tayyip Erdogan την 12 Σεπτεμβρίου 2010. Οι μεταβολές αυτές αποσκοπούν αφενός μεν στη μείωση της παρεμβατικής δυνατότητας των ΤΕΔ στα εσωτερικά πολιτικά δρώμενα και μόνο και αφετέρου στην διάσπαση της κεμαλικής ελίτ (γραφειοκρατίας).

Η εκάστοτε πολιτική ηγεσία της Τουρκίας είναι υπεύθυνη για τον σχεδιασμό και την εξασφάλιση συνέχειας στις πολιτικές που εφαρμόζει σχετικά με την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια της χώρας.

Οι δρώντες (θεσμικοί-εξωθεσμικοί) παίκτες του πολιτειακού μορφώματος

● Οι θεσμικοί παίκτες του πολιτειακού μορφώματος είναι (όπως στη προβαλλόμενη διαφάνεια)

> Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, CUMHURBASKANLIGI
> Η Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση Turkiye Buyuk Millet Meclisi
> Η Πρωθυπουργία BASBAKANLIK
> Η Κυβέρνηση Devlet
> Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις Turk Silahli Kuvvetleri
> Τα ανώτατα όργανα της τουρκικής δικαιοσύνης (Συνταγματικό Δικαστήριο, ο Άρειος Πάγος, το Συμβούλιο του Κράτους, το Ελεγκτικό Συνέδριο Διαιτητικό Δικαστήριο)
> Η Στρατιωτική Δικαιοσύνη
> Το συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας Milli Guvenlik Kurulu MGK
> Η MIT
> Η Διεύθυνση Τουρκικού Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης TURK ISBIRLIGI VE KALKINMA IDARESI BASKANLIGI (TIKA)

● Οι εξωθεσμικοί παίκτες του τουρκικού πολιτειακού μορφώματος, που όμως στενά συνεργάζονται με τους θεσμικούς, είναι: (όπως στη προβαλλόμενη διαφάνεια)

> Τα ΜΜΕ και δημοσιογράφοι
> Τουρκικά Ιδρύματα παραγωγής σκέψης
> Η Ακαδημαϊκή κοινότητα
> Παρακρατικές οργανώσεις (πχ Γκρίζοι Λύκοι)
> ΜΚΟ
> Οικονομικά Ιδρύματα (Τράπεζες πχ Ziraat Bankasi κλπ)
> Πολυεθνικές Εταιρίες
> Πολιτιστικά και Ισλαμικά Ιδρύματα
> Οικονομικοί παράγοντες (πχ Rahmi Ko?)

Δομή του Κράτους

● Η αλυσίδα της ιεραρχίας της τουρκικής δημόσιας διοίκησης, όπως αυτή προβλέπεται από το πρωτόκολλο εθιμοτυπίας, είναι:

> Πρόεδρος Δημοκρατίας,
> Πρόεδρος της Βουλής,
> Πρωθυπουργός,
> Αρχηγός του Γ. Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων,
> Αρχηγός αξιωματικής αντιπολίτευσης,
> Πρόεδρος Συνταγματικού Δικαστηρίου, πρόεδρος Αρείου Πάγου,
> Πρόεδρος του Συμβουλίου του Κράτους,
> Μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου,
> Αρχηγοί των Διοικήσεων Χερσαίων-Ναυτικών-Αεροπορικών Δυνάμεων και Στρατοχωροφυλακής,
> Στρατηγοί-ναύαρχοι-πτέραρχοι,
> Πρόεδρος Ανωτάτου Εκπαιδευτικού Συμβουλίου,
> Αρχηγοί πολιτικών κομμάτων που εκπροσωπούνται στο Κοινοβούλιο,
> Πρόεδρος Ελεγκτικού Συνεδρίου,
> Αντιστράτηγοι-αντιναύαρχοι-αντιπτέραρχοι

Ακολουθούν οι λοιποί

Πρόεδρος της Δημοκρατίας, CUMHURBASKANLIGI

Σύμφωνα με το τουρκικό Σύνταγμα ο πρόεδρος της Δημοκρατίας είναι ο αρχηγός του κράτους, είναι ο επικεφαλής του μηχανισμού λήψεως αποφάσεων της Τουρκίας, προεδρεύει του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας με το άρθρο 117 του τουρκικού Συντάγματος, "η αρχιστρατηγία εκπροσωπείται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας",ως εκφραστής της συνέχειας του κεμαλισμού και θεματοφύλακας του.

Εκλέγεται από μια πλειοψηφία τουλάχιστον δύο τρίτων της Τουρκικής Μεγάλης Εθνοσυνέλευσης (TGNA), για μια φορά, με επταετή θητεία.

Είναι αξιοσημείωτο ότι περισσότεροι από τους μισούς που αναρριχήθηκαν στο αξίωμα του προέδρου της Δημοκρατίας ήσαν στρατηγοί

Πρωθυπουργία BASBAKANLIK

Είναι ένας αυτόνομος κυβερνητικός και ελεγκτικός φορέας με πλήθος συμβούλων, που βοηθά τον π/θ

στην άσκηση των καθηκόντων του. Σε αυτήν περιλαμβάνονται οι 2 αντιπρόεδροι/υπουργοί Επικρατείας, οι 8 υπουργοί Επικρατείας, η γραμματεία του υπουργικού Συμβουλίου, με αυτόνομο κέντρο επικοινωνιών κλπ

Έχει υπό τον άμεσο έλεγχο του εκτός των υπουργείων, 4 υφυπουργεία, 32 φορείς, υπηρεσίες και γενικές διευθύνσεις, μεταξύ των οποίων η MIT, Το ΤΙΚΑ, η Δνση Θρησκευμάτων, ο Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας Τουρκίας, η Γενική Διεύθυνση Ιδρυμάτων (Βακουφίων), η Διεύθυνση Τούρκων του Εξωτερικού και Συγγενικών Κοινοτήτων (όπως στις προβαλλόμενες διαφάνειες)

Η Κυβέρνηση Devlet

Τα υπουργεία και η ιεράρχηση τους, όπως στις προβαλλόμενες διαφάνειες. Αξιοσημείωτο είναι ότι δεν υπάρχει υπουργείο Θρησκευμάτων. (όπως στις προβαλλόμενες διαφάνειες)

ADALET BAKANLIGI: Υπουργείο Δικαιοσύνης
MILLI SAVUNMA BAKANLIGI: ΥΕΘΑ
ICISLERI BAKANLIGI: Υπουργείο Εσωτερικών
DISISLERI BAKANLIGI: Υπουργείο Εξωτερικών
MALIYE BAKANLIGI: Υπουργείο Οικονομικών
MILLI EGITIM BAKANLIGI: Υπουργείο Εθνικής Εκπαίδευσης
BAYINDIRLIK VE ISKAN BAKANLIGI: Υπουργείο Χωροταξίας και Στέγασης
SAGLIK BAKANLIGI: Υπουργείο Υγείας
ULASTIRMA BAKANLIGI: Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών
TARIM VE KOYISLERI BAKANLIGI: Υπουργείο Γεωργίας και Αγροτικών Υποθέσεων
CALISMA VE SOSYAL GUVENLIK BAKANLIGI: Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
SANAYI VE TICARET BAKANLIGI: Υπουργείο Βιομηχανίας και Εμπορίου
ENERJI VE TABII KAYNAKLAR BAKANLIGI: Υπουργείο Ενέργειας και Φυσικών Πόρων
KULTUR VE TURIZM BAKANLIGI: Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού
CEVRE VE ORMAN BAKANLIGI: Υπουργείο Περιβάλλοντος και Δασών

Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση
Turkiye Buyuk Millet Meclisi

Μεγάλη Τουρκική Εθνοσυνέλευση είναι το κοινοβούλιο της Τουρκίας, έχει 542 μέλη, όπως όλα τα κοινοβούλια έχει επιτροπές και υποεπιτροπές, ο Πρόεδρος της είναι ο δεύτερος στην αλυσίδα της εθιμοτυπίας του κράτους ενώ δεν συμμετέχει στο μηχανισμό λήψεως αποφάσεων.

Στην παρούσα περίοδο συμμετέχουν 7 κόμματα 7 ανεξάρτητοι βουλευτές
Adalet Ve Kalkinma Partisi
(ΚΟΜΜΑ ΔΙΚΑΙΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ)
Recep Tayyip Erdogan 336
Cumhuriyet Halk Partisi
(ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΛΑΙΚΟ ΚΟΜΜΑ)
Kemal Kilicdaroglu 101
Milliyetci Hareket Partisi
(ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ)
Devlet Bahceli 70
Baris Ve Demokrasi Partisi (Κουρδικό κόμμα)
(ΚΟΜΜΑ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)
Selahattin Demirtas 20
Demokratik Sol Parti
(ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ)
Masum Turker 6
Demokrat Parti
(ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ)
Husamettin Cindoruk 1
Turkiye Partisi
(ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ)
Abdullatif Sener 1
Bagimsiz Milletvekili
(ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ) 7

Ο Μηχανισμός Λήψεως Αποφάσεων
του πολιτειακού μορφώματος(11)

Οι κύριοι θεσμικοί παράγοντες που αποτελούν το μηχανισμό λήψεως αποφάσεων στην Τουρκία είναι αυτοί που μεχρι πριν από μερικά χρόνια αποτελούσαν το στρατογραφειοκρατικό κεμαλικό κατεστημένο του "βαθέως κράτους" ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Π/Θ, ο Αρχηγός των ΤΕΔ, και οι ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί συνεπικουρούμενοι από τους αρμόδιους όπως στην προβαλλόμενη διαφάνεια.

> Πρόεδρος Δημοκρατίας,
> Πρωθυπουργός,
> Αρχηγός του Γ. Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων,
> Πρόεδρος Συνταγματικού Δικαστηρίου, πρόεδρος Αρείου Πάγου,
> Πρόεδρος του Συμβουλίου του Κράτους
> Το ΣΕΑ
> Το ΑΣΣ
> Το Υπουργικό Συμβούλιο
> Η MIT

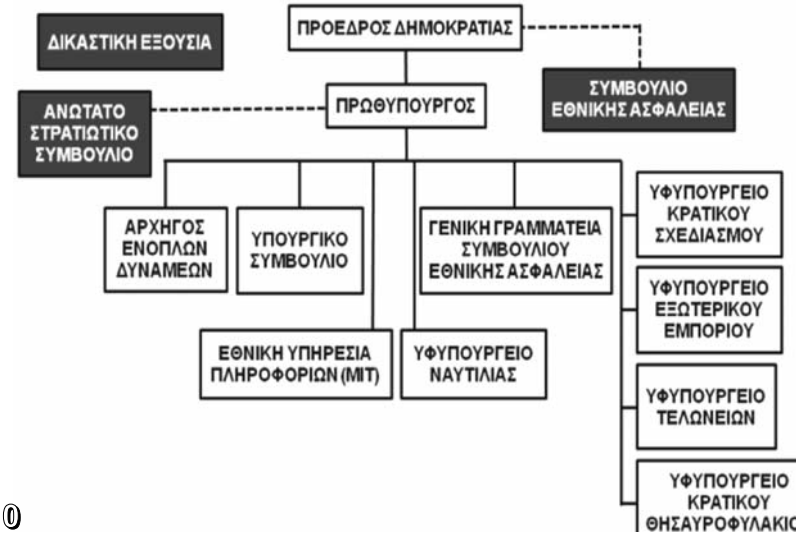

> Τα υφυπουργεία της Πρωθυπουργίας

Οι Φορείς Ασφάλειας του Τουρκικού Κράτους(12)

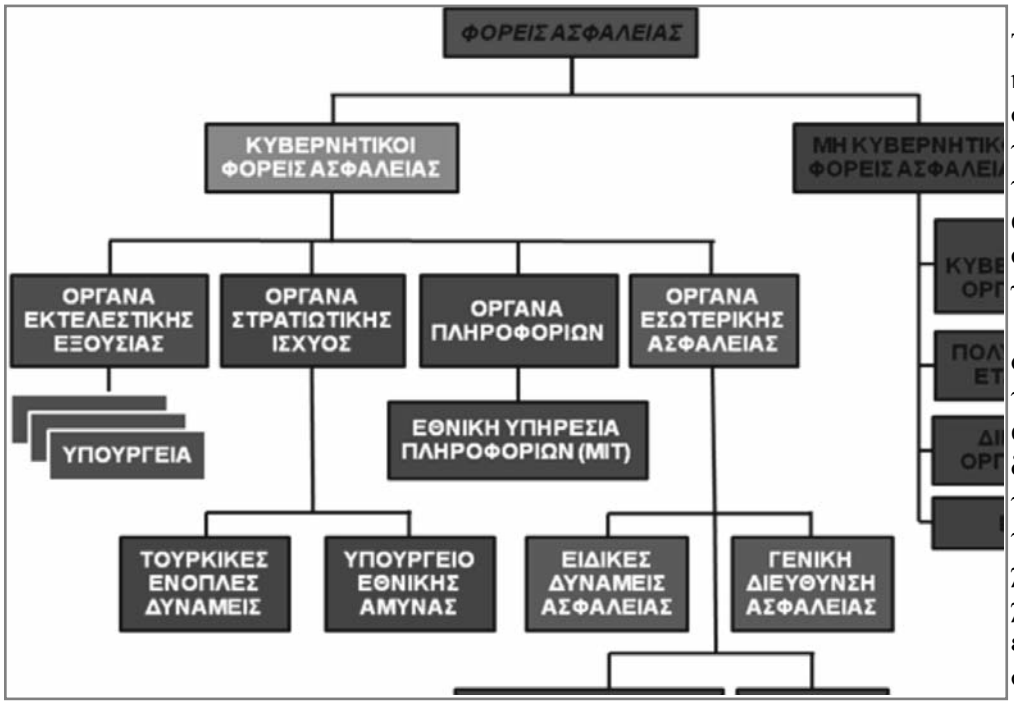

(όπως στη προβαλλόμενη διαφάνεια)
ΟΙ Τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις
Turk Silahli Kuvvetleri

Είναι ο θεματοφύλακας των κεμαλικών αρχών και εγγυητές της διαιώνισης του κοσμικού κράτους στην βάση των κατευθυντηρίων οδηγιών του Κεμάλ "Ατατούρκ". Αποτελούν τον κύριο φορέα της επίσημης ιδεολογίας του κεμαλισμού, τον οποίο, μαζί με όλα τα τουρκικά ιδρύματα παραγωγής σκέψης, υιοθετούν ως πολιτική ιδεολογία. Η σχέση "ένοπλες δυνάμεις-πολιτική ιδεολογία" εξασφαλίζει τη νομιμοποίηση της εξουσίας του στρατού σ' ένα σημαντικό τμήμα της πολιτικής, κοινωνικής, πνευματικής και πολιτιστικής ζωής της χώρας, προσδίδοντάς σε αυτές τον "ρόλο του προστάτη".

Η πολιτική εξουσία στην Τουρκία θεωρεί φυσικό να υποτάσσεται πλήρως στις ΤΕΔ, όσον αφορά στην αντίληψη και τον καθορισμό των απειλών και δεν αναλαμβάνει καμία πρωτοβουλία για αλλαγή. Πρόκειται δηλαδή για μία ισχυρή μονοπωλιακή θέση που ενισχύει την, μέχρι τώρα τουλάχιστον, απαραβίαστη υπεροχή των ΤΕΔ στο πολιτικό καθεστώς(13) .

Οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις αποτελούν έναν κρατικό φορέα του οποίου η σφραγίδα σηματοδότησε τα τελευταία 80 χρόνια της Τουρκικής Δημοκρατίας. Ιδιαίτερα μετά το 1960 δεν αρκέσθηκε μόνο σ' αυτό, αλλά ταυτόχρονα συμμετείχε ενεργά στη διακυβέρνηση της χώρας, πραγματοποιώντας 3 πραξικοπήματα (1960, 1971, 1980) και μία ανατροπή κυβέρνησης (1997), συμπεριφερόμενος άλλοτε ως κριτής και άλλοτε ως πολιτικό διευθυντήριο. Η στρατιωτική ηγεσία κατεύθυνε τις πολιτικές ηγεσίες της χώρας, υποβάθμισε το αξίωμα του υπουργού Άμυνας, έγινε ισότιμη με τον πρωθυπουργό και τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και τελικά δεν έδιδε λογαριασμό σε κανένα για τα πεπραγμένα του.

Αποστολή των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων

Το τουρκικό Σύνταγμα και οι νόμοι καθορίζουν ότι οι ΤΕΔ έχουν ως αποστολή την εξασφάλιση της ασφάλειας της χώρας από εσωτερικές και εξωτερικές απειλές και την άμεση-ορθή αντίδραση στα νέα προβλήματα ασφάλειας και στις κρίσεις που δημιουργούνται(14).

Στα πλαίσια της αποστολής τους, οι ΤΕΔ έχουν την κατάλληλη συγκρότηση αφενός για να αποτελούν μία αποτρεπτική δύναμη, αφετέρου για να διεξάγουν επιχειρήσεις υποστήριξης της ειρήνης, επιχειρήσεις για αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, επιχειρήσεις εσωτερικής ασφάλειας, επιχειρήσεις κατά της τρομοκρατίας, επιχειρήσεις αποκλεισμού, επιχειρήσεις διαχείρισης κρίσης, επιχειρήσεις χρησιμοποίησης περιορισμένης δύναμης, επιχειρήσεις ανθρωπιστικής βοήθειας, επιχειρήσεις αποτροπής προσφύγων και συμβατικό πόλεμο.

Σύμφωνα με το άρθρο 117 του τουρκικού Συντάγματος, "η αρχιστρατηγία εκπροσωπείται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και είναι αναπόσπαστο μέρος της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης (ΤΒΜΜ). Το Υπουργικό Συμβούλιο είναι υπεύθυνο έναντι της Μεγάλης Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης (ΤΒΜΜ) για την εξασφάλιση της εθνικής ασφάλειας και την προετοιμασία των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων για την άμυνα της πατρίδας."

Ο αρχηγός των ΤΕΔ είναι ο διοικητής τους, σε περίοδο όμως πολέμου εκτελεί τα καθήκοντα του αρχιστρατήγου στο όνομα του προέδρου της Δημοκρατίας. Τοποθετείται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας κατόπιν προτάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου. Τυπικά, η προεδρία της Δημοκρατίας καταρτίζει νόμο για τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του αρχηγού των ενόπλων δυνάμεων, ο οποίος είναι υπεύθυνος έναντι του πρωθυπουργού, σε αντίθεση με τη διεθνώς ακολουθούμενη πρακτική όπου ο αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων υπάγεται στον υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Στη πράξη, οι ΤΕΔ παραμένουν επί δεκαετίες αυτοδιοικούμενες και διατηρούν ακόμη μεγάλα πλαίσια αυτονομίας δράσεως και επιρροής στα πολιτικά πράγματα της χώρας, με την πολιτική ηγεσία να ασκεί έναν κατ' επίφαση έλεγχο, ενώ διαθέτουν σημαντική οικονομική αυτοτέλεια, καθώς μέσω του ΟΥΑΚ (αντίστοιχο του Μ-ΤΣ) που αποτελεί ένα τεράστιο επενδυτικό οργανισμό έχουν υπό τον έλεγχο τους την πλειοψηφία των μετοχών εταιρειών επενδύσεων - αμυντικής βιομηχανίας - τραπεζών, βιομηχανίας κ.ά., κάτι που τους προσδίδει την δυνατότητα να παρεμβαίνουν και στην διαμόρφωση της τουρκικής οικονομικής πολιτικής.

Τα καθήκοντα, οι σχέσεις και το πεδίο αρμοδιοτήτων του υπουργείου Εθνικής Άμυνας, του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων και των Γενικών Επιτελείων Χερσαίων-Ναυτικών-Αεροπορικών Δυνάμεων καθορίζονται με νόμους. Το υπουργείο Εθνικής Άμυνας υποβοηθά τον αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων στο έργο του, ενώ οι αρχηγοί των χερσαίων, ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων υπάγονται απ' ευθείας σ' αυτόν και εντός του πλαισίου της στρατιωτικής ιεραρχίας και διαταγών

Οι ΤΕΔ ανήκουν στον πυρήνα διαμορφώσεως τόσο της εσωτερικής όσο και της εξωτερικής της πολιτικής. Η επίδρασή τους στη διαμόρφωση της εξωτερικής πολιτικής της Τουρκίας είχε ανέκαθεν ιδιαίτερη βαρύτητα**(15)**.

Στις κατευθυντήριες οδηγίες του Κεμάλ "Ατατούρκ" για τον ρόλο των ΤΕΔ, αναφέρεται: "Το κύριο καθήκον του εκάστοτε αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων είναι να μελετά τη στρατιωτική κατάσταση και παράλληλα να παράγει σκέψη. Η στρατιωτική οργάνωση δεν αφορά μόνο στην άμυνα της πατρίδας μας και στα στρατιωτικά καθήκοντα σε διάφορους τομείς αλλά και στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική.

Ο αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων έχει καθήκον να συμμετέχει ενεργά, να συγκροτεί, να οργανώνει επιστημονικά τον στρατό και να δρα προς όφελος της άμυνας της χώρας. Τα καθήκοντά του διαφέρουν από αυτά του υπουργού Πολέμου.

Το υπουργείο Πολέμου είναι υπεύθυνο για τη σίτιση, τον ιματισμό κ.λπ. του στρατού, ο οποίος ωστόσο συγκροτείται και οργανώνεται σύμφωνα με τον σχεδιασμό του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων…".

Οι ΤΕΔ, απολαμβάνουν ευρύτερη θεσμική αυτονομία και πιστεύουν ότι είναι οι καθ' ύλη αρμόδιες, όταν πρόκειται για κύρια και ευαίσθητα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, όπως το κυπριακό, το Αιγαίο, το κουρδικό, οι εξελίξεις στο βόρειο Ιράκ και οι σχέσεις με το Ισραήλ. Αυτό που έχει ξεχωριστό ενδιαφέρον είναι ότι η τουρκική κοινωνία αποδέχεται και νομιμοποιεί σε μεγάλο βαθμό τον ρόλο αυτό.

Το **Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο** (Α.Σ.Σ.) καθορίζει το στρατιωτικό δόγμα και τους κύριους στόχους των ΤΕΔ. Παράλληλα λαμβάνει αποφάσεις για θέματα που άπτονται της στρατιωτικής νομοθεσίας και των στρατιωτικών κανονισμών. Το Α.Σ.Σ. συνέρχεται δύο φορές ετησίως (Αύγουστο και Νοέμβριο) υπό την προεδρία του πρωθυπουργού και μέλη τον αρχηγό ενόπλων δυνάμεων, τον υπουργό Εθνικής Άμυνας, τους αρχηγούς των Διοικήσεων Χερσαίων-Ναυτικών-Αεροπορικών Δυνάμεων και Στρατοχωροφυλακής, καθώς επίσης και όλους τους ανώτατους αξιωματικούς με βαθμό στρατηγού-ναυάρχου-πτεράρχου. Ο αρχηγός ενόπλων δυνάμεων αντικαθιστά τον πρωθυπουργό, σε περίπτωση απουσίας του. Είναι αξιοσημείωτο πάντως ότι όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται με την αρχή της πλειοψηφίας, όπου ο πρωθυπουργός έχει δικαίωμα μιας ψήφου**(16)**.

Το Συμβούλιο Εθνικης Ασφάλειας

Milli Guvenlik Kurulu MGK

Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας αποτελεί τον καθ' ύλη αρμόδιο φορέα της Τουρκίας που καθορίζει τα στοιχεία της εθνικής ισχύος κατόπιν σχετικών εισηγήσεων των αρμόδιων υπουργείων.

Το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας (Σ.Ε.Α.), σύμφωνα με την τροποποιητική απόφαση υπ. αριθ. 4963/ άρθρο 24/7-8-2003, λαμβάνει συμβουλευτικές αποφάσεις σχετικά με τον προσδιορισμό, την εξακρίβωση και την εφαρμογή της πολιτικής εθνικής ασφαλείας του κράτους στα πλαίσια των όρων "εθνική ασφάλεια" και "πολιτική εθνικής ασφαλείας του κράτους". Παράλληλα εντοπίζει τις διάφορες απόψεις που υπάρχουν, εξασφαλίζει τον αναγκαίο συντονισμό και ενημερώνει το Υπουργικό Συμβούλιο για τις προαναφερθείσες συμβουλευτικές αποφάσεις και απόψεις, προκειμένου αυτές να υλοποιηθούν με νόμους. Συνεδριάζει κάθε δύο μήνες υπό την προεδρία του προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος, σε περίπτωση κωλύματός του, αντικαθίσταται από τον πρωθυπουργό. Μετά το πέρας κάθε συνεδρίασης η γενική γραμματεία του Σ.Ε.Α. εκδίδει μία ανακοίνωση η οποία περιλαμβάνει τα κύρια θέματα της συνεδρίασης και καταδεικνύει τις προτεραιότητες της Τουρκίας για θέματα εσωτερικής και εξωτερικής πολιτικής**(17)**. Η σύνθεση του Σ.Ε.Α. παρουσιάζεται στην προβαλλόμενη διαφάνεια

Υφυπουργείο Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών MIT(18)
MILLI ISTIHBARAT TESKILATI MUSTESARLIGI

Υπάγεται στην Πρωθυπουργία. Μετά την αναδιοργάνωση της την 10ετία του 1980 αρχικά και το 2008, λειτουργεί με το νόμο 2937/1 Νοε 1983 όπως ισχύει σήμερα, σύμφωνα με τον οποίο εκτός από την κλασική αποστολή και καθήκοντα που έχουν όλες οι ανα τον κόσμο μυστικές υπηρεσίες, όλα τα υπουργεία και οι λοιπές υπηρεσίες ασφαλείας και πληροφοριών του κράτους υποχρεούνται να συνεργάζονται και να συντονίζουν το έργο τους με την MIT (άρθρα 5 και 6). Το σημαντικότερο όλων είναι η πρόβλεψη του άρθρου 6 που δίδει την δυνατότητα στην MIT να έχει την πρόσβαση σε όλα τα αρχεία και τα κέντρα ηλεκτρονικής επεξεργασίας των δεδομένων. Ο Αρχηγός της έχει τον τίτλο του υφυπουργού (mustesar), διορίζεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ύστερα από εισήγηση του Π/Θ και συζήτηση στο ΣΕΑ, προεδρεύει στο Συμβούλιο Εθνικών Πληροφοριών (Milli Istihabarat Koorrdinasyon Kurulu MIKK). Ο Π/Υ της συμπεριλαμβάνεται σε αυτόν της Πρωθυπουργίας, είναι απόρρητος και οι δαπάνες της δεν υπάγονται στο δημόσιο λογιστικό και υπεύθυνος για την διαχείρηση του είναι αποκλειστικά ο Αρχηγός της. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι ο Π/Υ του 1997 για την MIT ανήλθε στα 265.760.860 $ εκ των οποίων τα 31 εκ περίπου ήταν μυστικά κονδύλια μέρος των οποίων διετέθει σε εθνικιστικές οργανώσεις για

επιχειρήσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό και το 2009 ανήλθε στα 284.366.743 $.

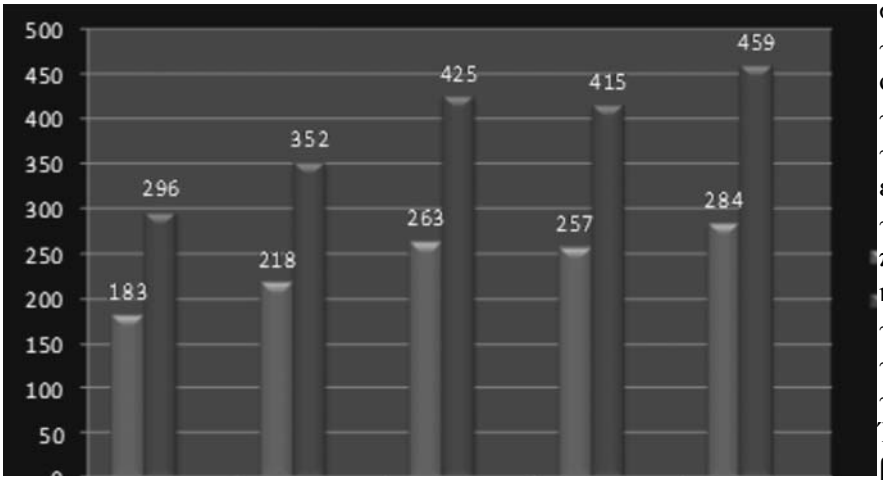

Με το άρθρο 26 του νόμου 2937, τα στελέχη της τίθενται υπεράνω του νόμου, καθώς για την άσκηση διώξεως σε στέλεχος της απαιτείται η άδεια του Π/Θ. Στο νόμο διαπιστώνεται, σύμφωνα με τον έγκριτο μελετητή της Μ. Ηλιάδη:

~ Η παντελής έλλειψη διατάξεως που στοχεύει στον παραμικρό έστω έλεγχο των δραστηριοτήτων της

~ Διαθέτει αρκετά διευρυμένες αρμοδιότητες

~ Δεν υπάρχει κανείς μηχανισμός ή διαδικασία ελέγχου των δραστηριοτήτων της

~ Αορίστως υπάγεται στον Π/Θ

Στη δομή αντιγράφει άλλες δυτικές υπηρεσίες (CIA-MOSSAD), ενώ στις πρακτικές αντιγράφει την πρώην KGB. Στις επιχειρησιακές της πρακτικές εκτός από την συλλογή πληροφοριών και την αντικατασκοπία, συμπεριλαμβάνονται οι δολοφονίες, οι βομβιστικές επιθέσεις, οι προβοκάτσιες και οι επιχειρήσεις αποσταθεροποιήσεως, συνεργάζεται με παρακρατικές εθνικιστικές οργανώσεις (πχ Γκρίζοι Λύκοι) ενώ χρησιμοποιεί ανθρώπους του υποκόσμου στις καλυμμένες επιχειρήσεις. Ο νέος της Αρχηγός ο HAKAN FIDAN ηλικίας 42 ετών, είναι πρώην μόνιμος υπαξιωματικός πληροφοριών των ΔΒ, η προηγούμενη θέση του ήταν Γενικός Δντης του Τουρκικού Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης (TIKA), ενώ έχει υπάρξει πριν στενός συνεργάτης του ΥΠΕΞ Νταβούτογλου στην πρωθυπουργία.

Στελέχη της MIT συνελήφθησαν ως μέλη της παρακρατικής οργανώσεως ERGENEKON μαζί με στρατιωτικούς ακαδημαϊκούς και δημοσιογράφους**(19)** κάτι που αποδεικνύει τη στενή σχέση της με τη στρατογραφειοκρατία του "βαθέως κράτους".

Η Διεύθυνση Τουρκικού Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης TURK ISBIRLIGI VE KALKINMA IDARESI BASKANLIGI (TIKA)

Ιδρύθηκε στις 24 Ιαν 1992, αρχικά υπήχθη στο ΥΠΕΞ και στη συνέχεια στην πρωθυπουργία. Αποστολή του TIKA είναι η ανάπτυξη προγραμμάτων οικονομικής, εμπορικής, τεχνολογικής, πολιτιστικής κοινωνικής και εκπαιδευτικής συνεργασίας στα τουρκόφωνα και τα μη τουρκόφωνα γειτονικά κράτη**(20)**. Τα προγράμματα στοχεύουν στην:

~ Δημιουργία θεσμικών υποδομών σε όλους τους τομείς

~ Βελτίωση υποδομών

~ Αναβάθμιση του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου.

~ Τη διαφύλαξη του κοινού ιστορικού και πολιτιστικού πλούτου (οθωμανικού-τουρκικού).

~ Διάδοση της τουρκικής γλώσσας.

~ Βελτίωση των πολιτιστικών σχέσεων.

~ Συνεργασία στον τομέα των ΜΜΕ.

Έχει προγράμματα σε 22 χώρες όπως στην προβαλλόμενη διαφάνεια.

Για την Άγκυρα το TIKA είναι ο μηχανισμός διεισδύσεως στις χώρες "στόχους" και τις χώρες "κλειδιά" της περιοχής γεωπολιτικής επιρροής και για τον σκοπό αυτόν ιδρύθηκε από τον Turgut Ozal, που επανέφερε στην πολιτική της το όραμα του "Παντουρκισμού" και σήμερα αποτελεί το βασικότερο εργαλείο της πολιτικής που εκφράζει το "δόγμα Νταβούτογλου" Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι ιδρύθηκε σχεδόν ταυτόχρονα με το Συμβούλιο Τουρκόφωνων Χωρών.

Η εκπαίδευση των πόλων εξουσίας στην σημερινή Τουρκία ή η προετοιμασία της επόμενης γενιάς εξουσίας

Θα αναφερθώ στην εκπαίδευση στην Τουρκία, διότι από τη μια η δυτικοποίηση της εκπαίδευσης των στρατιωτικών στα τέλη του 19ου αιώνα ήταν αυτή που διαμόρφωσε το μεταρρυθμιστικό ρεύμα των Νεότουρκων και από την άλλη η απαγόρευση των ισλαμικών σχολείων (imam hatip) από τον Κεμάλ, η ίδρυση της Διεύθυνσης Θρησκευμάτων υπό την πρωθυπουργία και η ύπαρξη Υπουργείου Εθνικής Εκπαίδευσης υπαγομένης έτσι της ισλαμικής εκπαιδεύσεως στα γενικά λύκεια και τα Πανεπιστήμια περιθωριοποίησε έτσι την ιερατική παιδεία.

Ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στην εκπαίδευση των μαθητών σε ότι αφορούσε την πίστη στις κεμαλικές αρχές και τις έννοιες τις πατρίδας και τις εθνικής ασφάλειας ενδεικτικά προβάλλεται στην επομένη σελίδα το έντυπο των γραπτών εξετάσεων σε θέματα Εθνικής Ασφάλειας του τουρκικού λυκείου "Incirliova Anadolu Lisesi" για το εκπαιδευτικό έτος 2008/2009**(21)**

Στις στρατιωτικές σχολές μέσα από την εκπαίδευση ο νέος διαμορφώνεται/πλάθεται ώστε πρώτα και κύρια να θεωρεί τον εαυτό του αφενός μεν κάτι το ξεχωριστό στην τουρκική κοινωνία και αφετέρου τον θεματοφύλακα των κεμαλικών αξιών. Ενδεικτικά παραθέτω δύο παραδείγματα πως γαλουχούνται στα λύκεια και στις παραγωγικές σχολές τα αυριανά στελέχη και οι διοικητές των ΤΕΔ **(22)**:

ADI - SOYADI ***(ΟΝΟΜΑ – ΕΠΙΘΕΤΟ)***:
İNCİRLİOVA ANADOLU LİSESİ 2008/2009 EĞİTİM ÖĞRETİM YILI
(ΛΥΚΕΙΟ ΑΝΑΤΟΛΙΑ/ İNCİRLİOVA, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΕΤΟΣ 2008/2009)
MİLLİ GÜVENLİK YAZILI SORULARIDIR.
(ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ)

1) Aşağıdakilerden hangisi Milli Stratejinin unsurlarından biri değildir?
(Ποιο από τα ακόλουθα δεν είναι στοιχείο Εθνικής Στρατηγικής;)
A) Milli Güç ***(Εθνική Ισχύς)*** B) Milli Hedef ***(Εθνικός Στόχος)***
C) Milli Politika ***(Εθνική Πολιτική)*** D) Milli Menfaatler ***(Εθνικά Συμφέροντα)***

.....

5) Bir devletin diğer devletler karşısında istediği sonuçları elde etmesini sağlayan imkan ve kabiliyetlerin toplamına ne ad verilir?
(Ποια ονομασία δίδεται στο σύνολο των δυνατοτήτων και ικανοτήτων ενός κράτους που εξασφαλίζουν τα επιθυμητά αποτελέσματα έναντι άλλων κρατών;)
A) Siyasi Güç ***(Πολιτική Ισχύς)*** B) Milli Güç ***(Εθνική Ισχύς)***
C) Askeri Güç ***(Στρατιωτική Ισχύς)*** D) Demokratik Güç ***(Δημοκρατική Ισχύς)***

.....

10) Aşağıdakilerden hangisi "Milli Güç"ün en önemli unsurlarından biridir?
(Ποιο από τα παρακάτω είναι το πιο σημαντικό στοιχείο της «Εθνικής Ισχύος»;)
A) Çağdaş düşünce ***(Σύγχρονη Σκέψη)***
B) Görev ve Yetkilerin kullanılması ***(Χειρισμός Καθηκόντων και Αρμοδιοτήτων)***
C) Bilgi ve teknoloji ***(Γνώση και Τεχνολογία)***
D) Askeri Güç ***(Στρατιωτική Ισχύς)***

Σωστές Απαντήσεις

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
C	B	B	A	B	A	D	A	A	C	A	A	C

Χαιρετισμός του δκτη της σχολής Ευελπίδων στους νέους μαθητές

"…Μπήκατε στη σχολή της μεγάλης πειθαρχίας. Καλή τύχη. Από σήμερα αλλάζει η ζωή σας…Αν εργαστείτε πειθαρχημένα, υπακούοντας τις διαταγές, και αποδείξετε ότι το αξίζετε, θα αποκτήσετε ένα επάγγελμα που είναι πάνω από κάθε άλλο επάγγελμα, πάνω από τον οποιονδήποτε …Ένα επάγγελμα που δεν μπορεί να αποκτηθεί με χρήμα…"

"…Ο Μεγάλος Ατατούρκ θα είναι η σημαία σας. Ιδεολογία σας., οι αρχές σας, Εκείνου. Στόχος σας, η δική Του γραμμή. Ούτε αριστερά, στο δρόμο του Ατατούρκ. Θα πορεύεστε στο δρόμο που δείχνει Εκείνος".

"Από τον ίδιο πηλό, εμείς, στις στρατιωτικές σχολές, φτιάχνουμε ένα ωραίο αγγείο, ενώ στα πολιτικά σχολεία, ένα κακοφτιαγμένο κανάτι". (προσωπική άποψη διοικητή σχολής).

"…Κύριε Μπιράντ, εμείς είμαστε επιφορτισμένοι με την υπεράσπιση και την προστασία αυτής της χώρας. Η σταθερότητα του κράτους, η διατήρηση του καθεστώτος είναι το καθήκον μας".

- Φαίνεται σαν να μη θέλετε να κυβερνάει αυτή τη χώρα πολιτικός. Καλά, θα θέλατε να την κυβερνάτε εσείς;

Όλοι μαζί, με μια φωνή, λένε:

"Γιόοοκ, δεν είναι δική μας δουλειά". Και προσθέτουν: "Αν ο πολιτικός ενεργεί αντίθετα προς τα συμφέροντα της Τουρκίας και τις αρχές του Ατατούρκ, αυτό δεν μπορούμε να το υιοθετήσουμε".

- Όμως παιδιά, αυτοί είναι άνθρωποι που τους έχει εκλέξει ο λαός…

- Ο λαός μου είναι αγράμματος. Μπορεί να τον κοροϊδέψουν….εμείς είμαστε η ασφάλεια της πατρίδας.

- Ποιος σας ανέθεσε αυτό το καθήκον;

- Ο Ατατούρκ.

Το Ισλάμ στην σύγχρονη Τουρκία

Το Ισλάμ στην Τουρκία εμφανίζεται ετερογενές σε σχέση με τα άλλα ισλαμικά κράτη και ταυτόχρονα πολύ πιο κοντά στις επιδιώξεις και τους στόχους της άρχουσας τάξης. Έτσι παρά τις τεταμένες σχέσεις Ερντογάν - "βαθέως κράτους", η Τουρκία σαν ισλαμικό μοντέλο παρουσιάζεται ελκυστικό στη δύση σε σχέση με το Ιράν πχ.

Η μεγάλη πλειοψηφία των μουσουλμάνων στην Τουρκία είναι σουνίτες καθώς ανήκουν στο suni islam, είναι μετριοπαθές στην πολιτική του ιδεολογία. Υπάρχουν πολυπληθείς αδελφότητες με μεγάλη διαφοροποίηση στη σύνθεση, την οργάνωση και τους σκοπούς τους από περιοχή σε περιοχή και από πόλη σε πόλη με αποτέλεσμα να μην επιτρέπουν την δημιουργία και οργάνωση ενός μονολιθικού φονταμεταλιστικού Ισλάμ. Η ομάδα των Σιιτών μουσουλμάνων Alevi μοιάζει να υποστηρίζει τα αριστερά κεμαλικά κόμματα(23), αλλά στους κόλπους των ΤΕΔ αποτελεί μόνιμο στόχο των κεμαλιστών.

Με την άνοδο στην εξουσία του Κεμάλ οι ισλαμιστές αποστερήθηκαν των προνομίων τους, αποκόπηκαν από τις δομές της εξουσίας και περιθωριοποιήθηκαν χωρίς όμως να απολέσουν τα ερείσματά τους στο λαό, ενώ ταυτόχρονα το Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα είχε εκτεθεί στα μάτια των μουσουλμάνων των μη αστικών περιοχών. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στις εκλογές του 1950 και την άνοδο του Δημοκρατικού κόμματος στην εξουσία με το δίδυμο Τζελάλ Μπαγιαρ-Μεντερές που εκμεταλλεύτηκε την βαθμιαία χαλάρωση των μέτρων κατά του Ισλάμ και τις κάποιες παραχωρήσεις στις μετριοπαθείς μουσουλμανικές απαιτήσεις. Η άνοδος της δημοτικότητας του διδύμου Τζελάλ Μπαγιαρ-Μεντερές στις αγροτικές περιοχές, η επαναφορά της αραβικής στις προσευχές, η μετάδοση προσευχών από το ραδιόφωνο, η επισκευή τζαμιών και κατασκευή νέων και η συσπείρωση ευρύτερων κοινωνικών ομάδων υπό την ηγεσία του DP, θορύβησαν το κεμαλικό κράτος, το οποίο δεν ήταν διατεθειμένο να επιτρέψει να διολισθήσει η Τουρκία από τις αρχές του κεμαλισμού και το Ισλαμ να αυξήσει την φυσική του παρουσία και να επιβληθεί ως εναλλακτικός πολιτικός πόλος εξουσίας.

Έναν παράγοντα τον οποίο παρέβλεψε η κυβέρ-

νηση Μεντερές, στα τέλη της δεκαετίας του 1950, ήταν ότι ο στρατός δεν υπήρξε ποτέ μια μη πολιτικοποιημένη ομάδα πίεσης ή απλώς ένα όργανο στα .χέρια του Ινονού. Η μεγάλη αφοσίωση του σώματος των αξιωματικών στις κεμαλικές αρχές και η ταύτισή τους με την τάξη των διανοουμένων, αποτελούσαν απόδειξη των εκτεταμένων πολιτικών τους προσανατολισμών. Καθώς η οικονομική πολιτική του Δημοκρατικού Κόμματος απέτυχε να φέρει τα αναμενόμενα αποτελέσματα, η κυβέρνηση βρήκε καταφύγιο στην υιοθέτηση και εφαρμογή μιας αυταρχικής πολιτικής έναντι των αντιπάλων της. Τέτοιου είδους πρακτικές ήταν συνηθισμένες και ίσως λιγότερο αυστηρές από αυτές που ακολουθούνταν από το Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα όταν αυτό βρισκόταν στην εξουσία. Οι πρακτικές αυτές οδήγησαν στη συσπείρωση των αντιπολιτευόμενων δυνάμεων, δηλαδή των αξιωματικών, των φοιτητών μελών του CHP και των διανοουμένων, σε μια ευρεία πολιτική συμμαχία. Η εμπιστοσύνη που έδειξε ο Μεντερές στην αστυνομία και τις ένοπλες δυνάμεις για τη διατήρηση του στην εξουσία αποδείχθηκε θανάσιμα ριψοκίνδυνη.

Έτσι ήρθε η ώρα να αναλάβει δράση ο θεματοφύλακας των κεμαλικών αρχών οι ΤΕΔ που με πραξικόπημα ανέτρεψε το δίδυμο Τζελάλ Μπαγιαρ-Μεντερές τους οδήγησαν σε δίκη-παρωδία και τελικά εκτελέσθηκε με απαγχονισμό.

Η στρατιωτική επέμβαση του 1960 για τη μεταπολεμική πολιτική ζωή της Τουρκίας ήταν τόσο σημαντική όσο και το αποτέλεσμα των εκλογών του 1950. Ουσιαστικά, η εξέλιξη των γεγονότων των επόμενων είκοσι ετών συνδέεται άρρηκτα με αυτό το πραξικόπημα. Η επέμβαση των στρατιωτικών στην πολιτική ζωή της χώρας το 1960 και η μετέπειτα ανάληψη της εξουσίας από την Επιτροπή Εθνικής Ενότητας ήταν αποτέλεσμα της βίαιης αντίδρασης ενός σημαντικού μέρους του σώματος των αξιωματικών στη ραγδαία εξελισσόμενη κοινωνική και πολιτική δομή της.

Συντάχθηκε νέο Σύνταγμα που το κύριο μέλημα του ήταν η πρόληψη και αποφυγή επανεμφάνισης ενός ισχυρού πολιτικού κόμματος, ικανού να ηγηθεί της δημιουργίας ενός απολυταρχικού κομματικού καθεστώτος. Το νέο Σύνταγμα ήρθε να επικυρώσει την κυριαρχία της κεμαλικής ελίτ, αντικατοπτρίζονταςτις ιδεολογικές ανησυχίες των αξιωματικών πάνω σε κοινωνικά και πολιτικά θέματα, όπως η διανομή της γης, το δικαίωμα της απεργίας καθώς και της ίδρυσης συνδικαλιστικών σωματείων και συνεταιρισμών.

Την περίοδο μετά το πραξικόπημα του 1971 δύο κόμματα μονοπώλησαν τον ισλαμισμό. Το Κόμμα Εθνικής Τάξης MNP του Νετζμεντίν Ερμπακάν, που γρήγορα τέθηκε εκτός νόμου και αργότερα μετονομάσθηκε σε Κόμμα Εθνικής Σωτηρίας MSP και Κόμμα Εθνικιστικής Κίνησης MHP του Αρπασλάν Τουρκές, που ήταν μια πρώιμη έκφραση της τουρκο-ισλαμικής συνθέσεως ως ιδεολογία και με στενές σχέσεις με τους Γκρίζους Λύκους Αφού είχε προηγηθεί το πραξικόπημα του 1980 και το Σύνταγμα του 1983, όπου ο λαός είχε να επιλέξει ανάμεσα στην συνέχιση της δικτατορίας ή στην αποδοχή του Συντάγματος, η εμφάνιση και άνοδος στην εξουσία του Κόμματος της Μητέρας Πατρίδας ANAP του οπαδού και μέλους του τάγματος των Νακσιμπεντί, Τουργκούτ Οζάλ συνέβαλε στην οικονομική ανάπτυξη των ισλαμικών επιχειρήσεων και την ανάδειξη μιας νέας ελίτ των φιλελεύθερων μουσουλμάνων διανοουμένων. Η ελίτ αυτή έπαιξε σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της πολιτικής της Τουρκίας ιδιαίτερα στην οικονομία και στο άνοιγμα προς τις άλλες τουρκόφωνες χώρες και περιοχές, αποτελώντας τον πρόδρομο του νέο-οθωμανικού δόγματος του Αχμέτ Νταβούτογλου.

Μετά τον θάνατο του Οζάλ έρχεται η επόμενη κρίσιμη φάση των σχέσεων Ισλάμ-κοσμικού κράτους, ήρθε με την βραχεία διακυβέρνηση του κόμματος Εθνικής Ευημερίας RP του Νετζμεντίν Ερμπακάν με την συνεργασία ενός μη ισλαμικού, του κόμματος του Ορθού Δρόμου της Τανσού Τσιλέρ τον Ιουν του 1996. Αν και ο Ερμπακάν προσπάθησε να είναι συνεργάσιμος με το κεμαλικό κράτος χωρίς να εμποδίσει την σύσφιξη των σχέσεων με το Ισραήλ, το μοιραίο λάθος του ήταν η παράλληλη προώθηση των σχέσεων με τα ισλαμικά κράτη (Ιράν, Λιβύη κύρια). Ο Στρατός πάλι ανέλαβε τον ρόλο του με την "βελούδινη" παρέμβαση του 1997 και τη λήψη εξοντωτικών μέτρων κατά του κόμματος Εθνικής Ευημερίας με την απαγόρευση λειτουργίας, απαγόρευση συμμετοχής στην πολιτική των κορυφαίων στελεχών του, δήμευση της κομματική περιουσίας επιβολή ποινών φυλακίσεως σε στελέχη του μεταξύ των οποίων και ο Ερντογαν κλπ.**(24)**

Το Τουρκικό Κράτος και οι Μεταρρυθμίσεις Ερντογάν

Αν και το κεμαλικό κράτος πίστευε ότι είχε τελειώσει με το πολιτικό Ισλάμ και σε εξέλιξη ήταν η παγκόσμια αντιτρομοκρατική εκστρατεία, το Νοέμβριο του 2002 η ανανεωτική πτέρυγα του κόμματος Εθνικής Ευημερίας, με τους Ερντογάν και Γκιούλ, δημιούργησε ένα νέο μηχανισμό το Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης AKP, που από το 2003 κυβερνά την Τουρκία. Πολύ ενωρίς τα σύννεφα έσκιασαν τις σχέσεις κεμαλικού βαθέως κράτους και κυβερνήσεως. Η αντίδραση των κεμαλιστών ήταν λίγο πολύ αναμενόμενη καθώς συνομωσίες εξυφαίνονταν, προβοκάτσιες με βομβιστικές επιθέσεις, απόπειρες δολοφονίας πολιτικές παρεμβάσεις των στρατιωτικών ηγετών με αποκορύφωμα την απόπειρα απαγορεύσεως λειτουργίας του AKP είχαν δημιουργήσει ένα κλίμα επικειμένου στρατιωτικού πραξικοπήματος.

Οι συνθήκες όμως και οι παράμετροι σε σχέση με το παρελθόν είχαν αλλάξει και κυρίως ο Ερντογάν δεν είναι Μεντερές, Ντεμιρέλ ή Ερμπακάν. Εκμεταλλευόμενος τις απαιτήσεις της ΕΕ για μείωση της παρεμβατικής δυνατότητας των ΤΕΔ και δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις του καθεστώτος αφενός αλλά και την ανάγκη της διεθνούς κοινότητος να προβάλλει την Τουρκία ως πρότυπο εκδυτικισμένου ισλαμικού κράτους, κατάφερε το Σεπτέμβριο του 2010 να επιβάλλει μια σειρά μεταρρυθμιστικών

αλλαγών που μείωναν τις δυνατότητες του κεμαλικού κατεστημένου.

Πιο μπροστά όμως έκανε κάτι άλλο: αργά αλλά σταθερά και με αφορμή την εξυφαινόμενη συνομωσία της παρακρατικής-παραστρατιωτικής οργανώσεως ERGENEKON, άρχισε να εκθέτει στην κοινή γνώμη του, εκτός δημοκρατικού πλαισίου δρώντες κεμαλιστές φέρνοντας κάποιες φορές σε δύσκολη θέση ακόμη και τον εκάστοτε Αρχηγό των ΤΕΔ. Ταυτόχρονα ομάδες και μεμονωμένα μέλη του βαθέως κράτους αντιλαμβανόμενα έγκαιρα τη νέα δυναμική και τις ηγετικές ικανότητες του Ερντογάν αποστασιοποιήθηκαν ή άλλαξαν στρατόπεδο.

Παρά την νίκη του αυτή, προβάλλοντας στους κεμαλιστές το όραμα της Τουρκίας ως μεγάλης περιφερειακής δυνάμεως, έπεισε τους κεμαλιστές να τον ανεχθούν και να συμπορευθούν μαζί του σε μια πορεία ισορροπιών, στην πραγμάτωση του ισλαμοτουρκικού νεοοθωμανικού οράματος που κατέγραψε και κωδικοποίησε ο Αχμέτ Νταβούτογλου.

Ως διαμορφωτής αυτής της νέας αντίληψης θεωρείται ο νυν υπουργός Εξωτερικών Αχμέτ Νταβούτογλου**(25)**, ο οποίος προφανώς έπεισε το στρατιωτικό κατεστημένο ότι το συμφέρον της Τουρκίας επιτάσσει τη δημιουργία ενός νεο-οθωμανικού προφίλ. που ικανοποιεί εν μέρει την αναζήτηση ταυτότητας των Τούρκων του 21ου αιώνα, εντός ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου περιφερειακού και παγκόσμιου περιβάλλοντος και στηρίζεται στις ακόλουθες αρχές**(26)** :

- Υποστήριξη της ιδεολογίας του παντουρκισμού που αρκετά στοιχεία του ενσωματώθηκαν στον τουρκικό εθνικισμό του Κεμάλ Ατατούρκ**(27)**.
- Ανάληψη ηγετικού ρόλου σε περιφερειακό επίπεδο.
- Ανάληψη διαμεσολαβητικού ρόλου στον χώρο της Μέσης Ανατολής και γενικότερα στο σύνολο του ισλαμικού κόσμου.
- Επίλυση διμερών προβλημάτων με γειτονικές χώρες, ειδικά όσων αυξάνουν το γόητρο και προωθούν τα συμφέροντα της Τουρκίας.
- Εκμετάλλευση της γεωστρατηγικής θέσης της Τουρκίας ως ενεργειακής πύλης προς τη Δύση.

Οι αλλαγές που επέφερε το Σεπτέμβριο του 2010 συνοψίζονται:

- Άρση της ασυλίας των πραξικοπηματιών, με αποτέλεσμα όσοι στρατιωτικοί εμπλέκονται σε παράνομες δραστηριότητες και σχεδιασμούς πέραν των καθηκόντων τους να δικάζονται από τα πολιτικά δικαστήρια.
- Δικαίωμα δικαστικής προσφυγής των στρατιωτικών που αποστρατεύονται από το Α Σ Σ (YAS).
- Προστασία των προσωπικών δεδομένων και απαγόρευση του φακελώματος των πολιτών.
- Δικαστική μεταρρύθμιση και περιορισμός της εξουσίας των δικαστών: Τα μέλη του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου από 11 αυξάνονται στα 17, εκ των οποίων τα 3 θα επιλέγονται από την Εθνοσυνέλευση και τα υπόλοιπα 14 από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. Επίσης, τα μέλη του Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων από 7 αυξάνονται στα 22. Τα 12 μόνιμα μέλη θα επιλέγονται από τον Άρειο Πάγο και το Συμβούλιο του Κράτους, ενώ τα υπόλοιπα 10 μέλη θα επιλέγονται από το σύνολο των 13.000 δικαστικών.
- Καθίστανται πιο δυσχερείς οι προϋποθέσεις για το κλείσιμο των πολιτικών κομμάτων, ενώ οι βουλευτές των κομμάτων που απαγορεύεται η λειτουργία τους, δεν εκπίπτουν του αξιώματος τους και συνεχίζουν το έργο τους μέχρι ολοκληρώσεως της θητείας τους.
- Προστασία των ατομικών ελευθεριών: Αποκτούν δικαίωμα προσφυγής στο Συνταγματικό Δικαστήριο όσων καταπατούνται οι ατομικές τους ελευθερίες.
- Συνταγματική προστασία των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, των εργοδοτών και των συνδικαλιστών.
- Ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών και προστασία των παιδιών, των ηλικιωμένων και των αναπήρων.

Το δημοψήφισμα μετετράπη σε ψήφο εμπιστοσύνης στο κυβερνών κόμμα ΑΚΡ και ιδιαιτέρως στον πρωθυπουργό Ερντογάν, ο οποίος εξελίσσεται διαχρονικά σε μία από τις πιο σημαντικές προσωπικότητες της σύγχρονης τουρκικής πολιτικής ιστορίας και προσπαθεί με προσεκτικά βήματα να απαγορεύσει την εμπλοκή των στρατιωτικών στην εσωτερική πολιτική ζωή της χώρας.

Ο Τούρκος πρωθυπουργός συνδυάζει 2 πράγματα: είναι ο πιο δημοφιλής και ταυτόχρονα ο πιο μισητός πολιτικός αρχηγός. Μέχρι τώρα έχει έρθει σε ρήξη με την αντιπολίτευση, τον στρατό, την πανεπιστημιακή κοινότητα, τους δικαστικούς, τον επιχειρηματικό κόσμο, τα ΜΜΕ, τα συνδικάτα και μερικές πολιτικές οργανώσεις.

Μελετώντας τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος αναδεικνύεται η εικόνα μιας χώρας με εθνικο-θρησκευτικο-ιδεολογοκή τριχοτόμηση**(28)** που χαρακτηρίζεται από:

~ Την αποχή των Κούρδων η οποία στους κυριότερους νομούς έφθασε σε ποσοστά που αρχίζουν από το 50% και φθάνουν μέχρι και 93% αναδεικνύοντας το κουρδικό κόμμα BDP σε έναν από τους κύριους συνομιλητές για την επίλυση του προβλήματος, καθώς ελέγχει πολιτικά σε σημαντικό βαθμό τη νοτιοανατολική Τουρκία.

~ Την άρνηση στις μεταρρυθμίσεις του πληθυσμού της αστικής Τουρκίας

~ Την σχεδόν απόλυτη αποδοχή στις πτωχότερες αγροτικές και ημιαστικές περιοχές, αποτυπώνοντας έτσι και τις περιοχές επιρροής κεμαλιστών - ΑΚΡ

Κουρδικό

Σημαντική είναι η διαφοροποίηση στο κουρδικό που με την πολιτική Ερντογάν (άρση απαγορεύσεως χρήσεως-διδασκαλίας της κουρδικής γλώσσας, λειτουργία Ρ/Τ μέσων στην κουρδική κλπ) χάρις στην οποία, μετά από πολλά χρόνια επιτεύχθηκε κατάπαυση του πυρός και διεξάγονται μυστικές συνομιλίες για διευθέτηση του. Η πολιτική Ερντογάν στο Κουρδικό εύγλωττα αποτυπώνεται από τον Αχμέτ Νταβούτογλου και παράλληλα αποτελεί απάντηση στις αντιρρήσεις των κεμαλιστών.

"Το δημοκρατικό άνοιγμα της κυβέρνησης δεν θεωρείται υποχώρηση έναντι της τρομοκρατίας. Εμείς στην παρούσα φάση βρισκόμαστε σ' ένα γκρίζο τοπίο και προσπαθούμε να το μετατρέψουμε σε άσπρο. Εφόσον αυτό παραμένει γκρίζο, τότε θα εξακολουθεί να χύνεται αίμα. Υπήρξαν κάποιοι που θέλησαν να μας διαμελίσουν, όμως δεν διαμελισθήκαμε. Δεν γίναμε Γιουγκοσλαβία. Αυτό αποτελεί μία επιτυχία της Τουρκίας. Τώρα πλέον πρέπει να απαλλαγούμε από την τρομοκρατία. Από το έντονο γκρίζο φθάσαμε στο ανοικτό γκρίζο και προσπαθούμε να φθάσουμε στο άσπρο. Σήμερα υπάρχουν οι καλύτερες διεθνείς συγκυρίες για να τεθεί ένα τέλος στο πρόβλημα του PKK. Στο παρελθόν είχαμε σχέσεις μόνο με την κεντρική διοίκηση του Ιράκ, ενώ τώρα συνομιλούμε με όλες τις ομάδες της χώρας αυτής. Με τη Συρία οι σχέσεις μας είναι άριστες, ενώ με το Ιράν συνεργαζόμαστε από κοινού εναντίον του PKK. Επίσης οι σχέσεις μας με τις ΗΠΑ, μετά την επίσκεψη Ομπάμα στην Τουρκία, βρίσκονται σε πολύ καλό επίπεδο. Οι σχέσεις μας με τη Ρωσία δεν ήταν ποτέ μέχρι τώρα καλύτερες, ενώ για τις αεροπορικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούμε εναντίον του PKK δεν υπάρχει πλέον καμία αντίδραση".

Αχμέτ Νταβούτογλου

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Από τα παραπάνω αναφερθέντα πρόδηλα καταλήγουμε στα παρακάτω συμπεράσματα:

Διαχρονικά είτε στην Οθωμανική Αυτοκρατορία είτε στην σύγχρονη Τουρκία το κράτος διαμορφώνει την κοινωνία και επιβάλλει την εξελικτική πορεία της.

Διαχρονικά το κράτος διοικείτο από τις κλειστές ελίτ ή ηγούμενες μειοψηφίες των μορφωμάτων, οι οποίες ήσαν αποκομμένες από την κοινωνία.

Η ιστορία της Τουρκίας από το 1291 μέχρι και σήμερα χαρακτηρίζεται από την τάση επεμβατικότητας του εκάστοτε έχοντος την ισχύ θεματοφύλακα, με στόχο την διατήρηση των κεκτημένων.

Ο Μουσταφά Κεμάλ επέβαλλε την εξέλιξη της κοινωνίας επάνω στα στερεότυπα που ο ίδιος διαμόρφωσε.

Οι αλλαγές που επέβαλε ο Κεμάλ στόχευαν στην αποδυνάμωση του ρόλου των ισλαμιστών σαν αντίπαλο πόλο εξουσίας και όχι από αποστροφή στο Ισλάμ.

Οι εκσυγχρονιστικές αλλαγές που επέβαλλε ο Κεμάλ είχαν σαν ιδεολογικό και πρακτικό στόχο πάλι το devlet edded m?der διαιώνιο κράτος, μονοπολικά και μονοπωλιακά, έχοντας όμως διατηρήσει πολλά χαρακτηριστικά δομικά στοιχεία του οθωμανικού κράτους (συγκεντρωτικό ολοτικό κράτος, σκληρό στους αντιπάλους, καταπιεστικό στις μειονότητες κλπ)

Αν και το κεμαλικό κατεστημένο είχε υπό καταπιεστικό έλεγχο το Ισλάμ, όταν έκρινε αναγκαίο το χρησιμοποιούσε προς όφελος του.

Οι αιτίες της διαμάχης κεμαλιστών - πολιτικού ισλάμ στην Τουρκία από την άνοδο του Μεντερές στην πρωθυπουργία το 1950, στον Ερμπακάν στα 1994-1996 μέχρι το 2003 έως σήμερα με το ΑΚΡ και τον Ταγίπ Ερντογάν ανάγονται στο πεδίο ελέγχου νομής της εξουσίας.

Ο Ταγίπ Ερντογάν μέχρι τώρα είναι πολύ προσεκτικός στην επιβολή των μεταρρυθμίσεων έχοντας διδαχτεί από τα λάθη του παρελθόντος, αν και αναμφισβήτητα υπερέχει σε ηγετικές ικανότητες των προκατόχων του.

Ο Ταγίπ Ερντογάν διατηρεί τις ΤΕΔ ως παράγοντα εθνικής ισχύος μειώνοντας όμως αισθητά την παρεμβατική τους ικανότητα, στην εσωτερική πολιτική πραγματικότητα.

Οι ΤΕΔ σε ότι αφορά τουλάχιστον την ασφάλεια της Τουρκίας θα συνεχίσουν να συμμετέχουν στην χάραξη της εθνικής πολιτικής.

Το σύγχρονο Τουρκικό Κράτος όπως είναι δομικά διαμορφωμένο, δύναται να υποστηρίξει το όραμα του νέο-οθωμανισμού, όπως αυτό έχει κωδικοποιηθεί από τον Αχμέτ Νταβούτογλου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα φάση η Τουρκία διέρχεται μια περίοδο, η οποία χαρακτηρίζεται από την ισορροπία της ανοχής ανάμεσα στους δύο πόλους.

Για έναν δυτικό παρατηρητή θεωρείται αυτονόητο το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα του Ερντογάν, είναι όμως ακατανόητη και επικίνδυνη η ακροβασία ανάμεσα στην Δύση και το Ισλάμ, έστω και αν στην παρούσα η παγκόσμια πολιτική συγκυρία το τουρκικό μοντέλο ισλαμικής δημοκρατίας φαντάζει ελκυστικό κυρίως για τις ΗΠΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. "ΟΣΜΑΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΥΣΤΗΜΙΚΗ ΠΑΡΑ-ΘΕΣΗ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ" Ν.ΣΑΡΡΗΣ
2. "ΠΑΝΤΟΥΡΚΙΣΜΟΣ-ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΕΠΕΚΤΑΤΙΣΜΟΥ", JAKOB M. LANDAU, ΑΘΗΝΑ, 1986,
3. "ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ"Γ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ ΕΛΛ. ΓΡΑΜΜΑΤΑ
4. ΚΕΜΑΛΙΣΜΟΣ, ΚΙΖΙΛΓΙΟΥΡΕΚ, ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ, 2008
5. "Η ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ" ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΗΝΑΓΙΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥΡΙΚΗ
6. "Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ, ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΑΞΗ",
ΑΧΜΕΤ ΙΝΣΕΛ-ΑΛΗ ΜΠΑΪΡΑΜΟΓΛΟΥ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΡΑΜΑ, 2007,
7. "ΔΙΑΤΑΞΤΕ ΚΥΡΙΕ ΔΙΟΙΚΗΤΑ" ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΙ ΜΠΙΡΑΝΤ
8. "ΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ Η ΜΙΤ" Μ. ΗΛΙΑΔΗΣ ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ 2010 ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ
9 ." ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑ" SELAHATTIN CELIK (ΑΘΗΝΑ,1998, ΤΟΥΡΙΚΗΣ).
10. "ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ" HAMIT BOZARSLAN ΑΘΗΝΑ, 2004,ΣΑΒΒΑΛΑΣ
11. "ΤΟ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΒΑΘΟΣ" ΑΧΜΕΤ ΝΤΑΒΟΥΤΟΓΛΟΥ ΑΘΗΝΑ,2010,ΠΟΙΟΤΗΤΑ.

12. "Η ΑΝΑΔΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ" ΤΟΜΟΣ Ι & ΙΙ BERNARD LEWIS - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ
13. "Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ" ΘΑΝΟΣ ΝΤΟΚΟΣ- ΝΙΚΟΣ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥΡΙΚΗ
14. "Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ" ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΛΙΑΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
15. "Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΤΟΥΡΚΙΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ" ΕΛΙΑΜΕΠ-ΘΑΝΟΣ ΒΕΡΕΜΗΣ- ΘΑΝΟΣ ΝΤΟΚΟΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ
16.www.geostrategy.gr

1."Οσμανική Πραγματικότητα Συστημική παράθεση δομών και λειτουργιών" Ν.Σαρρής
2. "Οσμανική Πραγματικότητα Συστημική παράθεση δομών και λειτουργιών" Ν.Σαρρής
3."Οσμανική Πραγματικότητα Συστημική παράθεση δομών και λειτουργιών" τόμος Ι Ν.Σαρρής
4."Σχέσεις Ισλαμ και πολιτείας στην Τουρκία"Γ. Καραμπελιάς Ελλ. Γράμματα
5. "Οσμανική Πραγματικότητα Συστημική παρά-θεση δομών και λειτουργιών" τόμος Ι Ν.Σαρρής
6."Σχέσεις Ισλαμ και πολιτείας στην Τουρκία"Γ. Καραμπελιάς Ελλ. Γράμματα
7. Κεμαλισμός, ΚΙΖΙΛΓΙΟΥΡΕΚ, Ελληνικά Γράμματα, 2008
8. www.hurriyet.com.tr/yazarlar/12376210_p.asp
9. www.zaman.com.tr/yazdir.do?haberno=885069, www.anayasa.gen.tr/uniter.htm
www.sabah.com.tr/Yazarlar/kahraman/2009/11/09/kemalizm_ve_modernlesme: Κεμαλισμός και εκσυγχρονισμός
www.sabah.com.tr/Yazarlar/kahraman/2009/11/11/kemalizm_ve_ideoloji: Κεμαλισμός και ιδεολογία
www.sabah.com.tr/Yazarlar/kahraman/2009/11/13/kemalizm_ve_demokrasi: Κεμαλισμός και δημοκρατία
10. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια εκδόσεις ΤΟΥΡΙΚΗ
11. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια εκδόσεις ΤΟΥΡΙΚΗ
12. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια εκδόσεις ΤΟΥΡΙΚΗ
13. Ο Τουρκικός Στρατός, ένα πολιτικό κόμμα, μία πολιτική τάξη, Αχμέτ Ινσέλ-Αλή Μπαϊράμογλου, Εκδόσεις Βιβλιόραμα, 2007, Σελ. 71, 72 και 131
14. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" του Χρήστου Μηνάγια
15 Ο Τουρκικός Στρατός, ένα πολιτικό κόμμα, μία πολιτική τάξη, Αχμέτ Ινσέλ-Αλή Μπαϊράμογλου, Επιμέλεια: Σία Αναγνωστοπούλου-Στρατής Μπουρνάζος, 2007, Σελ. 31 και 79
"Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια
16. www.mevzuat.adalet.gov.tr/html/494.html, Σύνθεση και καθήκοντα Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου
17. www.mgk.gov.tr/Turkce/anayasal_durum.html, www.mgk.gov.tr/Turkce/kanun.html, www.mgk.gov.tr/Turkce/tarihce_5.html
18. "ΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ Η ΜΙΤ" Μ. Ηλιάδης Επανέκδοση ΙΝΦΟΓΝΩΜΩΝ
19. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια
20. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια
21. "Η γεωπολιτική στρατηγική και η στρατιωτική ισχύς της Τουρκίας" Χρήστου Μηνάγια
22."Διατάξτε κύριε Διοικητά" Μεχμετ Αλί Μπιράντ
23. "Σχέσεις Ισλαμ και πολιτείας στην Τουρκία"Γ. Καραμπελιάς Ελλ. Γράμματα
24. "Σχέσεις Ισλάμ και πολιτείας στην Τουρκία"Γ. Καραμπελιάς Ελλ. Γράμματα
26. Εφαρμογή του νεο-οθωμανισμού στην εξωτερική πολιτική της Τουρκίας, ταξίαρχος ε.α. Π.Α. Βασίλειος Γιαννακόπουλος, www.geostrategy.gr
27. Παντουρκισμός-Το Δόγμα του Τουρκικού Επεκτατισμού, Jakob M. Landau, Αθήνα, 1986, "Η ιδεολογία του παντουρκισμού αποβλέπει στη δημιουργία ενός ενιαίου και πανίσχυρου κράτους, που θα ξεπερνά τα σύνορα της Τουρκικής Δημοκρατίας και θα βυθίζεται στα μουσουλμανικά εδάφη της Σοβιετικής Ένωσης, συνενώνοντας όλους τους λαούς που ομιλούν την τουρκική γλώσσα".
28. Χ Μηνάγιας άρθρο εφημερίδα ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ της Κύπρου στις 19-9-2010, www.geostrategy.gr

ΣΥΝΤΟΜΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Η μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ)** ιδρύθηκε με την υπ΄αριθ. 1772/5-10-94 καταχώρηση στο Πρωτοδικείο Πειραιώς, με έδρα τον Πειραιά, την δε 9-8-97 μετέφερε την έδρα της στην Αθήνα.

Η Εταιρεία δημιουργήθηκε από Ανωτάτους ε.α. Αξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων, και έχει διευρυνθεί και με προσωπικότητες από άλλους χώρους, όπως τον Πανεπιστημιακό, Διπλωματικό, Επιχειρηματικό και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Πρόθεση της Εταιρείας είναι να λειτουργήσει συμπληρωματικά και όχι ανταγωνιστικά προς τα συναφή Ιδρύματα τα οποία υπάρχουν στην Ελλάδα.

Ο **γενικός σκοπός** της Εταιρείας είναι, η αντιμετώπιση προβλημάτων Στρατηγικού περιεχομένου στον εγγύς προς την πατρίδα μας γεωπολιτικό και γεωστρατηγικό χώρο και ειδικότερα είναι:

▷ Η μελέτη, ανάλυση και έρευνα σε θέματα στρατηγικής όπως, ενδεικτικά, στα αφορώντα στην στρατιωτική στρατηγική, στη γεωστρατηγική, στην οικονομική πλευρά, στις επιπτώσεις στο περιβάλλον και λοιπά συναφή αντικείμενα που απασχολούν ή ανακύπτουν στον Ελλαδικό χώρο, στο χώρο των Βαλκανίων αλλά και στην γενικότερη περιοχή της Μεσογείου θαλάσσης και του Ευξείνου Πόντου.

▷ Η εξέταση των θεμάτων ασφαλείας που εμφανίζονται στον χώρο, ο οποίος αναφέρθηκε προηγουμένως.

▷ Η ενδυνάμωση κάθε προσπάθειας η οποία αποσκοπεί στην διατήρηση του Ελληνισμού στην Ελλάδα και την αλλοδαπή.

▷ Η παροχή σε φορείς της κρατικής μηχανής ή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας των εκτιμήσεων και εισηγήσεων που θα προκύψουν από την ανάλυση των θεμάτων αυτών.

▷ Η ενημέρωση της Ελληνικής και διεθνούς κοινής γνώμης καθώς και του επιστημονικού ή ασχολουμένου με συναφή θέματα προσωπικού και Ιδρυμάτων της ημεδαπής και της αλλοδαπής.

Η υλοποίηση του σκοπού της Εταιρείας επιτυγχάνεται με :

▷ Διενέργεια ερευνών από τα μέλη της Εταιρείας ή και ανεξάρτητους ειδικούς μελετητές σε θέματα γενικού και ειδικού ενδιαφέροντος.

▷ Παρουσίαση των θεμάτων αυτών, αλλά και λοιπών αναλύσεων, υπό μορφή διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων. ημερίδων ή ανακοινώσεων στον Τύπο, η έκδοση εντύπων ή ειδικών περιοδικών ως και οργάνωση συνεδρίων για παρουσίαση θεμάτων τόσο στο εσωτερικό όσον και στο εξωτερικό.

▷ Συνεργασία με τους κρατικούς φορείς, οργανισμούς, αλλά και συναφή ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού για την ανάλυση θεμάτων που αφορούν στην ανταλλαγή πληροφοριών και την από κοινού μελέτη θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος. Η Εταιρεία από της ιδρύσεώς της, συνεργάζεται με τα Υπουργεία Εξωτερικών, Εθνικής Αμύνης και Αιγαίου.

▷ Έκδοση διμηνιαίου περιοδικού με τον τίτλο **"Προβληματισμοί"** με θέματα συναφή με τον γενικό σκοπό της Εταιρείας.

Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους και υλοποίησή του "εν τοις πράγμασι" μέχρι σήμερα

Υπό κ. Σταύρου Λυγερού
Δημοσιογράφου - Συγγραφέως - Αναλυτού

Σας ευχαριστώ για την πρόσκληση.

Πάρα πολλά έχουν ακουστεί για το νέο Δόγμα Τουρκικής Εξωτερικής Πολιτικής, το περιβόητο Δόγμα Νταβούτογλου. Θέλω να είμαι πολύ σύντομος γιατί πιστεύω ότι η πραγματικότητα μπορεί να περιγραφεί με λίγα και απλά λόγια. Όποιος καθίσει να διαβάσει το βιβλίο του Νταβούτογλου θα δεινοπαθήσει. Η ουσία όμως αυτού που θέλει να πει, πίσω από περίτεχνες ακαδημαϊκές διατυπώσεις, είναι εξαιρετικά απλή.

Όπως γνωρίζετε, η Τουρκία είναι το διάδοχο κράτος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Ο Κεμαλισμός προσπάθησε να δημιουργήσει μια τομή και να οικοδομήσει τους όρους ενός δυτικότερου κράτους στο χώρο της Μικράς Ασίας. Επειδή όμως ούτε η ιστορία χρειάζεται ούτε οι λαοί μπορούν να υπακούουν για πολύ και με οργανικό τρόπο σε προκατασκευασμένα σχήματα, αυτό που φαίνεται να είχε καταπλακωθεί, βγαίνει με ένα τρόπο δυναμικο διαμορφώνοντας το πολιτικό ισλάμ, αυτό δηλαδή που προήρχετο από την οθωμανική παράδοση, εμφανίστηκε αρκετά νωρίς με μορφή που να μην προκαλεί. Βέβαια, όταν δηλαδή μετά τον Β΄Παγκόσμιο Πόλεμο η Τουρκία χρειάστηκε, για να προσαρμοστεί στις δυτικές προδιαγραφές, να υιοθετήσει τον πολυκομματισμό, είδαμε αυτό το πράγμα να αναδύεται και, στην πορεία του χρόνου, φτιάχτηκε και κόμμα που να εκφράζει το πολιτικό ισλάμ.

Οι περιπέτειες των διαφόρων κομμάτων, διότι απαγορεύονταν και φτιάχνονταν νέα με νέα ονόματα, διαμόρφωσαν μια κατάσταση όπου το πολιτικό ισλάμ εκινείτο μεταξύ 10 και 20%. Αυτό που εκτόξευσε στην εξουσία και διαμόρφωσε τους όρους για να έχουμε πια ένα νέο καθεστώς, δεν ήταν μόνο η ωρίμανση ορισμένων κοινωνικών συνθηκών, ήταν η μεγάλη οικονομική κρίση, η οξύτατη οικονομική κρίση του 2001-2002 στην Τουρκία. Τότε τα 3 από τα 4 Κεμαλικά κόμματα εξουσίας έμειναν εκτός Βουλής. Στην Τουρκία υπήρχε εναλλακτική λύση στο πολιτικό σύστημα, το κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης του Ερντογάν, έχοντας μέσα στην πορεία του υιοθετήσει μία πιο ευέλικτη προσέγγιση απ΄ότι ο μπαμπάς τους ο Ερμπακάν, αυτής δηλαδή της γενιάς του Γκιουλ, του Ερντογάν, έχοντας γερές πνευματικές ρίζες στο κίνημα του Φεντουλά Γκιουλέμ, και έχοντας μια πολύ ισχυρή κοινωνική βάση, αρκεί να σας πω ότι το κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης πριν έλθει στην εξουσία λειτουργούσε ατύπως ως ένα κοινωνικό κίνημα, δηλαδή φρόντιζε τα πλειβιακά στρώματα της τουρκικής κοινωνίας και αποκτούσε ρίζες εκεί, όταν ήλθε στην εξουσία, μέσα από μια πορεία που δεν θα περιγράψω γιατί έχουμε να πούμε άλλα, κατάφερε σταδιακά, από κυβέρνηση να καταστεί το κύριο αφεντικό της χώρας.

Για χρόνια, όλη η δεκαετία του 2000 μέχρι το 2010, σφραγίσθηκε από αυτόν τον διπολισμό εξουσίας. Είχαμε δύο κέντρα εξουσίας στην Τουρκία, τα οποία συγκρούστηκαν επανειλλημμένως και μετά το δημοψήφισμα μπορούμε να πούμε ότι η ζυγαριά έχει γείρει προς την πλευρά αυτή.

Ήταν μια πορεία η οποία δεν ήταν εξ αρχής προκαθορισμένο ότι θα καταλήξει εδώ που κατέληξε, όμως όπως συμβαίνει πάντα στις πολιτικές, και όχι μόνο μάχες, ο Ερντογάν στηρίχθηκε αφενός στους καλούς χειρισμούς του αλλά αφετέρου στην τύχη και στο γεγονός ότι η άλλη πλευρά είχε εσωτερικές αντιθέσεις. Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι η νέο-οθωμανική στρατηγική είναι ηγεμονεύουσα μέσα στις τουρκικές ελίτ παρά το γεγονός ότι υπάρχουν θύλακοι κεμαλικοί οι οποίοι προβάλουν ακόμα αντιστάσεις και ενδεχομένως αυτό θα συνεχιστεί για το επόμενο διάστημα.

Τι έλεγαν οι Κεμαλικοί, τι λένε οι νέο-οθωμανιστές, για να φτάσουμε στο ζουμί. Οι Κεμαλικοί αντιλαμβάνονταν την χώρα τους, την Τουρκία, ως το ακροτελεύτιο ισχυρό κρίκο του δυτικού συστήματος στο χώρο της ανατολής.

Στον ψυχρό πόλεμο ήταν ο τελευταίος κρίκος του ΝΑΤΟ, στο υπογάστριο της Σοβιετικής Ένωσης, με φιλοδοξίες όμως και στο ρευστό χώρο της Μέσης Ανατολής. Επί Οζάλ αρχίζει αυτό το δόγμα να διαφορο-

ποιείται, και να διατυπώνονται νέου τύπου φιλοδοξίες, όπως η Τουρκία να παίξει έναν ρόλο γέφυρας μεταξύ Δύσης και Ανατολής. Ήδη όταν πια καταρρέει ο ανατολικός συνασπισμός η Τουρκία ανακαλύπτει τις δυνατότητες επέκτασης της επιρροής της σε απαγορευμένους μέχρι τότε χώρους όπως η Κεντρική Ασία, και έχουμε την περιβόητη φράση του Οζάλ "από την Αδριατική μέχρι το Σινικό Τείχος". Υπερφύαλη φράση. Έδειχνε όμως την κατεύθυνση.

Ο Οζάλ είναι ένας πρωτοπόρος στον νέο-οθωμανισμό, ένας πρωτοπόρος που έδειξε αυτό το δρόμο χωρίς να κάνει σοβαρά βήματα. Δεν τον περπάτησε. Ο Ερντογάν έρχεται, αυτό το δρόμο, να τον περπατήσει, να τον ανοίξει, να τον καταστήσει κύριο για την Τουρκία. Τι θέλουν οι νέο-οθωμανοί. Οι νέο-οθωμανοί λένε το εξής απλό : Δεν είμαστε ούτε το ακροτελεύτιο θυλάκιο της Δύσης στην Ανατολή, ούτε η γέφυρα μεταξύ Δύσης και Ανατολής. Είμαστε μία χώρα με αυτοκρατορικό παρελθόν, με μεγάλο πληθυσμιακό όγκο, με οικόπεδο υψηλής γεωπολιτικής αξίας και με τη βούληση να παίξουμε παιχνίδι για λογαριασμό μας. Προφανώς δεν έχουν την αυταπάτη ότι θα είναι υπερδύναμη, όμως θεωρούν ότι έχει τις προϋποθέσεις να είναι ένας παίκτης ο οποίος δεν θα ευθυγραμμίζεται με σκοπιμότητες και επιλογές οι οποίες είναι εκτός Τουρκίας. Μπορεί να διαπραγματεύεται τη συμμετοχή της και να καταλήγει να συμμετέχει σε πολιτικές μόνο και εφόσον αυτό εξυπηρετεί τα συμφέροντά της.

Για να παίξει αυτό το διεθνή ρόλο, τον πολύ φιλόδοξο, η Τουρκία, πρέπει πρώτα να κάνει αυτό που προσπαθεί να κάνει τώρα, δηλαδή να αναδειχθεί σε κέντρο και ηγεμόνα του μετα-οθωμανικού χώρου. Και όταν λέω μετα-οθωμανικό χώρο δεν αναφέρομαι όμως στις μουσουλμανικές χώρες που προέκυψαν από την οθωμανική αυτοκρατορία. Αναφέρομαι και στις ξένιες χώρες. Αυτό ακριβώς κρύβεται πίσω από τη διπλωματική διατύπωση "μηδενικά προβλήματα με τους γείτονες".

Σε αντίθεση με τους Κεμαλικούς οι οποίοι είχαν την τάση να δαγκώσουν, να αποσπάσουν κάτι, τους νέο-οθωμανούς δεν τους ενδιαφέρουν αυτά καθ΄αυτά τα ίδια πράγματα. Τους ενδιαφέρει να δορυφοροποιήσουν πολιτικά τις χώρες που έχουν προκύψει από την οθωμανική αυτοκρατορία.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να κάνω μία κρίσιμη παρένθεση. Όλα αυτά τα χρόνια, όπως γνωρίζετε, η Τουρκία έχει στο εσωτερικό της το καρκίνωμα του Κουρδικού. Από το 1984-85 που πρωτοεκδηλώθηκε με ένοπλη μορφή, μέχρι τώρα, έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι.

Όμως η προσπάθεια επιβολής στρατιωτικής λύσης σ΄αυτό το πρόβλημα έχει αποτύχει. Το Κουρδικό για τους Κεμαλικούς ήταν ένα άλυτο πρόβλημα. Μπορούσε να λυθεί μόνο με στρατιωτικό τρόπο. Και σ΄αυτό απέτυχε, γιατί το Δόγμα των Κεμαλικών ήταν "ένα έθνος, μία γλώσσα, μία πατρίδα". Δεν υπήρχε χώρος λοιπόν για Κούρδους όπως και για άλλες μειονότητες, εκτός αν τις είχες φέρει στην κατάσταση να είναι μια γραφική πραγματικότητα όπως συνέβη με την ελληνο-ορθόδοξη μειονότητα της Κωνσταντινούπολης που την κατέστησαν μικρή, τόσο μικρή που δεν αποτελεί καμία απειλή σύμφωνα με τον τρόπο που βλέπουν τα πράγματα. Εκεί λοιπόν σκόνταψαν και σκόνταψαν πάρα πολύ άσχημα.

Οι νέο-οθωμανοί είναι πολύ πιο ευέλικτοι και πολύ πιο ανοιχτοί σε αυτό το στενό δόγμα. Σε αυτό το στενό δόγμα που αποκαλούσαν μέχρι τη δεκαετία του '90 τους Κούρδους αληθινούς Τούρκους. Σήμερα ακόμη και οι εμπνευστές αυτού του σχήματος ερμηνείας το έχουν εγκαταλείψει. Για τους νέο-οθωμανούς που δεν δίνουν έμφαση στην τουρκική εθνική ταυτότητα, οι Τούρκοι και οι Κούρδοι είναι παιδιά των οθωμανών. Κοιτάξτε, υπογραμμίστε αυτή τη διαφοροποίηση. Το ίδιο και οι μουσουλμάνοι στη Βοσνία. Παιδιά των οθωμανών. Αυτή η πολιτισμική σχέση δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανάδειξη της Τουρκίας, αν όχι σε Μητέρα Πατρίδα, αλλά τουλάχιστον σε κέντρο και σημείο αναφοράς. Αυτό το βλέπουμε να εμφανίζεται και στην Αλβανία με την χρησιμοποίηση της οθωμανικής κληρονομιάς για την αναβίωση του τουρκαλβανισμού. Το βλέπουμε στους μουσουλμάνους στα Βαλκάνια, το βλέπουμε όμως και με χώρες Αραβικές οι οποίες πρέπει να πούμε ότι είχαν πίσω τους μία μεγάλη επιφύλαξη απέναντι στην Τουρκία ακριβώς λόγω του αποικιοκρατικού, αυτοκρατορικού παρελθόντος.

Σήμερα όμως ο Ερντογάν προσπαθεί, και έχει καταφέρει σε μεγάλο βαθμό, αυτό το παρελθόν να το διαλύσει. Πώς; Όλο αυτό που έχετε παρακολουθήσει τα τελευταία χρόνια, την κόντρα με το Ισραήλ, δεν είναι τίποτα άλλο παρά οι εξετάσεις που δίνει ο Ερντογάν στην μουσουλμανική κοινή γνώμη, την απανταχού μουσουλμανική γνώμη, και όπως ξέρετε το παρασκηνιακό έχει ένα πολύ ισχυρό συμβολισμό για τους απανταχού μουσουλμάνους.

Εκεί λοιπόν ο Ερντογάν δίνει εξετάσεις και λέει ότι η Τουρκία έχει τη δύναμη, και η δύναμη είναι ένας όρος ο οποίος όπως ξέρετε είναι αρχέγονος και λειτουργεί στη συνείδηση ειδικά της μουσουλμανικής κοινής γνώμης. Είναι δηλαδή ενσωματωμένος στην κουλτούρα. Έχει τη δύναμη να είναι ο προστάτης των απανταχού μουσουλμάνων. Ξανασερβίρεται με πολύ σύγχρονο τρόπο το δόγμα του Σουλτάνου Χαλίφη.

Ο Σουλτάνος, όπως ξέρετε, ήταν ο πολιτικός αρχηγός της οθωμανικής αυτοκρατορίας αλλά ταυτόχρονα ήταν και ο θρησκευτικός αρχηγός των απανταχού μουσουλμάνων. Προφανώς δεν θα μιλήσει με τέτοιους όρους ο Ερντογάν. Μιλάει όμως με σύγχρονους όρους προσπαθώντας να αναβιώσει στο φαντασιακό των απανταχού μουσουλμάνων αυτή την παράμετρο. Και σε ένα μεγάλο βαθμό το έχει καταφέρει, πρέπει να το πω.

Τ ι σημαίνουν όλα αυτά για μας τώρα. Πριν πω αυτό να πω κάτι που έχει μεγαλύτερη σημασία, απ΄ότι φαίνεται, εκ πρώτης όψεως. Θα έχετε παρακολουθήσει, θα έχετε δει ότι στις ελληνικές τηλεοράσεις, στα ελληνικά κανάλια, υπάρχουν τουρκικά σίριαλ. Αυτό δεν είναι ιδιαιτερότητα της Ελλάδας. Όλα τα Βαλκάνια, και όχι μόνο, αλλά και χριστιανικές χώρες των Βαλκανίων είναι

πλημμυρισμένα από τουρκικά σίριαλ. Τα τουρκικά σίριαλ, αυτό που ορισμένοι έχουν αποκαλέσει πολιτιστικό ιμπεριαλισμό, μορφή πολιτιστικού ιμπεριαλισμού, χρηματοδοτούνται, δίνονται φτηνά σε κανάλια που έχουν ανάγκη κάτι να προβάλουν, και έτσι διεισδύει στο φαντασιακό, και τον χριστιανικό λαό, η αίσθηση ότι η Τουρκία είναι μία μεγάλη χώρα, σημείο αναφοράς και σ΄αυτό το ζήτημα. Μπορεί τα αποτελέσματα τέτοιων διεργασιών να μην είναι άμεσα και ορατά εκ πρώτης όψεως, λειτουργούν όμως και παράλληλα αποτελέσματα. Σ΄ένα επίπεδο που δεν είναι εμφανές, αλλά που επηρεάζει τελικά πολύ πιο πολύ απ΄ότι νομίζουμε.

Τώρα στέκομαι στα καθ΄ημάς. Τυπικά η κυβέρνηση Ερντογάν δεν έχει αλλάξει την παραδοσιακή τουρκική πολιτική απέναντι σ΄αυτό που ονομάζουμε "πτυχές ελληνοτουρκικής διένεξης". Δεν είναι ακριβώς έτσι. Ναι, δεν υπάρχει ορατή αλλαγή, υπάρχει όμως μία άλλου είδους προσέγγιση στον τρόπο που διαπραγματεύεται ο καθένας. Αυτό το είδαμε πάρα πολύ καθαρά στο Κυπριακό, το 2003-4. Ήταν τότε που και η Αθήνα και η Λευκωσία την πάτησαν, γιατί ακριβώς δεν είχαν υπόψη τους με ποιον είχαν να κάνουν. Επιπολαίως πίστευαν ότι θα επαναληφθεί το γνωστό και ο Ντεκτάς την τελευταία στιγμή θα τινάξει τα πράγματα στον αέρα και έτσι δεν θα φτάσουμε ποτέ σ΄αυτό που φτάσαμε δηλαδή στο σχέδιο Ανάν και στο δημοψήφισμα.

Τώρα, ο Ερντογάν, παρ΄όλο που δεν είχε πάρει ακόμη το πάνω χέρι στα τουρκικά πράγματα, ειδικά όταν μετέβαλε με τα σημεία-προτάσεις Ζιγιάλ την τελευταία εκδοχή του σχεδίου Ανάν (το σχέδιο Ανάν 5) και επέβαλε τη γραμμή του, ο Ντεκτάς θεωρήθηκε του πολύ μακρυνού παρελθόντος, τον βγάλανε στην άκρη και φτάσανε στο σημείο να εκθέσουν την ελληνοκυπριακή πλευρά, σαν την πλευρά που αντιδρά.

Αυτό θα έπρεπε να έχει γίνει ένα πολύ μεγάλο μάθημα για την Αθήνα σε σχέση με τα άλλα θέματα. Δεν έγινε. Ο Ερντογάν δεν έχει πρόβλημα να ανοίξει τη Σχολή της Χάλκης, κατά τη γνώμη μου η Αθήνα κακώς ασχολείται με αυτό. Όλα τα θέματα του Πατριαρχείου δεν θά έπρεπε να δέχεται να τα συζητήσει η Αθήνα. Θα πρέπει να είναι θέματα που αφορούν τις Τουρκοαμερικανικές και τις Τουρκοευρωπαϊκές σχέσεις.

Το κρίσιμο ζήτημα είναι ότι ο Ερντογάν θέλει να σύρει την Ελλάδα σε μια διμερή σχέση η οποία θα έχει, εμμέσως βέβαια, τις προδιαγραφές μιας δορυφοροποίησης. Θέλει δηλαδή να περάσει όχι μόνο στο μυαλό των ελληνικών πολιτικών ελίτ αλλά και στο επίπεδο της κοινής γνώμης ότι η Τουρκία μπορεί να είναι η χώρα πάνω στην οποία η Ελλάδα θα μπορέσει να στηρίξει τη συμβίωση και την πορεία λύσης στα ζητήματα ασφαλείας, δηλαδή ότι εγώ δεν σε απειλώ, αν τα βρείς μαζί μου θα απαλλαγείς από αυτό το άγχος εθνικής ασφαλείας που είχες για χρόνια.

Παραδέχεται μεγαλόψυχα ότι ναι, υπήρχαν διάφορα προβλήματα εγώ όμως αν συμφωνήσουμε και τα βρούμε μπορώ να σε απαλλάξω από αυτό, ακουμπάει σ΄αυτό το επίπεδο ενώ πράγματι κάπου ας πούμε, μια ευαίσθητη χορδή όχι μόνο των ελίτ οι οποίες πάντα κουβάλαγαν σαν πολύ μεγάλο εμπόδιο την συνεχιζόμενη για τόσα πολλά χρόνια, για τόσες δεκαετίες τη ελληνοτουρκική διένεξη, αλλά και της ελληνικής κοινής γνώμης. Γιατί πράγματι είναι βαρύ για μια χώρα να έχει ένα ανοιχτό μέτωπο εθνικής ασφαλείας, αυτό ήταν άλλωστε η ελληνική ιδιαιτερότητα στην όλη υπόθεση.

Τί ζητάει για να το κάνει αυτό. Ζητάει πράγματα τα οποία ακούγονται ελκυστικά. Λέει, παράδειγμα: Συνεκμετάλλευση. Έχουμε οικονομικά προβλήματα και οι δύο χώρες, εσείς τώρα, εμείς τα είχαμε παλιότερα, μπορούμε να κερδίσουμε από τη συνεκμετάλλευση των πιθανολογούμενων κοιτασμάτων πετρελαίου, φυσικού αερίου στο Αιγαίο.

Τι λέει. Ας σταματήσουμε τους εξοπλισμούς, μας γονάτισαν, εσείς αυτή τη στιγμή το έχετε περισσότερο ανάγκη. Λόγια που εισπράττονται με ένα πολύ θετικό τρόπο. Κουβέντιαζα με ένα Τούρκο Διπλωμάτη, κοντά στον Ερντογάν, και του είπα, εγώ είμαι υπέρ της συνεκμετάλλευσης. Μου λέει είναι καταπληκτικό αυτό γιατί έχεις τη φήμη ότι είσαι σκληρός, λέω κανένα πρόβλημα, ποιο θα είναι το ποσοστό που θα έχει η μία και ποιο το ποσοστό που θα έχει η άλλη χώρα; Λέει, τέλος πάντων το Αιγαίο είναι μία θάλασσα που είμαστε και οι δύο παράκτιοι, λέω εντάξει όλα αυτά προφανώς είναι ποσοστά, διότι, όταν πας να κάνεις ένα συνεταιρισμό με τι ποσοστό μετέχει ο ένας και με τι ο άλλος. Εκεί είναι το πρόβλημα.

Όταν λένε συνεκμετάλλευση οι Τούρκοι, εννοούν ένα 50-50, άντε ένα 60-40. Πίσω δηλαδή από αυτές τις

κουβέντες υπάρχει μία ουσία η οποία προσκρούει, ακόμα και αν ρυθμιστούν ζητήματα όπως είναι η υφαλοκρηπίδα γιατί καταλαβαίνετε γιατί λέω υφαλοκρηπίδα και όχι αποκλειστική οικονομική ζώνη τούτο διότι οι Τούρκοι έχουν πει ότι δεν συζητάμε για αποκλειστική οικονομική ζώνη, γι΄αυτό εμμένουμε εμείς στην υφαλοκρηπίδα, αυτός είναι ο λόγος, (σας το λέω αυτό για πληροφορία), δεν είναι μία υπόθεση.

Όταν λοιπόν εμείς μιλάμε για όλα αυτά θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι ακόμη και αν συμφωνήσουμε σ΄αυτό, που ήδη συζητήθηκε για χωρικά ύδατα διαφοροποιημένα, 12 μίλια εκεί που δεν αφορά τους Τούρκους, αυτό είναι θέμα σήμερα που συζητιέται. Ξέρετε στο Ιόνιο ή στο Λιβυκό δεν τους ενοχλούν ή στην Πελοπόννησο τα 12 μίλια, προφανώς, 9 μίλια σε χερσαίες περιοχές που είναι σε μια ικανή απόσταση από την Τουρκία και 6 μίλια στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Όταν συζητάμε αυτά, ακόμη και αν καταλήξουμε, (προσέξτε, εντάξει το εμπόριο των γκρίζων ζωνών, όπως ξέρετε πολύ καλά οι Τούρκοι λένε ότι Αγαθονήσι, και δεν λένε μόνο για το Αγαθονήσι, είναι Τουρκικό). Άρα εγείρεται ένα μείζον ζήτημα. Η διαπραγμάτευση οφείλει να πραγματοποιηθεί, έπρεπε μάλλον, όφειλε, γιατί γίνεται χωρίς να έχει εκπληρωθεί αυτός ο όρος, να πραγματοποιηθεί μόνο αφού είχαν φύγει από το τραπέζι αυτού του είδους οι αμφισβητήσεις. Δυστυχώς έγινε.

Θέλω να πω το εξής : Σε αντίθεση με το παρελθόν όπου η τουρκική επεκτατική πολιτική εκφραζόταν συγκεκριμένα και είχε τη μορφή της πίεσης ενός μεγαλύτερου κράτους προς ένα μικρότερο, όμως με όρους ισοτιμίας, το καταλαβαίνετε τι εννοώ, με όρους πολιτικής ισοτιμίας όπου ναι μεν ο ένας είναι πιο μεγάλος αλλά αναγνωρίζει στον μικρό και προσπαθεί να τον πιέσει επεκτατικά, σήμερα αυτό που χαρακτηρίζει την τουρκική εξωτερική πολιτική δεν είναι η διάθεση να αφαιρέσει από την Ελλάδα η Τουρκία κάποια κυριαρχικά ή διοικητικά δικαιώματα με κάποιον εθνικό εναέριο χώρο από δέκα στα οκτώ μίλια, να πάρει τα Ιμια, ή να πάρει, δεν ξέρω εγώ, την έρευνα και διάσωση να κάνει τις θαλάσσιες ζώνες αντί να είναι μέχρι εκεί να τις κάνει λίγο πιο μικρές.

Όλα αυτά υπάρχουν μέσα, αλλά όλα αυτά ενσωματώνονται μέσα σε μια ευρύτερη στρατηγική η οποία έχει σκοπό να κάμψει τη βούληση της Ελλάδας και να την θέσει σε μια τροχιά δορυφοροποίησης, να μην μπορεί η Ελλάδα να λειτουργήσει, να σκεφθεί πρώτα πριν λειτουργήσει αυτονόμως. Είναι ένα είδος Φιλλανδοποίησης. Μόνο που εκεί υπήρχε λόγος. Ήταν και το προϊόν, το αποτέλεσμα του Β΄Παγκοσμίου Πολέμου. Σήμερα αυτό προσπαθεί να γίνει ατύπως. Και το επιχειρούν με πολλούς τρόπους.

Δεν είναι τυχαίο δηλαδή ότι δίνουν πολύ μεγάλη έμφαση στην τουρκική μειονότητα, όπως την αποκαλούν στη Θράκη. Το πρόβλημά τους δεν είναι ότι έχουμε εκεί ένα έρεισμα, ένα μοχλό τον οποίο χρησιμοποιούμε για να πιέσουμε. Το κάνουν οι Κεμαλικοί αυτό. Αυτοί αντιλαμβάνονται τις μουσουλμανικές μειονότητες, και όχι μόνο στην Ελλάδα, σαν θυλάκους μέσα από τους οποίους θέλουν να κάνουν ευρύτερη πολιτική. Θέλουν δηλαδή να μην τους χρησιμοποιήσουν απλά και μόνο σαν ένα μοχλό πίεσης, αλλά να τους εντάξουν στο ευρύτερο στρατηγικό σχέδιο και να τους μετατρέψουν σε παράγοντες αυτής της ηγεμονίας την οποία επιδιώκουν να επιβάλουν. Το βασικό στοιχείο όμως για να φτάσουν σ΄αυτό το σημείο δεν είναι όπως καταλαβαίνετε οι όποιοι μουσουλμανικοί θύλακοι, γιατί η επιρροή τους έχει όρια.

Το σημαντικότερο όπλο τους είναι να καταφέρουν να ρυμουλκήσουν τις ελίτ της χώρας, εν προκειμένω τις ελληνικές, ή τις βουλγαρικές, στην κατάσταση εκείνη όπου θα θεωρήσουν αυτονόητο, δεδομένο ότι δεν υπάρχει καμία άλλη διέξοδος.

Θα πείτε είναι δυνατόν αυτό το πράγμα, θα σας απαντήσω είναι και παραείναι. Όλοι σας έχετε κάποια ηλικία. Σκεφθείτε πως μιλάγαμε γι΄αυτά τα θέματα, ή μάλλον που μιλάγατε εσείς, ποιος ήταν ο δημόσιος διάλογος την δεκαετία του ΄70, την δεκαετία του ΄80, την δεκαετία του ΄90. Κάντε αυτή την σύγκριση. Είναι πάρα πολύ απλή αυτή η σύγκριση. Θα σας διδάξει, θα μας μάθει πάρα πολλά. Τότε θα βρείτε τον βαθμό διολίσθησης. Μπορεί να μην υπάρχουν απτά αποτελέσματα.

Όπως βλέπετε πως έχουν γίνει υποχωρήσεις, όχι στο επίπεδο το νομικό ή αν θέλετε το πολιτικό, έχει γίνει στο διανοητικό, στον τρόπο που οι ίδιοι αντιλαμβανόμαστε την κατάσταση.

Παλιά ήταν πολύ πιο ισχυρή η βούληση προβολής μιας αντίστασης. Σήμερα αυτή η βούληση βλέπετε να έχει εξασθενίσει στις ελίτ. Να λέγονται πράγματα τα οποία δεν θα διανοούνταν να τα πουν και αυτοί που τα λένε σήμερα. Αυτό δεν θα μπορούσαν να το έχουν κάνει οι Κεμαλικοί. Οι Κεμαλικοί δεν χρησιμοποιούσαν μια ανοιχτή αγκαλιά για να σε σφίξουν τόσο πολύ ώστε να σε δορυφοροποιήσουν. Οι Κεμαλικοί ουσιαστικά σε αντιμετώπιζαν με πιο σκληρό τρόπο, με μια ρητορική ωμή, επιθετική, που έκρυβε περισσότερο, αν θέλετε, σεβασμό στην αυτονομία της Ελλάδας, της χώρας. Θέλω να πω ότι η πίπα ειρήνης που μας καλεί να καπνίσουμε ο Ερντογάν, κρύβει πολύ περισσότερες παγίδες απ΄ότι η ωμή, κυνική, επιθετική ρητορική των Κεμαλικών, του μετακεμαλικού καθεστώτος.

Ξέρω ότι έβαλα στο τραπέζι ορισμένα πράγματα τα οποία ακόμα είναι δύσκολο να τα ενσωματώσει κανείς διανοητικά γιατί δεν έχουν πάρει μια πολύ συγκεκριμένη μορφή. Αν όμως τα αφήσουμε να πάρουν τέτοια μορφή θα είναι μάλλον αργά.

Πάντα οι άνθρωποι και ειδικά αυτοί που χειρίζονται κρίσιμες εθνικές υποθέσεις, γιατί είπαμε οι οικονομικές ζημιές διορθώνονται, οι εθνικές όμως όχι, πρέπει να λειτουργούν προληπτικά, αποτρεπτικά.

Έχει λοιπόν γι΄αυτό, μεγάλη σημασία να διαβάζουμε πίσω από πολύ όμορφες, φιλειρηνικές φόρμουλες που πέφτουν στο τραπέζι, όπως είπα η συνεκμετάλλευση ή δεν ξέρω εγώ τι. Αν τις σκαλίσουμε θα δούμε ότι όλες οι προτάσεις Ερντογάν που έχουν πέσει είτε επίσημα είτε ανεπίσημα στο τραπέζι, είναι προτάσεις οι οποίες οδηγούν σ΄αυτό το οποίο πρέπει να αποφύγουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Βαθμός Επηρεασμού της Ελληνικής Εθνικής Στρατηγικής από τον Τουρκικό Νεο-Οθωμανισμό

Υπό Αντιστρατήγου ε.α. Σ. Παναγοπούλου

Κυρίες και Κύριοι,

Το όλο σεμινάριο που προτάθηκε στο ΓΕΕΘΑ καθώς επίσης και το αντικείμενο της παρούσης εισηγήσεως, επελέγη για να τιμήσει ένα συνάδελφο, συνεργάτη και φίλο, τον αείμνηστο Αντιναύαρχο Δημήτριο-Περικλή Λιαπάκη, επίτιμο Αρχηγό Στόλου και Αντιπρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Στρατηγικών Μελετών, ο οποίος την εισηγήθηκε σε δύο σεμινάρια που πραγματοποίησε η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ στο Β΄ΣΣ και το Αρχηγείο Τακτικής Αεροπορίας το έτος 2009.

Η εισήγηση είναι απόλυτα προσαρμοσμένη στη θεματολογία του σεμιναρίου, αλλά και στο επίπεδό σας και δεν αποτελεί επανάληψη της ομιλίας του αειμνήστου Αντιναυάρχου Δημητρίου-Περικλή Λιαπάκη, η οποία έχει ήδη καταγραφεί, διότι αυτό θα αποτελούσε ασέβεια προς συνάδελφο και φίλο που είναι απών.

Σκοπός της εισηγήσεως είναι να προσδιορίσει το εάν είναι απαραίτητη ή όχι η αναπροσαρμογή της Εθνικής Στρατηγικής μας, με βάση τις δραστηριότητες και την έντονη παρουσία της Τουρκικής Στρατηγικής, στις περιοχές εγγύς Στρατηγικού ενδιαφέροντος της χώρας μας.

Η εισήγηση θα ακολουθήσει το περίγραμμα που φαίνεται στην προβολή.

ΟΡΙΣΜΟΙ

Σύμφωνα με τον Εθνικό Αμυντικό Σχεδιασμό (21 Μαρτίου 2007), την ευθύνη για την άμυνα της χώρας την έχει η κυβέρνηση η οποία και για τον σκοπό αυτό υιοθετεί την Εθνική Πολιτική και εφαρμόζει την Εθνική Στρατηγική. Εδώ ξεκινά το πρόβλημα του συγκεκριμένου εγγράφου διότι η κυβέρνηση πρέπει να υιοθετεί την Εθνική Στρατηγική και να υλοποιεί την Εθνική Πολιτική όπως θα δούμε παρακάτω.

Εθνική Πολιτική

Είναι το σύνολο των γενικών ενεργειών και κανόνων, που καθορίζει η κυβέρνηση σε εθνικό επίπεδο, στους οποίους οι πολιτικοί κανόνες παίζουν τον πρωτεύοντα ρόλο, θέτουν τους εθνικούς στόχους και διαμορφώνουν τον τρόπο του πως θα επιτευχθούν. Η Εθνική Πολιτική υποδιαιρείται σε κατηγορίες, όπως η Πολιτική Εθνικής Αμύνης, η Οικονομική Πολιτική, η Εξωτερική Πολιτική, η Πολιτική Ασφάλειας, η Παιδεία, οι Ηθικές Αξίες του Έθνους και έτερες. Η Εθνική Πολιτική καθορίζει επίσης :

α.Τα εθνικά συμφέροντα και τους εθνικούς σκοπούς (πολιτικοί, οικονομικοί, ασφαλείας, άμυνας) καθώς και των μέσων που απαιτούνται για την επίτευξή τους.

β.Την διαμόρφωση του σχεδίου ή μεθόδου δράσεως για την επίτευξη των εθνικών σκοπών.

Εθνική Στρατηγική

Είναι η περιγραφή της γενικής αντιλήψεως και του τρόπου χρησιμοποιήσεως του συνολικού εθνικού δυναμικού και αποτελεί την συνισταμένη των πολιτικών, οικονομικών, στρατιωτικών και λοιπών δραστηριοτήτων της χώρας, για την επίτευξη των εθνικών στόχων κατά τη διάρκεια της ειρήνης, κρίσεως ή πολέμου.

Εθνικοί Αντικειμενικοί Σκοποί (ΑΝΣΚ)

Είναι οι θεμελιώδεις εκείνοι ΑΝΣΚ/στόχοι τους οποίους ένα κράτος θέτει, ενώ η εκπλήρωσή τους είναι απαραίτητη για την προάσπιση και προαγωγή των εθνικών συμφερόντων.

Ούτως εχόντων των πραγμάτων, εδώ έχω προσωπικά ένα βασικό πρόβλημα, δηλαδή, δεν δύναμαι να δεχθώ ότι η Εθνική Πολιτική που εκφράζεται κατά περίπτωση από την εκάστοτε νόμιμη κυβέρνηση της χώρας και που με απλά λόγια είναι οι πρακτικές ενέργειες μέσω των οποίων εξυπηρετούνται τα εθνικά συμφέροντα και επιτυγχάνονται οι Εθνικοί Αντικειμενικοί Σκοποί (ΑΝΣΚ), είναι εκείνη που καθορίζει την Εθνική Στρατηγική. Η Εθνική Στρατηγική είναι υπερτέρα και έπρεπε να υπαγορεύει τις πολιτικές. Εν προκειμένω δέχομαι ως ορθή την προσέγγιση που έχει κάνει μεγάλος αριθμός υψηλού επιπέδου προσώπων (στρατιωτικών, πολιτικών) σε εθνικό ή και διεθνές επίπεδο σύμφωνα με την οποία Εθνική Στρατηγική είναι "ένα ευρύ σχέδιο δράσεως που βασίζεται στην γενική αντίληψη για την χρησιμοποίηση του εθνικού δυναμικού για την επίτευξη των Εθνικών Αντικειμενικών Σκοπών με σκοπό την εξασφάλιση των εθνικών συμφερόντων τα οποία και καθορίζει".

Η αναφορά στο εθνικό δυναμικό καλύπτει τις πολιτικές που πρέπει να υλοποιούνται για την επίτευξη των επιμέρους στόχων και συμφερόντων που καθορίζονται από την Εθνική Στρατηγική, όπως :

α.Η Πολιτική Εθνικής Άμυνας.

β.Η Πολιτική για την Εθνική Οικονομία.

γ.Η Πολιτική για την Εθνική Παιδεία (και όχι απλά Εκπαίδευση).

δ.Η Πολιτική προασπίσεως των θεσμών και των ηθικών αξιών του Έθνους.

ε.Η Πολιτική για την ασφάλεια του κράτους με την ολιστική έννοια της ασφάλειας.

στ.Η Εξωτερική Πολιτική η λεγομένη και Υψηλή.

ζ.Η Πολιτική για την προαγωγή της πολιτιστικής, ιστορικής και θρησκευτικής κληρονομιάς.

Είναι δεδομένο ότι συγκεκριμένο κείμενο που να περιγράφει την Εθνική Στρατηγική, αλλά και τις παραμέτρους αυτής που συνιστούν το εθνικό δυναμικό ή Εθνική Ισχύ δεν υφίσταται, πλην της περιπτώσεως της Εθνικής Αμύνης, όπου δι΄αυτήν υφίσταται σχετικό κείμενο, στο οποίο μπορούμε να δούμε ευρύτερους Αντικειμενικούς Σκοπούς. Σύμφωνα με τα ισχύοντα, Πολιτική Εθνικής Αμύνης είναι: "Τμήμα ή μέρος της Εθνικής Στρατηγικής, στην οποία η κυβέρνηση χαράσσει το πλαίσιο των επιλογών και πολιτικών της, βάσει των οποίων θα αναπτυχθεί και θα χρησιμοποιηθεί η Εθνική Αμυντική Ισχύς, προκειμένου να προασπίσει και να προάγει τα εθνικά συμφέροντα με την εκπλήρωση των Εθνικών Αντικειμενικών Σκοπών".

Τους βασικούς στόχους της ΠΕΑ, οι οποίοι χαράσσουν την Εθνική Εξωτερική και Αμυντική Πολιτική, θα τους δούμε παρακάτω.

Κρίθηκε σκόπιμο να αναφερθούμε στους παραπάνω ορισμούς που οριοθετούν τις έννοιες της Εθνικής Στρατηγικής, με την βασική παρατήρηση ότι το μόνο ζωντανό κείμενο, είναι η Πολιτική Εθνικής Αμύνης, ενώ τα άλλα δεν υφίστανται κωδικοποιημένα ή κατοχυρωμένα.

Βέβαια μία γενική καταγραφή της Εθνικής Στρατηγικής βρίσκει κανείς στις κατά καιρούς τοποθετήσεις των κυβερνήσεων και κυρίως στις προγραμματικές δηλώσεις αυτών στο Εθνικό Κοινοβούλιο. Αυτό όμως όπως έχει αποδειχθεί "εν τοις πράγμασι" δεν είναι αρκετό, καθόσον κυρίως ο λαός δεν γνωρίζει τα εθνικά συμφέροντα και εθνικούς ΑΝΣΚ τις ευθύνες και υποχρεώσεις του, με συνέπεια να παραπλανάται από ορισμένους που με βάση μία αναθεωρητική ιδεοληψία μολύνουν τα αισθήματά του και διαστρεβλώνουν τις πεποιθήσεις του, ενώ οι εκάστοτε κυβερνήσεις, επειδή δεν υπάρχει δέσμευση θεσμική αλλά και ηθική, εφαρμόζουν τακτικές που καταστρατηγούν τις έννοιες της εθνικής ανεξαρτησίας, της προασπίσεως των εθνικών συμφερόντων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας.

Ο όρος Στρατηγική έχει πλήρη εφαρμογή σε δύο μόνο τομείς, στο πεδίο δράσεως της πολιτικής και στο στρατιωτικό πεδίο. (Μάλιστα η προέλευσή του έχει ως βάση το δεύτερο).

Οι περισσότεροι των Στρατηγιστών συμφωνούν ότι η Στρατηγική σχετίζεται με την ακολουθούμενη από τη χώρα πολιτική, ιδιαίτερα την Εξωτερική Πολιτική με έμφαση στην Εθνική Ασφάλεια, καλούμενη προς τούτο "Εθνική Στρατηγική" ή "Υψηλή Στρατηγική", ενώ ως προς το δεύτερο πεδίο, αυτή έχει καθαρά στρατιωτικό χαρακτήρα και καλείται "Εθνική Στρατιωτική Στρατηγική". Είναι θέσφατο ότι η δεύτερη (Στρατιωτική Στρατηγική) υπηρετεί την πρώτη, χρησιμοποιώντας όλα τα διαθέσιμα στρατιωτικά μέσα, εναρμονίζοντας την στρατιωτική δραστηριότητα με τους πολιτικούς (κατά κανόνα) στόχους της πρώτης.

Σε κάθε περίπτωση η Εθνική Στρατηγική θα έπρεπε να στηρίζεται σε μία ευρύτερη συναίνεση των δυνάμεων του έθνους έτσι ώστε το τρίπτυχο για την υλοποίηση της Εθνικής Στρατηγικής, όπως ο θεωρητικός του πολέμου Κλαούζεβιτς μας λέει, να αποτελείται από την Πολιτική Ηγεσία, τις Ένοπλες Δυνάμεις και τον Λαό.

Λόγω λοιπόν της απουσίας κειμένων θεσμικών για την Εθνική Στρατηγική, η ΠΕΑ και οι στόχοι της, στους οποίους θα αναφερθούμε στη συνέχεια, αποτελούν τη βάση της περαιτέρω εισηγήσεως.

Η Εθνική Στρατηγική και οι κύριες εκφάνσεις της, δηλαδή η Εξωτερική Πολιτική αλλά και η Στρατιωτική Στρατηγική από της μεταπολιτεύσεως και μετά, όπως όλοι μας γνωρίζουμε, δεν έχουν υποστεί ουσιώδεις αλλαγές, αλλά μόνο προσαρμογές που έχουν σχέση με διαφοροποιήσεις στο εγγύς και ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον ενδιαφέροντος της χώρας μας, αλλά και τις εθνικές πολιτικές που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της χώρας μας και επηρεάζουν και τις δύο συνιστώσες της Εθνικής Στρατηγικής.

Για να μπούμε στην ουσία του θέματος της παρούσης εισηγήσεως, θα εξετάσουμε την Τουρκική Πολιτική κυρίως στην περιοχή εγγύς γεωπολιτικού ενδιαφέροντος, για να δούμε το βαθμό επηρεασμού της Εθνικής Στρατηγικής μας από την υλοποιούμενη από την γείτονα πρακτική. Για να κατανοήσουμε καλύτερα τι συμβαίνει θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας τις τρεις εισηγήσεις που προηγήθηκαν της παρούσης, ώστε να έχουμε σαφή εικόνα για την σημερινή Τουρκία και ιδιαίτερα την στάση της έναντι της Ελλάδος.

Προς τούτο θα χρησιμοποιήσουμε σχετικά αποσπάσματα από το πόνημα του Καθηγητού και ΥΠΕΞ της Τουρκίας Αχμέτ Νταβούτογλου "Το Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους". Στο πόνημα αυτό και κατά περιοχή ενδιαφέροντος, περιγράφονται τα παρακάτω :

Βαλκάνια

Ο Νταβούτογλου γράφει : *"Οι τουρκικές μουσουλμανικές μειονότητες της Βουλγαρίας, της Ελλάδος, της ΠΓΔΜ, του Κοσσόβου και της Ρουμανίας, αποτελούν σημαντικά στοιχεία της τουρκικής πολιτικής για τα Βαλκάνια. Η βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη εξωτερική πολιτική της Τουρκίας για τα Βαλκάνια έχει δύο σημαντικούς στόχους. Ο πρώτος στόχος, αφορά στην εδραίωση της σταθερότητος στην Βοσνία και στην Αλβανία, ενώ ο δεύτερος στόχος αφορά στην δημιουργία ενός διεθνούς νομικού πλαισίου, στην ομπρέλα ασφαλείας του οποίου θα ενταχθούν εθνικές μειονότητες της περιοχής. Εντός αυτού του νομικού πλαισίου η Τουρκία πρέπει να έχει ως διαρκή στόχο την απόκτηση του δικαιώματος επεμβάσεως στα προβλήματα που έχουν σχέση με τις μουσουλμανικές μειονότητες των Βαλκανίων. Ως τρανταχτό παράδειγμα της*

σύγχρονης ιστορίας αποτελεί η επέμβαση στην Κύπρο, η οποία "νομιμοποιήθηκε" στα πλαίσια ενός τέτοιου νομικού πλαισίου (προφανώς εννοεί το σχέδιο επιλύσεως του Κυπριακού του 2004). Η Τουρκία θα μπορέσει να αποκτήσει ένα παρόμοιο δικαίωμα για τα Βαλκάνια, αν και μόνο εφαρμόσει Βαλκανική πολιτική, η οποία θα προβάλλει τους πολιτιστικούς και ιστορικούς παράγοντες της Τουρκίας. Διαφορετικά η Τουρκία θα απωλέσει την ισχυρή παρουσία της στα Βαλκάνια, αλλά ταυτόχρονα θα μείνει χωρίς ισχυρά ερείσματα έναντι των ρωσικών και ελληνικών ισχυρισμών για τα Στενά. Συγκεκριμένα, θα χάσει ισχυρά ερείσματα έναντι της Ελλάδος, η οποία με την μικρή ελληνική μειονότητα και με όχημα το Πατριαρχείο του Φαναρίου, εγείρει Οικουμενικούς ισχυρισμούς και έναντι της Ρωσίας, που επιδιώκει να έχει μια σλαβο-ορθόδοξη επιρροή στον δακτύλιο Βαλκάνια-Καύκασος".

Η παραπάνω πολιτική ήδη υλοποιείται προς όλες τις βαλκανικές χώρες. Ήδη η Τουρκία έχει αναπτύξει στενή πολιτική και στρατιωτική συνεργασία, με Αλβανία, ΠΓΔΜ και Βοσνία-Ερζεγοβίνη.

Στην Αλβανία όχι μόνο απέκτησε Ναυτική Βάση προσπαθώντας να περικυκλώσει την Ελλάδα από τα Δυτικά (υπόψη η μεγάλη Τουρκική Αεροναυτική Άσκηση σε Αδριατική και Ιόνιο το καλοκαίρι που πέρασε), αλλά πολλαπλασίασε την στρατιωτική συνεργασία της με την χώρα αυτή, ενώ σε πολιτικό επίπεδο κατόρθωσε μέσω της αντιπολιτεύσεως και εν συνεχεία του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Αλβανίας να θεωρηθεί ως αντισυνταγματική η συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας για τον καθορισμό της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ), διευθέτηση που είχε βασισθεί στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου για την Θάλασσα. Περαιτέρω η σύσφιξη των σχέσεων Τουρκίας-Αλβανίας με βάση την μουσουλμανική φιλοσοφία, έχει κάνει τη δεύτερη όργανο της πρώτης. Η δυναμική αυτή σχέση που κάνει την Αλβανία να θεωρεί ότι η Τουρκία είναι σύμμαχος και προστάτης της, την έχει εκτραχύνει σε βάρος της ελληνικής μειονότητος, ενώ παράλληλα η υποστήριξη των Τσαμουριωτών που παρέχεται πλήρως από αυτήν έχει στόχο τη δημιουργία μειονοτικών ή στην καλύτερη δι΄αυτούς περίπτωση αλυτρωτικών προβλημάτων σε βάρος της Ελλάδος.

Η σχέση αυτή Αλβανίας-Τουρκίας χρονολογείται από το 1992 (επίσκεψη του Τούρκου Πρωθυπουργού Ντεμιρέλ), οπότε και υπογράφηκε σύμφωνο φιλίας και συνεργασίας Τουρκίας-Αλβανίας και υπεγράφησαν συμφωνίες οικονομικής συνεργασίας και επενδύσεων, στρατιωτική συνεργασία, πολιτιστική διασύνδεση, ενώ από το 1994 όχι μόνο έγινε μέλος της Ισλαμικής Διασκέψεως, αλλά υπεγράφει και συμφωνία στρατιωτικής συμμαχίας η οποία προβλέπει την συνεργασία των δύο χωρών σε περίπτωση ένοπλης επιθέσεως από τρίτη χώρα, για ανάσχεση των συνεπειών που αυτή επιδιώκει να δημιουργήσει. Το 1996 και 1997 η συνεργασία επεκτάθηκε και στον εκπαιδευτικό τομέα, με την ίδρυση Τουρκικού Ισλαμικού Κολλεγίου στα Τίρανα.

Οι εμπορικές συναλλαγές το 2006 έφθασαν τα 226 εκατομμύρια $ ενώ οι ετήσιες τουρκικές επενδύσεις ανέρχονται στα 115 εκατομμύρια $. Ταυτόχρονα η διακρατική αυτή σχέση, επέφερε και στενή συνεργασία μεταξύ της τουρκικής με την αλβανική μαφία, ενώ οι πληροφορίες φέρουν μέσω του μαύρου χρήματος χρηματοδότηση του κόμματος του Σαλί Μπερίσα, από την Ταν-σού Τσιλέρ (ναρκωτικά, εμπόριο λευκής σαρκός, παραχάραξη νομίσματος).

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση του Τούρκου Προέδρου Γκιουλ στα Τίρανα τον Δεκέμβριο του 2009, σύμφωνα με την οποία, και με βάση την οθωμανική κληρονομιά, είπε ότι "οι αδελφοί Αλβανοί μουσουλμάνοι με τους Τούρκους, είναι το ίδιο συστατικό ενός έθνους".

Στην ΠΓΔΜ και με βάση την αναγνώριση της χώρας αυτής από τη δεκαετία του 1990 με το όνομα "Μακεδονία", έχει αναπτύξει ισχυρές σχέσεις, εκμεταλλευόμενη τη διαφορά της χώρας αυτής με την Ελλάδα, την εκεί διαβιούσα "τουρκική μειονότητα" καθώς και την αλβανική (προς την οποία προβάλλει τον μουσουλμανισμό και τις αδελφικές σχέσεις με την Αλβανία), παρουσιαζόμενη ως εξισορροπητική δύναμη για τα εσωτερικά προβλήματα αυτής.

Ταυτόχρονα οι οικονομικές και πολιτικές συμφωνίες με την ΠΓΔΜ είναι πολλαπλές, με ιδιαίτερη έμφαση και στον τομέα ασφαλείας. Η συνεργασία των Τούρκων με τους Σλάβους των Σκοπίων, εδώ και μερικά χρόνια, γίνεται συνεχώς στενότερη, ενώ η χρηματοδότηση των Σκοπίων με 150χιλ $ από τους Τούρκους ομογενείς στις ΗΠΑ και η διοργάνωση με τους ψευτομακεδόνες διαδηλώσεων κατά της Ελλάδος στις ΗΠΑ, είναι χαρακτηριστική.

Στην Βοσνία-Ερζεγοβίνη για την ανεξαρτησία της οποίας και πριν την τελική συμφωνία του Dayton, συμμετείχε με α/φη στους βομβαρδισμούς κατά των Σέρβων, αποτελεί τη χώρα που παρέχει σημαντικό πολιτικό στήριγμα, χρησιμοποιώντας προς τούτο και την "Τουρκική-μουσουλμανική μειονότητα".

Στην Βουλγαρία από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, είχε και έχει σχέσεις, που δεν είναι όμως στο αυτό επίπεδο με τις προηγούμενες χώρες, εκμεταλλευόμενη την μουσουλμανική μειονότητα της χώρας, η οποία έχει δημιουργήσει πολιτικό κόμμα μέσω του οποίου ελέγχει τις πολιτικές πρακτικές και εξελίξεις στη χώρα αυτή. Πρέπει εδώ να θυμηθούμε ότι πριν την παρούσα κυβέρνηση της Βουλγαρίας, σχεδόν σε όλες τις προηγούμενες το κόμμα αυτό συγκυβερνούσε. Η κατάσταση αυτή, πλέον των εθνικών επιδιώξεων των Βουλγάρων, έχει καταστήσει τη Βουλγαρία μία ουδέτερη χώρα ως προς την Ελλάδα, ενώ από εισόδου της σε ΝΑΤΟ και ΕΕ (ένταξη που και στις δύο περιπτώσεις και ιδιαίτερα στο θέμα της ΕΕ η συμβολή της Ελλάδος ήταν καταλυτική) έχει στραφεί κατά προκλητικό τρόπο σε διάφορες περιπτώσεις κατά της Ελλάδος (θέμα αγωγών, απεργίες αγροτών και μεταφορέων).

Στο Κόσσοβο, οίκοθεν νοείται, ότι η Τουρκία αποτελεί σημαντικό σύμμαχο και υποστηρικτή, καθόσον όχι μόνον αναγνώρισε την μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του από την αρχή, αλλά και χαιρέτησε την απόφαση του Διεθνούς Δικαστηρίου που παρά τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου απεφάνθη ότι η ανακήρυξη αυτή είναι νόμιμη.

Υπόψη ότι οι σχέσεις Τουρκίας με το Κόσσοβο έχουν ξεκινήσει από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 ενώ χαρακτηριστική είναι η δημιουργία διπλωματικής αποστολής της "Δημοκρατίας του Κοσσόβου" με έδρα την Άγκυρα, από τους Αλβανούς Κοσσοβάρους από το 1994. Σήμερα η διείσδυση της Τουρκίας στο Κοσσυφοπέδιο είναι σημαντική, ενώ υπολογίζεται ότι το 80% των προϊόντων που κυκλοφορούν εκεί είναι τουρκικής προελεύσεως.

Στην Ρουμανία συνεχίζει η Τουρκία να διατηρεί σημαντική επιρροή μέσω μεγάλων οικονομικών επενδύσεων και δραστηριοτήτων, ενώ η στάση της χώρας αυτής παραμένει σταθερή.

Τέλος, στην Σερβία, και με την φιλοσοφία που διαπνέει την φιλοδυτική κυβέρνηση, που η πρακτική της επέτρεψε την "νομιμοποίηση" της ανεξαρτησίας του Κοσσόβου, η Τουρκία έχει αναλάβει εργολαβικά αφενός να ηρεμήσει την όποια αντίδραση για την ανεξαρτησία του Κοσσόβου και αφετέρου να συμβάλει στην ένταξη της χώρας αυτής στην συμμαχία του ΝΑΤΟ, συναγωνιζόμενη στο σημείο αυτό την Ελλάδα που ενδιαφέρεται κύρια για την ένταξη στους Ευρω-Ατλαντικούς όλων των Δυτικών Βαλκανίων συμπεριλαμβανομένης και της Σερβίας.

Επιβεβαίωση των παραπάνω είναι :

α.Τα όσα ελέχθησαν κατά την επίσκεψη του Ερντογάν στη Σερβία τον Ιούλιο του 2010, κατά την οποία παρουσία του Σέρβου Πρωθυπουργού Μπόρις Τάντιτς, εγκαινιάσθηκε το τουρκικό πολιτιστικό κέντρο "ΑΤΑΤΟΥΡΚ" στο ΝΟΒΙ ΠΑΖΑΡ και συναντήθηκαν με δημάρχους της περιοχής του Σατζάκ (μουσουλμάνους), ενώ είπαν ότι πλέον κτίζονται Στρατηγικές σχέσεις, μεταξύ των δύο χωρών.

β.Η τουρκική διαμεσολάβηση μεταξύ Βοσνίας-Σερβίας.

γ.Η δήλωση του Νταβούτογλου ότι η Τουρκία είναι πρόθυμη να διαμεσολαβήσει μεταξύ Κοσσόβου και Σερβίας, λόγω των Στρατηγικών σχέσεων που έχει αναπτύξει και με τις δύο Δημοκρατίες, συμπληρώνοντας με το εξής που δείχνει πως αντιμετωπίζει τα Βαλκάνια : "Η Τουρκία θα λάβει κάθε απαραίτητο μέτρο για αποκατάσταση της ασφάλειας, της ειρήνης και σταθερότητας στα Βαλκάνια", με δεδομένο ότι η χώρα του έχει καταβάλει σημαντικές προσπάθειες ώστε τα Βαλκάνια να γίνουν περιοχή σταθερότητος, ευημερίας και ασφάλειας.

Στο σημείο αυτό δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι στο πρώτο ήμισυ της τρεχούσης δεκαετίας η Ελλάδα ήταν η κυριότερη περιφερειακή δύναμη της περιοχής των Βαλκανίων και έτσι αντιμετωπίζονταν απ΄όλους τους γείτονές της (πλην Τουρκίας βέβαια) είτε εξ ανάγκης, είτε διότι αυτό πίστευαν. Σήμερα η κατάσταση αυτή έχει ανατραπεί πλήρως, λόγω της οικονομικής χρεοκοπίας μας, των λανθασμένων πολιτικών που ακολουθήθηκαν, της έντονης πολιτική διεισδύσεως της Τουρκίας αλλά και διότι ορισμένες από τις χώρες των Βαλκανίων πήραν από την Ελλάδα αυτό που ήθελαν (ένταξη σε ΝΑΤΟ και ΕΕ) και πλέον δεν την έχουν ανάγκη.

Ο νέο-οθωμανισμός είναι στρατηγική επιλογή της Τουρκίας του κ. Ερντογάν και στοχεύει "συν τοις άλλοις" σε ανάδειξη της Τουρκίας σε ηγετική περιφερειακή δύναμη στην ευρύτερη Μέση Ανατολή, Ανατολική Μεσόγειο, Βαλκάνια, Εύξεινο Πόντο, Καύκασο. Η Κεμαλική Τουρκία έχει δώσει τη θέση της σε ένα νέο ισλαμικό και οθωμανικό προφίλ, με στόχο τον επηρεασμό των Αράβων, των συγγενών με την Τουρκία λαών του Καυκάσου και τις ανά τον κόσμο τουρκικές μειονότητες ιδιαίτερα των Βαλκανίων όπως προείπαμε. Όχημα εφαρμογής τη ς πολιτικής αυτής είναι ο "Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης" υπό τον Τούρκο Γενικό Γραμματέα, Δρ Ιχσάνογλου, ο οποίος, μέσω της προωθήσεως των σκοπών του οργανισμού, με διπλωματική μαεστρία εξυπηρετεί τα τουρκικά συμφέροντα.

Έτσι τα τελευταία χρόνια παρατηρείται προσέγγιση μεταξύ Τουρκίας-Αράβων, διαδικασία που συνεχίζεται απρόσκοπτα μετά την σύγκρουση Τουρκίας-Ισραήλ για την "Γάζα", την συνεννόηση με την Συρία και την εξτρεμιστική "Χαμάς", την συνεννόηση με Ιράν και Ιράκ και λοιπά. Ιδιαίτερα σημειώνεται η μεταστροφή της Συρίας ως προς την Κύπρο, καθόσον από το 2007 η Συρία ζήτησε την ακτοπλοϊκή της σύνδεση με τα κατεχόμενα, ενώ τον Σεπτέμβριο προέβη σε αναγνώριση των Σκοπίων με το όνομα "Μακεδονία", καθώς και η αρνητική στάση της Αιγύπτου να οριοθετήσει με την Ελλάδα την Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη τους στην Ανατολική Μεσόγειο, μετά από επίσκεψη του Προέδρου της Τουρκίας κ. Γκιουλ στο Κάϊρο.

Περαιτέρω μέσω του Οργανισμού Ισλαμικής Διασκέψεως επιχειρείται με διάφορες αποφάσεις να δημιουργηθεί νομικό πλεονέκτημα στα πλαίσια ενός διεθνούς ισλαμικού οργανισμού τόσο για την Κύπρο όσο και την μουσουλμανική μειονότητα Δυτικής Θράκης. Συγκεκριμένα :

α.Οι τουρκοκύπριοι συμμετέχουν στον Οργανισμό με την ονομασία "Τουρκοκυπριακό Κράτος" μετά από απόφαση της ολομέλειας αυτού το 2004 στην Κωνσταντινούπολη, και η προσπάθεια εστιάζεται στην άρση της απομονώσεως των τουρκοκυπρίων με διάφορες πρακτικές όπως ανταλλαγές επισκέψεων υψηλόβαθμων αξιωματούχων, συνεργασία σε διάφορους τομείς (οικονομικούς, πολιτιστικούς), αποβλέποντας τελικά στην αναγνώριση του ψευδοκράτους.

β.Στο θέμα της "τουρκικής" μειονότητας Δυτικής Θράκης, με απόφαση, ο Οργανισμός Ισλαμικής Διασκέψεως, κάνει λόγο για παραβίαση των πολιτικών, πολιτειακών και θρησκευτικών δικαιωμάτων της μουσουλμανικής μειονότητος στη Θράκη, με βάση την συνθήκη της Λωζάνης, η οποία εξασφαλίζει στην μειονότητα αυτή την αυθυπαρξία της, καθώς και το δικαίωμα να ελέγχει τα θρησκευτικά της κέντρα και ιδρύματα, να εκπροσωπείται αυτόνομα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Αυτό βέβαια αποτελεί μεθοδευμένη πολιτική, που υλοποιεί με συνέπεια και συνέχεια η Τουρκία για να προωθήσει την Στρατηγική της. Το ερώτημα που τίθεται είναι το τι πράττουμε εμείς για να προασπίσουμε τα δικαιώματά μας, διότι δυνατότητες υφίστανται και έχουμε και σε κάθε περίπτωση κάκιστα πράττουμε όταν έμεσα εντάσσουμε το μειονοτικό στη διμερή ημερησία διάταξη

με την Τουρκία.

Κατά τους θεωρητικούς του νέο-οθωμανισμού, μία χώρα με θέση στρατηγική στην ευρύτερη περιοχή Ευρώπης-Καυκάσου-Μέσης Ανατολής κ.λ.π., εφόσον θέλει να είναι και να παραμείνει ως περιφερειακή δύναμη, έχει υποχρέωση να δημιουργήσει ισχυρές σχέσεις με τις χώρες της ευρυτέρας Μέσης Ανατολής, πολλές εκ των οποίων υπήρξαν επαρχίες της κραταιάς Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Το εργαλείο τακτικής της Αγκύρας, ιδιαίτερα στην Μέση Ανατολή λέγεται High Level Strategic Coordination Dialogue, εξελισσόμενο με την πρόοδο των συνομιλιών σε Council. Στόχος της Τουρκίας είναι μέσω του οργάνου αυτού η δημιουργία διμερών - πολυμερών σχέσεων μακρού ορίζοντος υψηλού επιπέδου. Προς τούτο και κατά περίπτωση ενεργεί όπως παρακάτω :

α.Ως προς το Ιράκ, και για την διατήρηση της ενότητος της χώρας με απώτερο στόχο να μην καταστεί το Ιρακινό Κουρδιστάν ανεξάρτητο, έχει προωθηθεί η συνεργασία με την αρχή του αυτόνομου Βορείου Ιράκ στα πλαίσια των πρωτοβουλιών Ερντογάν για το Κουρδικό στην οποία συμπεριλαμβάνεται η καταστροφή του PKK. Ήδη έχουν υπογραφεί αρκετές συμφωνίες, μεταξύ των οποίων ιδιαίτερη σημασία έχουν εκείνες που αφορούν το status του Κιρκούκ και η ίδρυση Προξενείου στο Erbil για προφανείς λόγους (υδρογονάνθρακες, τουρκική μειονότητα), ενώ παράλληλα επιδιώκει οικονομικά οφέλη και ήδη έχει πολλαπλασιάσει τις εξαγωγές της προς την χώρα αυτή.

β.Μέσω της αναλήψεως της υποστηρίξεως των Παλαιστινίων, να διεμβολίσει την ιστορική απέχθεια των Αράβων προς την Οθωμανική κατοχή, ώστε η επίτευξη πολυμερών σχέσεων με όλες τις Αραβικές χώρες της περιοχής να αποβεί ωφέλιμος για την επίτευξη των Εθνικών Αντικειμενικών Σκοπών. Εδώ κατ΄εμέ η Στρατηγική του Obama να χρησιμοποιήσει επ΄ωφελεία των ΗΠΑ την Τουρκία για την επίτευξη λύσεως στο Παλαιστινιακό, λόγω της συμμαχίας της με το Ισραήλ, και, ενώ ταυτόχρονα είναι μουσουλμανική χώρα, απέτυχε διότι η Τουρκία δεν ενδιαφέρεται για τους στόχους των ΗΠΑ αλλά για το πώς θα γίνει αποδεκτή στην περιοχή ως κραταιά περιφερειακή δύναμη. Έτσι με αφορμή την επίθεση των Ισραηλινών στη Γάζα και τον εν συνεχεία αποκλεισμό της, άλλαζε τελείως στάση, τουλάχιστον φαινομενικά και επικοινωνιακά, προς το Ισραήλ και πλέον απομένει να δούμε την κατάληξη της διμερούς σχέσεως. Σε κάθε περίπτωση η στάση αυτή θέτει υποθήκες για το μέλλον όχι μόνον προς τους Παλαιστινίους, αλλά και σε όλους τους Άραβες.

Επί του παρόντος δεν είναι βέβαιο το πώς έχει εξελιχθεί η σχέση Τουρκίας-Ισραήλ. Και τούτο διότι σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημερίδος Milleyet της 2-9-2010, της δημοσιογράφου Aydin Aydintasbas όπου οι τουρκο-ισραηλινές σχέσεις, προυσιάζονται ως "παντρειά με ζόρι" αναφέροντας τα εξής : "Σήμερα κρίση, αύριο γαλήνη, σήμερα ανηφόρα, αύριο κατηφόρα, όμως η πλήρης αποκοπή είναι πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί. Θέλεις παράδειγμα; : Ιδού τα γεγονότα με τα 10 Ισραηλινά μη επανδρωμένα αεροσκάφη Heron, αξίας 183 εκατομμυρίων δολαρίων, τα οποία παρήγγειλε η Άγκυρα από το Ισραήλ το 2004. Αρχικά οι ΤΕΔ παρέλαβαν 6 Heron τα οποία αναπτύχθηκαν στο "Batman" για να επιχειρούν κατά μήκος των τουρκο-ιρακινών συνόρων. Το επεισόδιο του "Mavi Marmara" έπληξε σοβαρά τις τουρκο-ισραηλινές σχέσεις. Ανακλήθηκε ο Τούρκος Πρέσβης, υπήρξαν απειλές, ακυρώθηκαν κοινές ασκήσεις-προγράμματα και πάγωσε η παράδοση των υπολοίπων 4 Heron. Τελικά τι έγινε; Πατήθηκε φρένο στην πλήρη διακοπή σχέσεων, διότι το Τελ Αβίβ έχει ανάγκη την Άγκυρα, αλλά και για την Τουρκία το κόστος θα ήταν πολύ μεγάλο ιδιαίτερα από την Δύση και τις ΗΠΑ. Τελικά αρχές Σεπτεμβρίου και τα εναπομείναντα 4 Heron παραδόθηκαν στις ΤΕΔ".

Έτσι εύκολα συμπεράσματα για το πώς διαμορφώνεται η κατάσταση δεν βγαίνουν και θα πρέπει επί του παρόντος να είμεθα επιφυλακτικοί.

γ.Εκμεταλλευόμενη την απομόνωση της Συρίας από την Δύση ως χώρας που υποθάλπει την τρομοκρατία, την απώλεια της στρατιωτικής ισχύος της, τα προβλήματα παραγωγής και την ανάγκη της χώρας αυτής για επανέναρξη του διαλόγου με το Ισραήλ και την κοινή αντιμετώπιση των Κούρδων, διείσδυσε στα προβλήματα αυτά ώστε αφενός να αρθεί η όποια απειλή συνιστούσε η Συρία δι΄αυτήν, και μέσω της Συρίας να γίνει καλύτερη προσέγγιση των Αράβων, των Παλαιστινίων και του Ιράν. Αν κανείς προσθέσει την αποδοχή της Χεσμπολάχ και της Χαμάς εκ μέρους της Τουρκίας, είναι φανερό ότι η Τουρκία, μέσω των διαδικασιών αυτών, θέλει να υπομνήσει προς το Ισραήλ το κύρος που διαθέτει, αλλά και να το πιέσει στην κατεύθυνση επιλύσεως του παλαιστινιακού προβλήματος.

δ.Η άρση της δυσπιστίας του Ιράν προς την Τουρκία, η βελτίωση των διμερών σχέσεων σε πολιτικό και οικονομικό πεδίο (βλέπε υδρογονάνθρακες και αγωγούς), με απώτερο σκοπό την αμοιβαία αναγνώριση του κύρους και των δύο χωρών ως περιφερειακών δυνάμεων. Στο πλαίσιο αυτό η Τουρκία προσέγγισε το Ιράν αρχικά ως διαμεσολαβητής για το πυρηνικό του πρόγραμμα, με άμεση στήριξη της ΕΕ, πλην όμως στην πορεία αποδείχθηκε υποστηρικτής του Ιράν, διαμεσολαβώντας με την Βραζιλία για τον εμπλουτισμό του ουρανίου που διέθετε το Ιράν, αρνούμενη ως μη μόνιμο μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να λάβει θέση σε καταδικαστικό ψήφισμα του οργάνου κατά του Ιράν, και λέγοντας ότι δεν θα πρέπει να υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά από τη Δύση σε σχέση με το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ.

ε.Τέλος οι ενέργειες της Τουρκίας προς τις λοιπές Αραβικές χώρες του Κόλπου, είναι πολύ προσεκτική, λόγω της υπάρξεως ισχυρών σιϊτικών ομάδων, για να αποφύγει προστριβές με την Τεχεράνη. Στόχος της Τουρκίας είναι η προσέγγιση με τις χώρες αυτές και η επίτευξη ευρείας πολιτικής και οικονομικής συνεργασίας.

Εδώ ως σχόλιο και σ΄ότι αφορά εμάς, θα πρέπει να θυμηθούμε ότι η Ελλάδα με σκοπό να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στην Ανατολική Μεσόγειο, είχε πάντοτε προνομιακές σχέσεις με τους λαούς τους Αραβικούς της περιοχής. Δεν γνωρίζω το γιατί, αλλά είναι γεγονός ότι οι σχέσεις αυτές έχουν ατονήσει εδώ και μερικά χρόνια, με ευθύνη της ελληνικής πλευράς, με συνέπεια το κενό αυτό

να σπεύδει να το καλύψει η νέο-οθωμανική Τουρκία, στα πλαίσια της υλοποιούμενης στρατηγικής της.

Τουρκική Εξωτερική Πολιτική με Ρωσία, Καύκασο και Κ. Ασία

Ο Δρ Αχμέτ Νταβούτογλου για τις περιοχές αυτές γράφει : "Η πολιτική της Τουρκίας, που σχετίζεται με τον Καύκασο, την Κασπία και την Κεντρική Ασία, διέπεται από τρεις βασικές αρχές. Η πρώτη αφορά στη βαθμιαία ενδυνάμωση των σχέσεων με τις Δημοκρατίες του Βορείου Καυκάσου που βρίσκονται εντός της Ρωσικής Ομοσπονδίας, προκειμένου να εξασφαλισθεί η διασύνδεση της Κασπίας με την Μαύρη Θάλασσα μέσω των Δημοκρατιών της περιοχής. Η δεύτερη αρχή αφορά στην εξασφάλιση μίας δυναμικής και λογικής οικονομικής συνεργασίας με το Ιράν, με το οποίο υπάρχουν ιδεολογικές εντάσεις, προκειμένου να εξισορροπηθεί η επίδραση της Ρωσίας στην Κεντρική Ασία και στον Καύκασο. Τέλος η Τρίτη αρχή αφορά στην ενθάρρυνση κάθε είδους συνεργασίας μεταξύ των χωρών της Κεντρικής Ασίας".

Με δεδομένο ότι στην προηγούμενη ενότητα που αφορούσε την ευρύτερη Μέση Ανατολή, είδαμε το τι συμβαίνει στην παρούσα περίοδο στις σχέσεις Ιράν-Τουρκίας, θα επικεντρώσουμε στην εξέταση μόνο στις σχέσεις Ρωσίας και Καυκάσου με την Τουρκία.

Σήμερα οι διμερείς πολιτικές σχέσεις Τουρκίας και Ρωσίας σε ζητήματα ασφαλείας δεν έχουν βελτιωθεί στο επίπεδο που βρίσκονται οι διμερείς οικονομικές και εμπορικές σχέσεις τους. Και τούτο διότι η Τουρκία είναι χώρα του ΝΑΤΟ που έχει βλέψεις σε περιοχές του Καυκάσου, χρησιμοποιούμενη ως τέτοιας χώρας από μέρους των ΗΠΑ για προσέγγιση ή επηρεασμό των χωρών της περιοχής, όπως η Γεωργία (αρκεί να θυμηθούμε τα γεγονότα του Αυγούστου 2008 στην Βόρεια Οσετία και εν συνεχεία την Ρωσική επέμβαση στην Γεωργία), είτε με βάση το καθεστώς των πλευρών που έχει προβλεφθεί στην συμφωνία μειώσεως των συμβατικών δυνάμεων στην Ευρώπη, την λεγομένη συμφωνία CFE, με βάση την οποία η Ρωσία δεν δύναται να αναπτύξει μεγαλύτερες δυνάμεις από τις προβλεπόμενες στην περιοχή αυτή από την συνθήκη, προοπτική στην οποία και αντιτίθεται η Τουρκία. Ένας επιπλέον λόγος μη βελτιώσεως των πολιτικών σχέσεων είναι ο ανταγωνισμός για τις οδεύσεις των αγωγών μεταφοράς υδρογονανθράκων από τον Καύκασο, Κ. Ασία προς τις παγκόσμιες αγορές και κυρίως στην Δύση.

Με δεδομένες αυτές τις συνθήκες, η Τουρκία για να ανοίξει πόρτες πολιτικής επικοινωνίας με την Ρωσία, αφενός κατά την υπόψη κρίση της Γεωργίας, συνέβαλε στην αποκλιμάκωσή της, αποσύροντας την υποστήριξή της για την ένταξη της Γεωργίας στο ΝΑΤΟ και δεν επέτρεψε μεγάλα πλοία των ΗΠΑ(αεροπλανοφόρα, καταδρομικά) να διέλθουν τα στενά από τα αρχικά στάδια της κρίσεως, αλλά ταυτόχρονα σήμερα είναι η χώρα που έχει αναλάβει την αναδιοργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας αυτής στα Νατοϊκά πρότυπα και επενδύει σε διάφορα φιλόδοξα προγράμματα. Δηλαδή ενεργεί σύμφωνα με την λαϊκή παροιμία "με τον χωροφύλακα και τον αστυφύλακα".

Οπωσδήποτε όμως και παρά την ανταγωνιστική ενεργειακή σχέση (με τις ευλογίες των ΗΠΑ και πολλών άλλων χωρών που χαρακτηρίζονται ως Ευρω-ατλαντικές, μετά την επίτευξη συμφωνίας για την κατασκευή του αγωγού δυτικών συμφερόντων NABUCCO (Οκτ. 2009), η Τουρκία παρεχώρησε δικαίωμα υποθαλασσίας διελεύσεως εντός της ΑΟΖ που έχει στην Μαύρη Θάλασσα στον σχεδιαζόμενο ρωσικό αγωγό SOUTH STREAM. Σε αντιστάθμισμα η Ρωσία συμφώνησε να χρηματοδοτήσει σειρά έργων στην Τουρκία μεταξύ των οποίων και ο πετρελαιο-αγωγός Σαμψούντα-Τσεϊχάν και ο πρώτος από τρεις σχεδιαζόμενους σταθμούς πυρηνικής ενέργειας. Η χωρητικότητα του αγωγού είναι 50 εκατομμύρια τόννοι ετησίως, έναντι 30 εκατομμυρίων τόννων του αντιστοίχου Μπουργάς-Αλεξανδρούπολης που παρουσιάζει αρκετές δυστοκίες οφειλόμενες σε ελληνική παλινδρόμηση και σε ελεγχόμενες από τις ΗΠΑ αποφάσεις στη Βουλγαρία.

Πρόσφατες εξελίξεις φέρουν τον αγωγό Σαμψούντα-Τσεϊχάν να αντιμετωπίζει προβλήματα λόγω των υπέρμετρων απαιτήσεων της Τουρκίας προς την ρωσική πλευρά. Εδώ λοιπόν θα πρέπει να πρυτανεύσει από ελληνικής πλευράς η λογική σε ότι αφορά το μέγιστο στρατηγικό όφελος που θα αποκομίσει η χώρα μας από την κατασκευή του αγωγού αυτού, και προς τούτο να ενεργήσει ταχύτατα, μάλιστα τώρα που και οι ΗΠΑ δεν έχουν εμφανή αντίθεση με την κατασκευή του, απογοητευμένες από την στάση της Τουρκίας στα θέματα του Ιράν και Ισραήλ.

Κάτω από τις ευλογίες των ΗΠΑ, η Τουρκία και Αρμενία τον Οκτώβριο του 2009 υπέγραψαν πρωτόκολλο συνεργασίας για την εξομάλυνση των σχέσεων των δύο χωρών. Σκοπός της συμφωνίας η οποία δεν έχει επικυρωθεί από τις Βουλές των δύο χωρών, είναι η δημιουργία καλών σχέσεων μεταξύ Αζερμπαϊτζάν-Αρμενίας-Τουρκίας καθόσον οι σχέσεις αυτές βοηθούν την διαφοροποίηση της οδεύσεως των αγωγών μεταφοράς ενεργείας, σε σχέση με τις αντίστοιχες προσπάθειες της Ρωσίας. Η συμφωνία δημιούργησε πρόβλημα στις σχέσεις Αζερμπαϊτζάν-Τουρκίας σε τέτοιο βαθμό, που ανάγκασε τον Τούρκο Πρωθυπουργό να διευκρινίσει ότι τα σύνορα (όπως προβλέπει η συμφωνία) δεν θα ανοίξουν προ της διευθετήσεως του θέματος του Ναγκόρνο Καραμπάχ. Παράλληλα όμως και στην Αρμενική πλευρά η αντίδραση των Αρμενίων και μάλιστα αυτών της διασποράς που θέτουν θέμα αναγνωρίσεως εκ μέρους της Τουρκίας της γενοκτονίας του 1,5 εκατομμυρίων Αρμενίων, υπήρξε μεγάλη. Το θέμα περιεπλάκη από την στιγμή που η Υποεπιτροπή Εξωτερικών της Γερουσίας ενέκρινε την υποβολή, στην Ολομέλεια του Οργάνου, ψηφίσματος προς έγκριση για την αναγνώριση της γενοκτονίας, προκαλώντας την οργή της Άγκυρας που κάλεσε τον Πρεσβευτή της στις ΗΠΑ για διαβουλεύσεις, ενώ από πλευράς Αμερικανικής Διοικήσεως (Πρόεδρος, ΥΠΕΞ) δόθηκαν διαβεβαιώσεις για την μη έκδοση τέτοιου ψηφίσματος, όπως μέχρι σήμερα συμβαίνει. Λόγω της ρευστότητος που επικρατεί και των διαφοροποιήσεων

στην πολιτική της Τουρκίας είναι βέβαιο ότι τα σχετικά πρωτόκολλα θα εγκριθούν από τα δύο Κοινοβούλια.

Η Τουρκία, στα πλαίσια της νέας Στρατηγικής της, προσπαθεί να συνδυάσει τον φιλοδυτικό της ρόλο με την μουσουλμανική κληρονομιά της, για να αποκτήσει το "Στρατηγικό Βάθος". Μετά την αποτυχία της προσπάθειας που ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του 1990, μετά την διάλυση της Σοβιετικής Ενώσεως, προς τις νέες δημοκρατίες που δημιουργήθηκαν, με βάση την πολιτική Οζάλ, η Τουρκία συνειδητοποίησε ότι οι γλωσσικές, εθνολογικές και θρησκευτικές συγγένειες με τους λαούς των χωρών αυτών δεν ήταν αρκετές για να της δώσουν κυρίαρχο ρόλο στην περιοχή, καθόσον δεν διέθετε τους απαιτούμενους πόρους, παράλληλα έθιγε Ρωσικά, Ιρανικά και Κινεζικά συμφέροντα και αγνοούσε τις σχέσεις των νέων αυτών δημοκρατιών σε θέματα ασφαλείας και οικονομίας με την Μόσχα.

Στα πλαίσια της νέας αυτής πολιτικής της Τουρκίας εντάσσεται η προσπάθεια βελτιώσεως των σχέσεων με την Ρωσία, οι διευθετήσεις εκκρεμοτήτων στα βόρεια σύνορά της με τον Καύκασο (Γεωργία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν), ώστε να αποδυθεί χωρίς αγκυλώσεις στις μουσουλμανικές δημοκρατίες της Κεντρικής Ασίας. Ήδη οι προσπάθειες εντείνονται προς το Τουρκμενιστάν, Καζακστάν και προς τις λοιπές νεοπαγείς δημοκρατίες της περιοχής. Βέβαια πρέπει να ληφθεί υπόψιν ότι και η Κίνα έχει σφοδρό ενδιαφέρον για την περιοχή διότι επιθυμεί να καλύψει τις κατ΄έτος αυξανόμενες ενεργειεακές ανάγκες.

Χαρακτηρστικό της υπερφιαλιότητας της τουρκικής πολιτικής, που εμπίπτει στην κατηγορία της προσφιλούς για την Τουρκία έμμεσης Στρατηγικής, ήταν η οξεία επίθεση που ο Τούρκος Πρωθυπουργός Ερντογάν εξέπεμψε κατά του Πεκίνου για τα γεγονότα της επαρχίας Σινκγιάγκ κατά των Ουϊγόριων της επαρχίας αυτής, που παρά την οξεία αντίδραση του Πεκίνου, επικροτήθηκε από τον τουρκικό λαό και τον ισλαμικό κόσμο.

Μία άλλη προσπάθεια που καταβάλλεται στην περιοχή του Καυκάσου και Κεντρικής Ασίας, γίνεται μέσω της ιδρύσεως ενός νέου Οργάνου που προάγει την συνεργασία με τους τουρκόφωνους λαούς της περιοχής.

Κατά τον Αχμέτ Νταβούτογλου, η Κεντρική Ασία και η Ευρώπη δεν πρέπει να αποτελούν ετερώνυμους πόλους. Στο βιβλίο του πάνω σ΄αυτό περιέχεται το εξής παράδειγμα : "Όσο πιο πολύ τεντώνουμε την χορδή του τόξου προς την Ασία, τόσο πιο μακριά θα μπορέσουμε να ρίξουμε το βέλος προς την Ευρώπη". Έτσι κατά την 9η Σύνοδο Κορυφής των τουρκόφωνων χωρών (το 2009), με παρουσία των Προέδρων Τουρκίας, Καζακστάν, Κιργιστάν, Αζερμπαϊτζάν και Τουρκμενιστάν, αποφασίστηκε η ίδρυση του Τουρκικού Συμβουλίου ή Συμβουλίου Συνεργασίας των τουρκόφωνων χωρών, με σκοπό την ενδυνάμωση και θεσμοθέτηση των πολιτικών, οικονομικών και πολιτιστικών συνεργασιών των τουρκόφωνων χωρών. (Παρέκβαση : Η Σύνοδος είναι εμπνεύσεως Οζάλ και η 1η έγινε το 1992).

Στα πλαίσια αυτού του συμβουλίου έχουν δημιουργηθεί πολλά όργανα, όπως Συμβούλιο Αρχηγών Κρατών, Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών, Συμβούλιο Δημογερόντων, Συμβούλιο Υπαλλήλων και Γενική Γραμματεία με έδρα την Κωνσταντινούπολη, ενώ η "Ακαδημία του Τουρκικού Κόσμου" εγκαταστάθηκε στο Καζακστάν, γεγονός που δείχνει τον επιχειρούμενο βαθμό επηρεασμού των χωρών αυτών από την Τουρκία.

Μέχρι στιγμής πλέον της συσφίξεως των σχέσεων με τις χώρες αυτές, η Τουρκία επέτυχε τον καθορισμό της νοτίου διαδρομής για τη μεταφορά πετρελαίου και φυσικού αερίου της Κασπίας και του Ιράκ στην Ευρώπη, ενώ οι τοποθετήσεις σ΄ότι αφορά το Κυπριακό και τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης είναι πάντοτε στο προσκήνιο. Υπόψη ότι στα Όργανα μετέχει το ψευδοκράτος αλλά και η μουσουλμανική μειονότητα Θράκης.

Στην όλη προσπάθεια της Τουρκίας για διείσδυση, πολιτικό έλεγχο και στο μέλλον κυριαρχία στην περιοχή, συμβάλλει και ένα άλλο όργανο, στον "Τουρκικό Οργανισμό Συνεργασίας και Αναπτύξεως" (ΤΙΚΑ), που συγκροτήθηκε το 1992 και αναβαθμίσθηκε το 1999 με την απ΄ευθείας υπαγωγή του στον Πρωθυπουργό. Αποστολή του Οργανισμού αυτού είναι η ανάπτυξη προγραμμάτων οικονομικής, εμπορικής, τεχνολογικής, πολιτιστικής, κοινωνικής και εκπαιδευτικής συνεργασίας τόσο με τουρκόφωνα όσο και γειτονικά με την Τουρκία κράτη. Τα προγράμματα αυτά αφορούν στη δημιουργία υποδομών, αναβάθμιση του βιοτικού και κοινωνικού επιπέδου, διαφύλαξη του κοινού ιστορικού και πολιτιστικού πλούτου. Σήμερα λειτουργούν 22 γραφεία Συντονισμού Προγραμμάτων του ΤΙΚΑ στις ακόλουθες 20 χώρες : Αφγανιστάν, Αλβανία, Αζερμπαϊτζάν, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Αιθιοπία, Παλαιστίνη, Γεωργία, Μαυροβούνιο, Καζακστάν, Κιργιστάν, Κόσσοβο, Σκόπια, Μογγολία, Μολδαβία, Ουζμπεκιστάν, Σενεγάλη, Σουδάν, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Ουκρανία.

Η κατανομή των πιστώσεων του ΤΙΚΑ το έτος 2009 ήταν : Βαλκάνια - Ανατολική Ευρώπη 27,9%, Καύκασος και Κεντρική Ασία 45,5%, Μέση Ανατολή - Βόρειος Αφρική 25,6%, καλύπτουσα τους τομείς υποδομές-υπηρεσίες, οικονομικές υποδομές, παραγωγικοί τομείς, λοιποί τομείς.

Με βάση τα γραφεία συντονισμού έχουν δημιουργηθεί πάμπολλα τμήματα τουρκολογίας στα πανεπιστήμια Αφγανιστάν, Αλβανίας, Β-Ε, Βουλγαρίας, Εστονίας, Παλαιστίνης, Συρίας, νέες δημοκρατίες του Καυκάσου κ.λ.π.

Με λίγα λόγια η Τουρκία στοχεύει να αναγορευθεί σε παγκόσμια δύναμη με ζώνη επιρροής από το Αφγανιστάν μέχρι την Αδριατική. Βέβαια στο δρόμο αυτό όπως προαναφέραμε βρίσκει εμπόδια από το Ιράν, την Κίνα και τη Ρωσία, ενώ υπολείπεται στο ότι σήμερα δεν είναι πυρηνική δύναμη.

Σχέσεις με τις ΗΠΑ και Δύση

Στη νέα Στρατηγική που υλοποιεί η Τουρκία, στόχος δεν είναι να αποδείξει ότι είναι ένας στενός σύμμαχος για την Δύση και ιδιαίτερα για τους ευρω-ατλαντικούς θεσμούς, αλλά να εκμεταλλευτεί τα όποια οφέλη που απορρέουν από τη σχέση αυτή ώστε αφενός η Δύση να

την θεωρεί απολύτως αναγκαία δι΄αυτή και έτσι να ενδυναμωθεί το προφίλ τη ως κραταιάς περιφερειακής δυνάμεως στην περιοχή. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του Τούρκου πρωθυπουργού στην Ουάσιγκτον, κατά την σύσκεψη για την πυρηνική ασφάλεια, σύμφωνα με την οποία η Τουρκία δρα στην περιοχή σε παράλληλη κατεύθυνση και συμπληρωματικά των ΗΠΑ για επίτευξη κοινών στόχων.

Κατά την επίσημη επίσκεψη του Προέδρου των ΗΠΑ κ. Ομπάμα στην Άγκυρα, μετά την επετειακή 60ή Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ (κατά την οποία προβλέφθηκε και θέση Αναπληρωτού Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ για την Τουρκία) τον Απρίλιο του 2009, αφενός επαινέθηκε για την όλη στάση και πορεία και αφετέρου αναγορεύθηκε ως στρατηγικός εταίρος των ΗΠΑ, που, όπως είπε ο Αμερικανός Πρόεδρος, πρέπει να ενταχθεί άμεσα και χωρίς αντιρρήσεις στην ΕΕ.

Με βάση τις τελευταίες εξελίξεις και στάση της Τουρκίας στο θέμα του Ιράν και του πυρηνικού προγράμματός του, της αντιθέσεως και σφοδρών επιθέσεων που εξαπόλυσε η Τουρκία κατά του Ισραήλ, δεν είμαι βέβαιος αν οι ΗΠΑ συνεχίζουν να έχουν την αυτή άποψη για την Τουρκία, δηλαδή ότι η Τουρκία είναι σημαντικός παράγων σταθερότητος και στρατηγικός εταίρος των ΗΠΑ για την υλοποίηση της πολιτικής των σε Μέση Ανατολή και Καύκασο. Είναι όμως γεγονός ότι από το 2003, όταν η Τουρκία δεν επέτρεψε την διέλευση στρατευμάτων στον 2ο πόλεμο του Ιράκ από το έδαφός της, δημιουργώντας σοβαρότατα επιχειρησιακά προβλήματα στη διεξαγωγή του πολέμου και μεγάλη δυσαρέσκεια, ως εκ τούτου στις ΗΠΑ, η υπερδύναμη δεν παρέκαμψε την Τουρκία ούτε την τιμώρησε, αλλά στη νέα δομή διοικήσεως του ΝΑΤΟ την αντάμειψε. Δηλαδή, κατά την άποψή μου, η κατάσταση δείχνει ότι "η Τουρκία δεν έχει ανάγκη τις ΗΠΑ, αλλά οι ΗΠΑ την Τουρκία" !

Σ΄ότι αφορά την ΕΕ και τις χώρες μέλη της, ναι μεν η Τουρκία αναπτύσσει διμερείς οικονομικές σχέσεις, με πολλές από αυτές όμως βρίσκεται σε αντίθεση (π.χ. με την Γαλλία για την αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων, με την Γερμανία για τον τρόπο και όρους εντάξεως των Τούρκων ομογενών στην Γερμανική κοινωνία) καθώς επίσης με αυτές που δεν συμφωνούν για την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ.

Συγκεκριμένα : Η στάση της Γαλλίας και Γερμανίας δεν έχει αλλάξει και αντιμετωπίζουν την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας με επιφύλαξη, χωρίς να παραγνωρίζουν την σημασία του τουρκικού παράγοντα, συζητώντας ήδη για ειδική σχέση ΕΕ - Τουρκίας, θέση που στηρίζουν και άλλες χώρες, πλην των χρεωμένων στην αμερικανική φάλαγγα υπονομεύσεως της ΕΕ όπως, η Αγγλία ή Ηνωμένο Βασίλειο, οι Σουηδοί, Φιλανδοί και άλλοι.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο προσφάτως εκλεγείς νέος Άγγλος πρωθυπουργός κ. Κάμερον, λίγες ημέρες μετά την εκλογή του και μιμούμενος τον πρόεδρο των ΗΠΑ κ. Ομπάμα, επεσκέφθη την 27η Ιουλίου 2010 την Άγκυρα και μεταξύ των άλλων όχι μόνο έπλεξε το εγκώμιό της ζητώντας την άμεση ένταξή της στην ΕΕ, αλλά επεσήμανε ιδιαίτερα ότι η Τουρκία "είναι ζωτικής σημασίας για την οικονομία και ασφάλεια της Δύσεως, αλλά και ενοποιός δύναμη μεταξύ Ανατολής και Δύσεως και φύλακας του στρατοπέδου του Δυτικού κόσμου". Στόχος βέβαια του Ηνωμένου Βασιλείου είναι, με την ένταξη της Τουρκίας στην ΕΕ να αποτραπεί οριστικά η ομοσπονδοποίηση της ΕΕ, αλλά και η διασφάλιση της συνεργασίας με την Τουρκία σ΄ότι αφορά την επίλυση του Κυπριακού, ώστε να μην διακυβευθούν τα εκεί αγγλικά συμφέροντα.

Εκείνο όμως που πρέπει πλέον να μας κάνει να προβληματισθούμε, είναι κατά πόσον η Τουρκία επιθυμεί να γίνει πλήρες μέλος της ΕΕ, καθόσον το ευρωπαϊκό κεκτημένο που θα έχει από εντάξεως εφαρμογή και στο εσωτερικό της Τουρκίας, θα αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στην εφαρμογή της θεωρίας του νέο-οθωμανισμού . Είναι πιθανόν η κυβέρνηση Ερντογάν να χρησιμοποιεί επί του παρόντος την ευρωπαϊκή ενσωμάτωση στο εσωτερικό για την επίτευξη των πολιτικών στόχων του ΑΚΡ, γνωρίζοντας ότι με βάση τον μεγαλοϊδεατισμό που αναπτύσσει η Τουρκία είναι προτιμοτέρα μία ωφέλιμη και παραγωγική σχέση-σύνδεση με την ΕΕ, από την ενσωμάτωση.

Με δεδομένο ότι ο σκληρός πυρήνας της ΕΕ δεν επιθυμεί την ενσωμάτωση της Τουρκίας στην ΕΕ, τι γίνεται με εμάς που υποστηρίζουμε την ενσωμάτωση αυτή, κύρια για τερματισμό της αντιπαραθέσεως με την γείτονα, καθόσον αποδείχθηκε ότι 12 χρόνια μετά τη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ στο Ελσίνκι τίποτε θετικό δεν επετεύχθη προς αυτήν την κατεύθυνση; Έχουμε εναλλακτικό σχέδιο, δηλαδή ένα "Β" plan;

Με βάση τα όσα είπαμε, περιγράψαμε το στρατηγικό και γεωπολιτικό περιβάλλον που προσπαθεί να δημιουργήσει η νέο-οθωμανική Τουρκία, ώστε μέσω αυτού να κατοχυρωθεί ως περιφερειακή δύναμη, σε γενικές γραμμές έχει διαμορφωθεί ως εξής:

α.Στα Βαλκάνια με βάση την Αλβανία, ΠΓΔΜ, Βοσνία-Ερζεγοβίνη έχει δημιουργήσει σημαντικά Π/Γ, ελέγχοντας πλήρως τις συνθήκες που εξυπηρετούν τα σχέδιά της, ενώ στην Βουλγαρία μέσω του Μοσουλμανικού Κόμματος, ελέγχει σημαντικό μερίδιο της όλης πολιτικής ζωής της χώρας αυτής. Στην Σερβία επέτυχε να αμβλύνει την δυσπιστία που υπήρχε (σ΄αυτό βοήθησε και η Δύση, καθόσον ξεπεράσθηκε σε πολιτικό επίπεδο τουλάχιστον από την φιλοδυτική σερβική κυβέρνηση, το γεγονός της συμμετοχής τουρκικών F-16 στους βομβαρδισμούς Βοσνίας και Σερβίας).

β.Στην Μέση Ανατολή, με βάση τις διαμεσολαβητικές πρωτοβουλίες που έλαβε στο παρελθόν, την ρητορική της κατά του Ισραήλ, διαμορφώθηκε ευνοϊκό προφίλ για την νέο-οθωμανική Τουρκία στον αραβικό κόσμο, ενώ μέσω οργανισμών που έχει δημιουργήσει προσπαθεί να επηρεάσει κράτη ή λαούς υπέρ των στόχων της σε βάρος της Ελλάδος (Θράκη), Κύπρος.

γ.Στον Καύκασο και Κεντρική Ασία, χωρίς να έχει επιλύσει πλήρως τα θέματα με την Ρωσία και Αρμενία, συνεχίζει να δημιουργεί υπολογίσιμο προφίλ, πότε δρώντας ως εντολοδόχος των ΗΠΑ και κατ΄επέκταση του

ΝΑΤΟ και πότε ως ισχυρή περιφερειακή μουσουλμανική δύναμη. Βέβαια παρά τις παραχωρήσεις που κάνει προς το Ιράν, δημιουργώντας εκνευρισμό στις ΗΠΑ, το Ιράν δεν εγκαταλείπει τον αραβικό κόσμο και την πρωτεύουσα θέση που προσπαθεί να διατηρήσει ως η κύρια δύναμη κατά του Σιωνισμού, αλλά και ταυτόχρονα δεν εκχωρεί στην Τουρκία χώρο για να σταθεί ως περιφερειακή δύναμη στην περιοχή (υπόψη η τελευταία επίσκεψη τον Οκτώβριο 2010 του Προέδρου του Ιράν κ. Αχμεντινεζάντ στο Λίβανο).

δ.Στο θέμα των σχέσεων ΗΠΑ, Τουρκίας αναφερθήκαμε παραπάνω με το συμπέρασμα ότι οι ΗΠΑ έχουν ανάγκη την Τουρκία κατά κύριο λόγο. Οίκοθεν νοείται ότι η προσωπική μου θέση είναι ότι οι ΗΠΑ, για πολλοστή φορά, κάνουν ολέθριο λάθος, για τα ίδια συμφέροντά τους.

Εν προκειμένω, και με βάση δημοσίευμα της Milliyet της 2-9-10 από την δημοσιογράφο Asli Aydintasbas : "Η κρίση της Τουρκίας με τις ΗΠΑ δεν είναι τόσο βαθειά όσο με το Ισραήλ, όμως υπάρχουν σοβαρά προβλήματα δεδομένου ότι ο Ομπάμα είναι ενοχλημένος με την Τουρκία και τον Ερντογάν. Για τον λόγο αυτό, το επόμενο χρονικό διάστημα και μέχρι τις βουλευτικές εκλογές του Μαρτίου του 2011, εκτιμάται ότι οι ΗΠΑ θα κρατηθούν σε απόσταση. Ωστόσο οι Αμερικανοί εξακολουθούν να τονίζουν ότι συμπαρίστανται στην Τουρκία για τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Για τον λόγο αυτό τους επόμενους μήνες θα υπάρξουν εξελίξεις στην προμήθεια των οπλικών συστημάτων που επιθυμεί να αποκτήσει η Τουρκία από τις ΗΠΑ, όπως τα UAV Pretador B και τα επιθετικά ελικόπτερα SUPER COBRA".

Με όσα παρουσιάσουμε παραπάνω είναι προφανές ότι η Τουρκία έχει αναπτύξει μία πολύπλευρη και ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική στοχεύοντας στην αναγνώριση και αποδοχή της ως μιας ισχυρής περιφερειακής δύναμης, πλην όμως, σε πολιτικό επίπεδο, λόγω πολλών ενδιαφερομένων κρατών, αυτό δεν έχει κλείσει ακόμη.

Όπως έχει η κατάσταση, από την περιφερειακή δραστηριότητα της Τουρκίας, είναι βέβαιο ότι επηρεάζεται σοβαρότατα η Ελληνική Εθνική Στρατηγική, καθ όσον ούτε τα συμφέροντα της πατρίδος μας εξυπηρετούνται ούτε οι Εθνικοί Αντικειμενικοί Σκοποί επιτυγχάνονται. Και βέβαια οι παρούσες θλιβερές συνθήκες που επικρατούν στην χώρα μας, από την αλλοπρόσαλλη, ψηφοθηρική και πελατειακή πολιτική που εφαρμόσθηκε διαχρονικά τις τελευταίες δεκαετίες, επιβάλλοντας την συναλλαγή και την διαφθορά και ταυτόχρονα πλήττοντας διαχρονικούς θεσμούς που επρέσβευε το ελληνικό έθνος, δεν βοηθούν στην άμεση αντιμετώπιση της τουρκικής πολιτικής σε βάρος των εθνικών συμφερόντων μας. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι και η Τουρκία το 2002 εβρίσκετο αν όχι στην αυτή αλλά σε παραπλήσια κατάσταση με την Ελλάδα, αλλά στηριζόμενη στην φιλοπατρία του λαού, την παραγωγικότητα και κυρίως σε μία ηγεσία με όραμα, όχι μόνο ξεπέρασε τα οικονομικά προβλήματα καταστήσασα εαυτήν την 17η παγκόσμια οικονομική δύναμη, αλλά ταυτόχρονα απέκτησε τη δυνατότητα να παρουσιάζεται στο παγκόσμιο γίγνεσθαι ως "κραταιά περιφερειακή δύναμη".

Η περαιτέρω ανάπτυξη και ανάλυση του θέματος, επιτρέψατέ μου να σας πω, ότι δεν αποτελεί θέση της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, αλλά προσωπική προσέγγιση. Η προσέγγιση αυτή είναι συνεπής με όσα έπραξα, έγραψα και είπα, χωρίς ενδοιασμούς από την περίοδο που υπηρετούσα τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας μας.

Το ερώτημα που τίθεται πλέον είναι το εάν, με βάση την νέο-οθωμανική πολιτική που υλοποιεί η Τουρκία στις περιοχές του γεωπολιτικού ενδιαφέροντος της Ελλάδος και με δεδομένο ότι δεν εξυπηρετούνται τα εθνικά συμφέροντα και δεν επιτυγχάνονται οι Εθνικοί Αντικειμενικοί Σκοποί μας, θα πρέπει να τροποποιηθεί η Εθνική Στρατηγική της Ελλάδος. Εδώ βέβαια, και επειδή δεν υφίσταται κείμενο ολοκληρωμένο που να παρουσιάζει πλήρως την Εθνική Στρατηγική, θα επιχειρήσουμε να δώσουμε απάντηση εξετάζοντας τους στόχους της ΠΕΑ η οποία υφίσταται ως κείμενο που χαράσσει την πολιτική της χώρας ως προς την Εξωτερική και Αμυντική Πολιτική.

Η αναφορά στους παραπάνω στόχους γίνεται όχι μόνο διότι υπάρχουν, και τους διαβάζουμε, αλλά και διότι αυτό ενδιαφέρει λόγω αποστολής εσάς, χωρίς βέβαια να ξεχνάμε τις άλλες παραμέτρους της Εθνικής Στρατηγικής όπως :

α.Η οικονομία, η ανάπτυξη της οποίας είναι παράγων ισχύος και προόδου.

β.Η ασφάλεια με την ολιστική έννοιά της, ως παράγων κοινωνικής γαλήνης.

γ.Η παιδεία μέσω της οποίας ο λαός αποκτά την ιστορική του γνώση, δημιουργεί πεποίθηση και πίστη στις αρχές του ελληνισμού. Στο θέμα αυτό θα έπρεπε να πούμε περισσότερα αλλά δεν θεωρώ τον εαυτό μου ικανό να το επιχειρήσει, απλώς με ανησυχεί η εδώ και αρκετά χρόνια μεθοδευμένη προσπάθεια αφελληνισμού των Ελλήνων από Έλληνες.

δ.Οι θεσμοί και οι ηθικές αξίες.

Επιβάλλεται λοιπόν, κατ΄εμέ, και ως προς τους τομείς της Εξωτερικής και Αμυντικής Πολιτικής, να δούμε τους στόχους της ΠΕΑ για να αποφανθούμε τι πρέπει να γίνει και ιδιαίτερα αυτούς που έχουν άμεση σχέση με τους προαναφερόμενους τομείς. Οι στόχοι αυτοί είναι :

α.Η διατήρηση της ειρήνης (στόχος που κατά την προσωπική μου άποψη πρέπει να συμπληρωθεί με την πρόταση "χωρίς εξαγορά των κυριαρχικών δικαιωμάτων και της εθνικής ανεξαρτησίας").

β.Η διατήρηση της εδαφικής ακεραιότητος της χώρας, της εθνικής ανεξαρτησίας, της εν γένει ασφάλειας του ελληνικού λαού από οιανδήποτε εξωτερική απειλή.

γ.Η διασφάλιση των εθνικών συμφερόντων και η προάσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας, όπως αυτά καθορίζονται από το Σύνταγμα, τις Διεθνείς Συνθήκες και Συμβάσεις (π.χ. το Διεθνές Δίκαιο της Θαλάσσης) και την διεθνή πρακτική.

δ.Η ασφάλεια του Κυπριακού Ελληνισμού και η δίκαια επίλυση του εθνικού αυτού προβλήματος.

ε.Η μέριμνα για την ασφάλεια και ευημερία των ελληνικών μειονοτήτων και κοινοτήτων του εξωτερικού.

στ.Η έντονη και ΚΥΡΙΑΡΧΗ παρουσία μας στις περιοχές γεωπολιτικού ενδιαφέροντος με προώθηση σχέσεων καλής γειτονίας, φιλίας και συνεργασίας στα Βαλκάνια, Υπερκαυκασία, Μέση Ανατολή, Βόρεια Αφρική, Ανατολική Μεσόγειο και Αδριατική.

ζ.Η ύπαρξη σταθερότητος στην περιοχή, η εκτόνωση και ειρηνική διευθέτηση περιφερειακών προκλήσεων ή συγκρούσεων και η διασφάλιση της στρατιωτικής ισορροπίας των δυνάμεων.

η.Η μεγιστοποίηση των ωφελημάτων που απορρέουν από την συμμετοχή της χώρας μας στον ΟΗΕ, το ΝΑΤΟ, την ΕΕ και ο ΟΑΣΕ.

θ.Η ανάδειξη των ΕΔ ως θεμελειώδους παράγοντα εθνικής ισχύος, ικανών να διασφαλίζουν την εθνική ανεξαρτησία, την εδαφική ακεραιότητα και τα εθνικά συμφέροντα, να ανταποκριθούν με επιτυχία σε ειρηνευτικές αποστολές στο πλαίσιο των διεθνών οργανισμών και συμμαχιών και γενικά να συμβάλουν ενεργά στην άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της χώρας.

ι.Ο σεβασμός και η ενίσχυση της στρατιωτικής παραδόσεως των ΕΔ.

Μόνο με την απλή αναφορά των στόχων αυτών, αν ρωτήσετε ένα απλό Έλληνα πολίτη το αν πρέπει να αλλάξουν, θα σας απαντούσε ΟΧΙ. (Εδώ δεν αναφέρομαι σ΄αυτούς που είναι ερμαφρόδιτοι πνευματικά ή διακατέχονται από ιδεολογίες και θεωρούν τους στόχους αυτούς ως μεγαλοϊδεατισμό, στα πλαίσια της επικράτησης εδώ και δεκαετίες στη χώρα μας, αριστερίστικης πνευματικής δικτατορίας που μάχεται περισσότερο για τα δικαιώματα της άγριας αρκούδας από αυτά των Ελλήνων πολιτών και για μία πολυπολιτισμική κοινωνία με λαθρομετανάστες).

Τότε τι πρέπει να αλλάξει; Κατ΄εμέ η πολιτική ή η πρακτική υλοποιήσεως της Εξωτερικής και Αμυντικής Πολιτικής για την επίτευξη των Εθνικών Αντικειμενικών Σκοπών, είναι εκείνη που πρέπει να διαφοροποιηθεί και μόνον. Και τούτο διότι διαχρονικά με βάση την δήθεν ευελιξία της πολιτικής αυτής, έχουμε υποστεί υποχωρήσεις. Προς τούτο :

α.Οι επιλεγόμενοι ΑΝΣΚ να είναι σταθεροί και η όλη προσπάθεια να τείνει προς την υλοποίησή τους (βασική Αρχή του Πολέμου). Αν σκεφθούμε το τι έχει συμβεί σε δύο κυρίαρχα εθνικά θέματα θα το καταλάβετε τι θέλω να σας πω. Συγκεκριμένα το Κυπριακό ξεκίνησε με μία πολιτική και ένα πανελλήνιο αίτημα που δεν ήταν άλλο από την ΕΝΩΣΗ, την οποία την εγκαταλείψαμε χάριν της "οιονεί" ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ, που την καταντήσαμε σε de facto διχοτόμηση, ενώ στο Σκοπιανό διολισθήσαμε από την αρχική μας θέση για να οδηγηθούμε σε μια συμβιβαστική λύση για σύνθετη ονομασία, την οποία η άλλη πλευρά, παίρνοντας το μήνυμα της υποχωρητικότητάς μας, δεν δέχεται τη συμφωνία αυτή να ισχύει erga omnes, αλλά σε διμερές επίπεδο.

β.Η υποστήριξη των εθνικών συμφερόντων και η εξυπηρέτηση των Εθνικών Αντικειμενικών Σκοπών, να γίνεται χωρίς υποχωρήσεις, με συνέπεια και αποφασιστικότητα, διότι διαφορετικά ο αντίπαλος κατανοεί ότι είμεθα πιέσιμοι και με την απειλή χρήσης βίας και μόνον, επιτυγχάνει τους στόχους του. Την τελευταία 35ετία, με βάση την χαλαρή υποστήριξη των θέσεών μας είχαμε :

(1)Το 1976 με το Πρωτόκολλο της Βέρνης, αποδεχθήκαμε την μη εκτέλεση ερευνών σε υποθαλάσσιες περιοχές με αμφισβητούμενο καθεστώς.

(2)Το 1987 και μετά την ελληνο-τουρκική κρίση, αποδεχθήκαμε την μη εκτέλεση ερευνών σ΄όλο το Αιγαίο, πέραν των χωρικών υδάτων των 6 μιλίων.

(3)Δεν επεκτείναμε τα χωρικά μας ύδατα, όπως το Διεθνές Δίκαιο της Θαλάσσης προβλέπει, λόγω του casus belli, αλλά και επιπλέον μέχρι σήμερα δεν καθορίσαμε την Αποκλειστική Οικονομική μας Ζώνη, σύμφωνα με τις προβλέψεις του προαναφερομένου Διεθνούς Δικαίου, το οποίο από μόνο του υπερκαλύπτει την θέση μας για την υφαλοκρηπίδα.

(4)Αποτυχία στην διασφάλιση της κυριαρχίας μας επί των Ιμίων, με ξεκάθαρο τρόπο, με συνέπεια την θεμελίωση της θεωρίας των γκρίζων ζωνών.

(5)Αποδεχθήκαμε στη Μαδρίτη κυριαρχικά δικαιώματα της Τουρκίας στο Αιγαίο (Σύνοδος ΝΑΤΟ).

(6)Στις 17 Δεκεμβρίου 2004 κατά την Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ και χωρίς η Τουρκία να έχει υλοποιήσει τις αποφάσεις της αντιστοίχου Συνόδου το 1999 στο Ελσίνκι, σύμφωνα με τις οποίες μέχρι το 2004 θα έπρεπε να έχει διευθετήσει τις όποιες διαφορές της με την Ελλάδα, επιτρέψαμε την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων Τουρκίας-ΕΕ.

γ.Αμυντική Πολιτική

(1)Πρωταρχική πολιτική για την διατήρηση του ηθικού των ΕΔ, είναι ο σεβασμός των παραδόσεών τους, της ιστορίας και της εξαιρετικά δύσκολης αποστολής τους. Οι πρακτικές όμως που εφαρμόζονται δείχνουν ότι το στόχο αυτό της ΠΕΑ δεν το λαμβάνουν υπόψη καθόσον π.χ. : Απογράφεται το προσωπικό των ΕΔ υπό τον γενικό και απίθανο τίτλο "Μόνιμοι Υπάλληλοι Δημοσίου Δικαίου", ενώ τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων αποκαλούνται από πολιτικούς, δημοσιογράφους κ.λ.π. ως "Ένστολοι" (δεν γνωρίζω αν στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνουν τους σταθμάρχες του ΟΣΕ, τους θυρωρούς και γκρουμ των ξενοδοχείων ή και τους μασκαράδες των απόκρεω) ή ως μη παραγωγική τάξη με προφανή σκοπό την μηδενοποίησή τους. Και βέβαια τα όσα υποκριτικά ελέχθησαν τον τελευταίο καιρό για να αντικρουσθεί η φιλοσοφία της αντιπαραγωγικής τάξεως δεν έχουν αποδειχθεί στην πράξη, καθόσον με την τελευταία τροποποίηση του Ν.2292/95 ο Α/ΓΕΕΘΑ συνεχίζει να μετέχει χωρίς ψήφο στο ΚΥΣΕΑ, κατάσταση στην οποία περιήλθε από απόφαση προηγουμένης κυβερνήσεως το 2004. Είναι αυτός σεβασμός και εκτίμηση στις Ένοπλες Δυνάμεις;

(2)Δαιμονοποιούνται οι αναγκαίοι αμυντικοί εξοπλισμοί ως υπαίτιοι της τραγικής οικονομικής καταστάσεως της χώρας, ενώ είναι βέβαιο ότι καλύπτουν μόνο το 8% του χρέους της χώρας (28 δις ευρώ σε διάρ-

κεια 15 ετών). Ήδη από πενταετίας η χώρα έχει κηρύξει αυτοαφοπλισμό που καλύπτει και τις αναγκαίες πιστώσεις συντηρήσεως με ότι αυτό συνεπάγεται. Βέβαια το ποίοι έκλεψαν χρήματα από τις προμήθειες αυτές εκθέτοντας τις Ένοπλες Δυνάμεις είναι σε όλους γνωστό.

(3)Περαιτέρω ο διαχρονικός πολιτικός διεμβολισμός των Ενόπλων Δυνάμεων συντηρεί την αναξιοκρατία και επιβάλλει τον ευτελισμό των βαθμών, καταστάσεις που δεν αντιμετώπισε το τελευταίο νομοσχέδιο για τις Ένοπλες Δυνάμεις ενώ στην πλέον σημαντική εξέλιξη της τελευταίας δεκαετίας, δηλαδή την εφαρμογή της διακλαδικότητας και με δεδομένο ότι πρυτάνευσε η συντεχνιακή νοοτροπία των Κλάδων, δόθηκε η χαριστική βολή.

Θύμα της πρακτικής αυτής είναι και η θητεία με συνέπεια πλέον της χαμηλής επανδρώσεως των Μονάδων που επηρεάζει την επιχειρησιακή ικανότητα αυτών δεν παράγεται εφεδρεία εκπαιδευμένη. Η ενέργεια αυτή είναι ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΗ αλλά και κατ΄οικονομία αφελής διότι η πολιτική της πλειοδοσίας επί της μειοδοσίας του χρόνου της θητείας, σε ουδένα προσέφερε πολιτικά οφέλη.

(4)Ανατρέπεται η ισορροπία των στρατιωτικών δυνάμεων στην περιοχή σε βάρος μας και ουδείς συγκινείται. Πώς κάτω από τις συνθήκες αυτές θα εξασφαλισθούν τα εθνικά μας συμφέροντα όταν οι ΕΔ της χώρας παύσουν να αποπνέουν στον αντίπαλο ΑΠΟΤΡΟΠΗ. Με την ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ψυχραιμία ;

Παρένθεση : Επειδή πολλά έχετε ακούσει για Δόγμα ΑΠΟΤΡΕΠΤΙΚΟ θα πρέπει να σας πω ότι η Αποτροπή είναι Έργο και όχι Δόγμα, ιδιαίτερα για χώρες του μεγέθους του δικού μας. Αν οι ΗΠΑ και η Σοβιετική Ένωση είχαν αναγάγει σε Δόγμα ή το ορθότερο ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ την Αμοιβαία Καταστροφή "που δρούσε αποτρεπτικά την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου ως πυρηνικές δυνάμεις, αυτό δεν έχει εφαρμογή σε μας. Σε ότι αφορά την ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ψυχραιμία, σας γνωρίζω ότι στην ελληνική και διεθνή βιβλιογραφία δεν υπάρχει τέτοιος όρος.

Συμπέρασμα για όλα τα παραπάνω είναι ότι οι Στόχοι της Εθνικής Στρατηγικής μας δεν φταίνε και δεν πρέπει να τροποποιηθούν διότι στηρίζονται σε ιστορικές, νομικές και ηθικές αξίες. Το πρόβλημα υφίσταται στις πολιτικές ή πρακτικές που υλοποιούνται για την επίτευξη των στόχων.

Στο σημείο αυτό κρίνω σκόπιμο να σας γνωρίσω ότι στις 27-10-2010 κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας, εγκρίθηκε η νέα Κόκκινη Βίβλος, δηλαδή "το νέο έγγραφο Πολιτικής Εθνικής Ασφαλείας" στο οποίο περιλαμβάνονται και τα εξής θέματα :

α.Η επίδραση των απειλών κυβερνοπολέμου στην Εθνική Ασφάλεια.

β.Η αστάθεια που δημιουργούν οι κλιματολογικές αλλαγές.

γ.Η πολιτική που θα εφαρμοσθεί για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών.

δ.Η αντιμετώπιση του προβλήματος της γηράνσεως του πληθυσμού μετά το 2049.

ε.Η επίδραση των στρατηγικών πλεονεκτημάτων που αποκτά η Τουρκία λόγω διελεύσεως των αγωγών ενεργείας από το έδαφός της και της διασυνδέσεως των χωρών παραγωγής με τις χώρες καταναλώσεως.

στ.Η εντατικοποίηση αναπτύξεως διαστημικών τεχνολογιών σε συνδυασμό με κατασκοπευτικούς δορυφόρους.

ζ.Αφαιρέθηκαν από τον πίνακα κυρίων απειλών η Ρωσία, η Ελλάδα, το Ιράκ και το Ιράν και οι χώρες αυτές ορίζονται ως νέοι σύμμαχοι με τις οποίες δημιουργείται συνεργασία και κοινό όραμα.

η.Ενώ στην προηγούμενη Κόκκινη Βίβλο η επέκταση των χωρικών υδάτων στα 12 μίλια αποτελούσε casus belli, στο αναθεωρημένο κείμενο της Κόκκινης Βίβλου αναφέρεται ότι "το πρόβλημα των 12 μιλίων δεν ορίζεται ως κύρια απειλή".

θ.Τέλος τα θέματα εθνικής κυριαρχίας, ανεξαρτησίας, εδαφικής ακεραιότητος, παραμένουν αναλλοίωτα, ως αυτονόητα.

Η αναφορά στην αναθεωρημένη Κόκκινη Βίβλο δεν γίνεται απλά για ενημέρωσή σας αλλά και για να καταδείξει το μεγαλοϊδεατισμό των νέο-οθωμανών, την μακρόπνοη στόχευση, αλλά και το πώς μας υποτιμούν ως απειλή. Ιδιαίτερα το ότι "η επέκταση των 12 μιλίων από μέρους μας δεν ορίζεται ως απειλή από την Τουρκία" δείχνει την βεβαιότητά της ότι δεν θα επιχειρηθεί κάτι από μέρους μας, αλλά και αν επιχειρηθεί αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί.

Επίλογος

Κυρίες, Κύριοι,

Το 1932 η Ελλάδα επτώχευσε. Το πρόβλημα το ξεπέρασε και το 1940 έγραψε μοναδική ένδοξη ιστορία. Τίποτε δεν έχει κριθεί, απλά απαιτείται να ξεπεράσουμε την κρίση που μας ταλανίζει, καθώς και την εθνική μας εσωστρέφεια και να υπηρετήσουμε με πίστη και αυτοπεποίθηση τους Εθνικούς Αντικειμενικούς Σκοπούς και τα Εθνικά μας Συμφέροντα, αρκεί να το θέλουμε και να το πιστεύουμε. Η υπερφίαλη νέο-οθωμανική πολιτική πρέπει να μας προβληματίζει όχι όμως να μας φοβίζει διότι μπορούμε ή το ορθότερο ΜΠΟΡΕΙΤΕ εσείς διότι με ανιδιοτέλεια ορκιστήκατε πίστη στην Πατρίδα και επωμιστήκατε βαρεία αποστολή και μεγάλες ευθύνες κάτω από αντίξοες συνθήκες που το μείζον του Ελληνικού Έθνους το αναγνωρίζει και σας ευγνωμονεί.

Βιβλιογραφία

1. "ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ" : Άρθρο του Επιτίμου Αρχηγού ΓΕΕΘΑ και Ακαδημαϊκού Στρατηγού ε.α. Δημητρίου Σκαρβέλη.
2. "Η πολιτική έκφανση της νέας Τουρκικής Εξωτερικής Πολιτικής στα πλαίσια του Δόγματος Davutoglu και βαθμός επηρεασμού της Εθνικής Στρατηγικής : Εισήγηση του + Αντιναυάρχου ε.α. Περικλή - Δημητρίου Λιαπάκη, Επιτίμου Αρχηγού Στόλου.
3. "Δόγμα του Στρατηγικού Βάθους" : Πόνημα του εγκρίτου δημοσιογράφου - συγγραφέως Σταύρου Λυγερού.
4. "Η Γεωπολιτική Στρατηγική και Στρατιωτική Ισχύς της Τουρκίας" : Πόνημα του Ταξιάρχου ε.α. Χρήστου Μηνάγια.
5. "Επηρεασμός της Εθνικής Στρατηγικής" : Του Επιτίμου

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΛΙΣΑΒΩΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ

Του Αντιστρατήγου ε.α. Δ. Λακαφώση

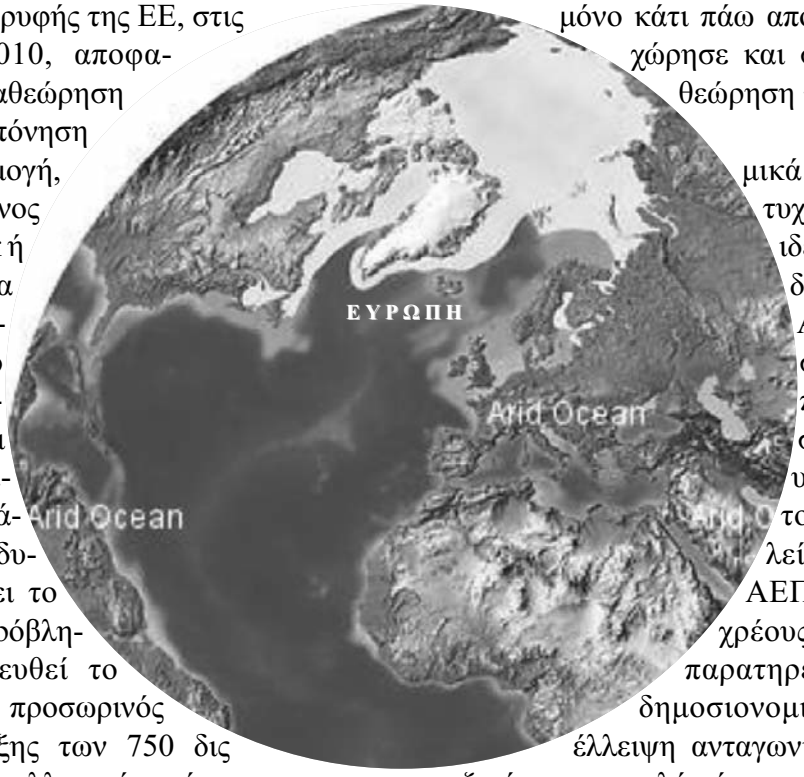

Στη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ, στις 28-29 Οκτωβρίου 2010, αποφασίσθηκε η πρώτη αναθεώρηση της, με οκτώ έτη εκπόνηση και με ένα έτος εφαρμογή, Συνθήκης της Λισαβώνος (μεταρρυθμιστική συνθήκη), ώστε να διευκολυνθεί η συγκρότηση, μέχρι το 2013, μονίμου μηχανισμού διαχείρισης και υποστήριξης της οικονομικής κρίσης κράτους της ΕΕ, που αδυνατεί να αντιμετωπίσει το δημοσιονομικό του πρόβλημα, και να προστατευθεί το ευρώ. Τώρα ισχύει ο προσωρινός μηχανισμός υποστήριξης των 750 δις ευρώ υπό την αρχή της ελληνικής κρίσης.

Η αναθεώρηση προβλέπει σύντομη διαδικασία που να μπορεί να εφαρμοσθεί από το 2013, αλλά και απλουστευμένη κυρίως τεχνική διαδικασία ώστε να μην απαιτείται δημοψήφισμα όπως στην Ιρλανδία και στη Δανία, αλλά να επικυρωθεί η αναθεώρηση με κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

Συμβιβασμοί στη Σύνοδο

Ο γερμανο-γαλλικός άξονας υποχωρεί στην πρότασή του να αναβάλλεται το δικαίωμα βέτο κράτους της ΕΕ που παρουσιάζει κατ΄εξακολούθηση υπερβολικό δημοσιονομικό πρόβλημα. Επέτυχε, όμως, την περιορισμένη αναθεώρηση της Συνθήκης που θεωρείται αναγκαία για την εναρμόνιση της Συνθήκης με την εθνική νομοθεσία και ιδιαίτερα με το γερμανικό συνταγματικό δικαστήριο. Παραμένει, όμως, στην Συνθήκη η παράγραφος που απαγορεύει την εγγύηση προς κράτος από άλλο της ΕΕ.

Η Βρετανία, που αντιτίθεται στην απόφαση του ευρωπαϊκού κοινοβουλίου για αύξηση του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού κατά 6% του ευρωπαϊκού ΑΕΠ, φαίνεται να επιτυγχάνει στην αύξηση μόνο κάτι πάω από το 2,9%. Αλλά, υποχώρησε και συμφώνησε στην αναθεώρηση της Συνθήκης.

Τα αδύναμα οικονομικά κράτη της ΕΕ επέτυχαν την απόρριψη της ιδέας για αναβολή του δικαιώματος του βέτο. Αλλά, επιβάλλεται αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία, ως και πρόστιμο, όταν υπάρχει υπερβολική υπέρβαση του επιτρεπομένου ελλείμματος στο 3% του ΑΕΠ και του δημοσίου χρέους στο 60% και όταν παρατηρείται υπερβολική δημοσιονομική ανισορροπία με έλλειψη ανταγωνιστικότητας εμπορικού ισοζυγίου και υψηλό κόστος εργασίας.

Συμμετοχή Ιδιωτικού Τομέα

Στο μόνιμο μηχανισμό υποστήριξης συμμετέχει και ο ιδιωτικός τομέας - τράπεζες, επενδυτές και ταμεία - που αγοράζει κρατικά ομόλογα και πρέπει να πληρώνει το μερίδιο της κρίσης του κράτους, είτε με επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους του κράτους είτε με απόσβεση μέρους του χρέους του κράτους.

Άλλοι εδώ επικρίνουν τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα γιατί την εκλαμβάνουν ως βάρος της οικονομίας των ασθενέστερων οικονομικά κρατών, αφού θεωρούν ότι στο εξής ο ιδιωτικός τομέας θα αποφεύγει να αγοράζει ομόλογα κρατών σε οικονομική κρίση και δυσπραγία, λόγω υψηλού ρίσκου.

Όλα σταθεροποιούνται με λεπτομέρειες που θα εκπονήσουν ο πρόεδρος του ευρωπαϊκού συμβουλίου και Van Romfuy και τα αρμόδια όργανα της ευρωπαϊκής επιτροπής στην επόμενη σύνοδο κορυφής της ΕΕ το Δεκέμβριο 2010.

Ταξιάρχου ΕΛ.ΑΣ. Κωνσταντίνου Κρόκου
Διευθυντού Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής

1. Το πρόβλημα των τροχαίων ατυχημάτων - Οι προσπάθειες για τη μείωσή τους

Τα οδικά ατυχήματα είναι από τα μεγαλύτερα και διαχρονικότερα προβλήματα που ταλανίζουν τη χώρα μας.

Ο αριθμός των νεκρών, των βαριά και ελαφρότερα τραυματισμένων, καθώς και εκείνων που μένουν παράλυτοι στην υπόλοιπη ζωή τους, αποτελεί μια μόνιμη και θλιβερή πληγή για τη χώρα μας, η οποία δεν λέει να κλείσει.

Οι δημογραφικές, κοινωνικές, οικονομικές, ψυχολογικές, οικογενειακές κ.λπ. συνέπειες από τα τροχαία ατυχήματα δεν μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα.

Παρά τα αυξημένα μέτρα αστυνόμευσης και τη βελτίωση των υποδομών η Ελλάδα εξακολουθεί να κατέχει μία από τις χειρότερες θέσεις στην κατάταξη των 27 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το μέσο όρο του ετήσιου αριθμού νεκρών ανά εκατομμύριο κατοίκους.

Μέχρι το έτος 2000, η κατάσταση στη χώρα μας από πλευράς ατυχημάτων και παθόντων, παρουσίαζε χρόνο με το χρόνο ανοδικές τάσεις.

Το 1999, για πρώτη φορά, συστήθηκε Διυπουργική Επιτροπή για την οδική ασφάλεια, με σκοπό την εκπόνηση ολοκληρωμένου 5ετούς Στρατηγικού Σχεδίου Οδικής Ασφάλειας για τα έτη 2001 - 2005, ώστε να μειωθούν τα τροχαία ατυχήματα και να αυξηθεί το επίπεδο της Οδικής Ασφάλειας στη χώρα μας.

Το 5ετές αυτό Σχέδιο ανανεώθηκε μέχρι το 2010 και ήδη είμαστε έτοιμοι να μπούμε στην 3η φάση του (2011-2015).

Οι στόχοι που τέθηκαν για μείωση των νεκρών από τα τροχαία ατυχήματα κατά 20% για την περίοδο 2001 έως 2005 και 40% μέχρι το 2015, σε σύγκριση με τους νεκρούς του 2000, αντικατοπτρίζουν την προσπάθεια που ξεκίνησε τότε και συνεχίζεται κάθε χρόνο για μείωση όσο το δυνατόν περισσότερο των τροχαίων ατυχημάτων και των συνεπειών τους.

Ήδη παρατηρείται σημαντική μείωση των θανάσιμα τραυματισθέντων, αφού, ενώ το 2000 στο Νομό Αττικής ανέρχονταν σε 509 μέχρι το 2009 μειώθηκαν σταδιακά σε 344. Παράλληλα μειώθηκαν οι σοβαρά τραυματισθέντες από 1209 το 2000 σε 456 το 2009, καθώς επίσης οι ελαφρά τραυματισθέντες από 13454 σε 9108 αντίστοιχα.

2. Τα αίτια των ατυχημάτων

Οι παράγοντες που επιδρούν στην Οδική Ασφάλεια και οι οποίοι καταδεικνύουν τόσο την ατο-μική, όσο και τη συλλογική ευθύνη όλων μας στο σημαντικό αυτό ζήτημα είναι τρείς, κατά σειρά δε αυξανόμενης συμμετοχής: το όχημα, η οδός και το περιβάλλον και οι χρήστες της οδού.

Α) ΤΟ ΟΧΗΜΑ

Ένας μικρός αριθμός ατυχημάτων έχει ως κύρια αιτία τις μηχανικές ή άλλες βλάβες που οφείλονται στην ανεπαρκή συντήρηση και την παλαιότητα των οχημάτων καθώς και στην υπερφόρτωση ή κακή φόρτωση των φορτηγών αυτοκινήτων.

Σε ατομικό λοιπόν επίπεδο, η σωστή συντήρηση και ο έλεγχος των οχημάτων μας, αλλά και η σωστή φόρτωση των μεταφερόμενων φορτίων, μπορεί να αποβεί σωτήρια στην περίπτωση τροχαίου ατυχήματος. Ας θυμηθούμε γι' αυτό το πολύνεκρο ατύχημα στα Τέμπη με την μετατόπιση των μελαμινών από την καρότσα του φορτηγού.

Από την άλλη, σε συλλογικό επίπεδο, η κατασκευή ασφαλέστερων οχημάτων και η σωστή συντήρηση που εξασφαλίζεται με το συστηματικό περιοδικό έλεγχο, μπορούν επίσης να μειώσουν τις πιθανότητες ατυχημάτων.

Η δημιουργία των ΚΤΕΟ (Κέντρων Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων), καθώς και η λειτουργία των ιδιωτικών ΚΤΕΟ έχουν συμβάλει στη βελτίωση της προληπτικής συντήρησης των οχημάτων.

Β) Η ΟΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΔΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ατυχήματα μπορεί να προκληθούν, ενδεικτικά, από τις εξής συνθήκες του οδικού περιβάλλοντος:

α) Ανεπαρκή γεωμετρικά χαρακτηριστικά, όπως: λωρίδες κυκλοφορίας και ερείσματα με ανεπαρκές πλάτος, έλλειψη διαχωριστικών νησίδων ή στηθαίων ασφαλείας, κ.λπ.,

β) Κακή ποιότητα κατασκευής του οδοστρώματος ή προβλήματα από τη συσσώρευση υδάτων,

γ) Τοποθέτηση στύλων, διαφημιστικών πινακίδων, δένδρων, αναχωμάτων κ.λπ.,

δ) Κακή οργάνωση της κυκλοφορίας όπως: έλλειψη ή ανεπαρκής σήμανση, ανεπαρκής έλεγχος προσβάσεων (είσοδοι, έξοδοι) και στάθμευσης στην οδό,

ε) Πλήρης έλλειψη ή ανεπάρκεια οδικού φωτισμού,

στ) Πλημμελής σήμανση κατά τη διάρκεια εργασιών στο οδόστρωμα και,

ζ) Δυσμενείς περιβαλλοντικές συνθήκες, όπως ομίχλη, βροχή, χιόνι και πάγος, σκόνη, καπνός κ.λπ.

Είναι προφανές, ότι για τις περισσότερες από τις παραπάνω παραλείψεις πρέπει να κάνουμε κάτι περισσότερο στην κατασκευή, συντήρηση και έλεγχο του οδικού περιβάλλοντος που να διασφαλίζει ένα υψηλό επίπεδο Οδικής Ασφάλειας.

Γ. ΟΙ ΧΡΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ

Χρήστες της οδού είναι οι οδηγοί, οι πεζοί και οι επιβάτες. Προβλήματα που μπορεί να ανακύψουν λοιπόν, κατά κατηγορία, είναι:

α) Οδηγοί

Η ηλικία και η ψυχοσωματική κατάσταση των οδηγών, είναι σημαντικοί παράγοντες για την πρόκληση κάποιου τροχαίου ατυχήματος (για παράδειγμα οι ηλικίες μέχρι 27 ετών και από 65 και άνω είναι από αυτές που παρουσιάζουν αύξηση του δείκτη των ατυχημάτων).

Ειδικότερα, βασικές αιτίες πρόκλησης τροχαίων ατυχημάτων από οδηγούς νεαρής ηλικίας είναι η υπερβολική ταχύτητα, οι επικίνδυνοι ελιγμοί, η οδήγηση υπό την επίδραση οινοπνεύματος, η επιπολαιότητα και ο μη υπολογισμός των κινδύνων κατά την οδήγηση.

β) Πεζοί

Οι πεζοί είναι η ευπαθέστερη κατηγορία χρηστών της οδού, γιατί όπως είναι ευνόητο δεν είναι προστατευμένη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η εμπλοκή των πεζών σε τροχαίο ατύχημα να έχει αυξημένη πιθανότητα τραυματισμού ή θανάτου.

Η παραβατικότητα των πεζών σχετίζεται με την παραβίαση των σχετικών διατάξεων του Κ.Ο.Κ. ως προς την κίνηση ή διάσχιση των οδοστρωμάτων.

γ) Επιβάτες:

Οι επιβάτες, εμπλέκονται σε οδικά ατυχήματα τόσο από την έλλειψη προνοητικότητας για τη λήψη μέτρων παθητικής ασφάλειας, όσο και από την εκδήλωση αμελούς συμπεριφοράς, κατά τις μετακινήσεις τους με τα διάφορα οχήματα.

Αρκετοί τραυματισμοί συμβαίνουν επειδή επιβάτες οχημάτων ανοίγουν χωρίς έλεγχο και προσοχή τις πόρτες, στις οποίες προσκρούουν άλλα διερχόμενα οχήματα.

Οι τραυματισμοί των επιβατών που συμβαίνουν από αμέλεια των ιδίων για λήψη μέτρων παθητικής ασφάλειας σχετίζονται με:

-Τη μη χρήση ζώνης ασφαλείας.
-Τη μη χρησιμοποίηση κράνους.
-Τη μεταφορά ανηλίκων κάτω των 12 ετών χωρίς να είναι τοποθετημένοι σε ειδικό κάθισμα που διαθέτει ειδικό σύστημα συγκράτησης και ζώνης ασφαλείας.
-Τη μεταφορά ανηλίκων κάτω των 5 ετών από μοτοσυκλέτες ή μοτοποδήλατα.
-Την πτώση, ιδίως των ορθίων εντός των οχημάτων συνεπεία ανεπαρκούς συγκράτησής τους από τις χειρολαβές.

3. Η επιτήρηση για την οδική ασφάλεια - αστυνόμευση

Οι δράσεις της Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής, προκειμένου να επιτευχθεί η αύξηση του επιπέδου της Οδικής Ασφάλειας διακρίνονται σε βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες. Η κάθε μία από αυτές έχει τα εξής χαρακτηριστικά:

(Ι)Βραχυπρόθεσμες δράσεις:
-Αύξηση της συχνότητας των ελέγχων
-Ολοκληρωμένοι και πλήρεις έλεγχοι
-Συστηματική καταγραφή των ελέγχων και των παραβάσεων

(ΙΙ) Μεσοπρόθεσμες δράσεις:
-Οργάνωση τμήματος συντονισμού και παρακολούθησης
-Αναβάθμιση υπηρεσιών και εξοπλισμού της Τροχαίας
-Βελτίωση του συστήματος καταγραφής των οδικών ατυχημάτων.
-Βελτίωση του συστήματος άμεσης αντιμετώπισης των οδικών ατυχημάτων.
-Ολοκληρωμένο πρόγραμμα επιτήρησης της κυκλοφορίας.

4. Η Εκπαίδευση

Η εκπαίδευση των χρηστών της οδού πάνω σε ζητήματα κυκλοφοριακής αγωγής είναι πολύ σημαντικό ζήτημα και η δράση αυτή αποτελεί ευθύνη των αρμοδίων Υπηρεσιών - Φορέων, αλλά είναι και απόρροια της συλλογικής μας ευθύνης.

Η εκπαίδευση λοιπόν στα πλαίσια της οδικής ασφάλειας είναι δυνατόν να αναφέρεται στην απόκτηση και τη βελτίωση της ικανότητας για οδήγηση ή στη βελτίωση της συμπεριφοράς κατά την οδήγηση και το περπάτημα.

Η προσπάθεια για την εξασφάλιση της σωστής κυκλοφοριακής αγωγής σε κάθε πολίτη πρέπει να γίνεται σε όλες τις φάσεις της ζωής του. Πρέπει να αρχίζει από πολύ νωρίς με τη διδασκαλία από τους γονείς στο μικρό παιδί της σωστής συμπεριφοράς του πεζού. Απαραίτητα είναι στη συνέχεια τα συστηματικά προγράμματα διδασκαλίας οδικής ασφάλειας στα σχολεία, τα οποία πρέπει αρχικά να αναφέρονται στους κανόνες κυκλοφορίας των πεζών και στους ποδηλάτες και γενικότερα στους χρήστες των δικύκλων, ακολούθως δε να επικεντρώνονται στην οδήγηση οχημάτων και να συνεχίζονται έπειτα σε όλες τις ηλικίες.

Βέβαια η προσπάθεια αυτή για να έχει καλύτερα αποτελέσματα θα πρέπει να επεκτείνεται σε όλες τις κοινωνικές ομάδες με τη βοήθεια και των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

5. Συμπεράσματα

Το Στρατηγικό Σχέδιο για τη Βελτίωση της Οδικής Ασφάλειας περιλαμβάνει μια **ολοκληρωμένη πρόταση** σχετικά με τις δράσεις που πρέπει να αναληφθούν από τα συναρμόδια Υπουργεία, για την επίτευξη του τελικού στόχου. Οι κύριες κατευθύνσεις για τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας αντιστοιχούν σε επιμέρους προγράμματα δράσεων. Η εκπόνηση και υλοποίηση κάθε προγράμματος αποτελεί ευθύνη ενός Υπουργείου.

Συγκεκριμένα, οι έξι κύριες κατευθύνσεις του Στρατηγικού Σχεδίου Οδικής Ασφάλειας για την περίοδο 2006-2010 είναι:

- **Ασφαλές οδικό περιβάλλον, ασφάλεια του χρήση της οδού και ασφαλή οχήματα**
(Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων)
- **Επιτήρηση για την οδική ασφάλεια - Αστυνόμευση**
(Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη)
- **Περίθαλψη μετά το ατύχημα**.
(Υπουργείο Υγείας, Διατροφής και Άθλησης)
- **Κυκλοφοριακή αγωγή - επιμόρφωση σχετικά με την οδική ασφάλεια.**
(Υπουργείο Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων)

- Ως πρωταρχικός και διαρκής στόχος της Διεύθυνσης Τροχαίας Αττικής και των Υπηρεσιών της, παραμένει η μείωση του αριθμού των παθόντων και των τροχαίων ατυχημάτων.
- Ως γενικότερο στόχο μας, θα καθορίζαμε την αύξηση του επιπέδου της Οδικής Ασφάλειας του ευρύτερου οδικού περιβάλλοντος, στο οποίο όλοι μας εντασσόμαστε (οδηγοί, επιβάτες, πεζοί).
- Δεν ξεχνάμε φυσικά και σε καμία περίπτωση δεν παραγκωνίζουμε το μέλλον των προσπα-θειών μας, που δεν είναι άλλο από τη συνεχή διαπαιδαγώγηση των πολιτών, ξεκινώντας από τις μι-κρότερες και φτάνοντας μέχρι τις μεγαλύτερες ηλικίες, μέσα από διαλέξεις, παρουσιάσεις, εκθέσεις, Ημερίδες κ.λπ.

Μ Ε Τ Α Ν Α Σ Τ Ε Υ Τ Ι Κ Ο
Και πάλι νέο Νομοσχέδιο "ράβε-ξήλωνε"
(Δικαίωση της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ)

Του Υποστρατήγου ΕΛ.ΑΣ ε.α. Π. Λάγγαρη
Πρώην Υποδιευθυντού της Αντιτρομοκρατικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ

Το άρθρον εγράφη την 1η Δεκ. 2010

Σύνδεση - (Απόψεις ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ - Ενέργειες)

Σε προηγούμενο δημοσίευμά μας με τίτλο: "ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ. Το Νομοσχέδιο περί Ιθαγενείας και οι απόψεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ" (Τεύχος 56, Ιαν.-Φεβ.2010), είχαμε γράψει, μεταξύ των άλλων, τα εξής :

"Σχετικά με το όλο θέμα της αφομοίωσης και ένταξης στην ελληνική κοινωνία των οικονομικών μεταναστών που διαβιούν και εργάζονται στην Ελλάδα στα πλαίσια της νέας μεταναστευτικής πολιτικής της Ελλάδας, η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ, με σειρά άρθρων στο περιοδικό της "Προβληματισμοί" από μέλη της, αλλά και με θέσεις της ανάλογες σε σχετικές Μελέτες και Σεμινάρια που διεξήγαγε, με αφορμή τις συχνές, πρόχειρες και αβασάνιστες νομοθετικές ρυθμίσεις όλων των κυβερνήσεων της τελευταίας 15ετίας γύρω από το μεταναστευτικό, είχε επισημάνει τους εθνικούς κινδύνους που εγκυμονούνται από το εγχείρημα αυτό και μάλιστα με χαλαρούς και ήπιους κανόνες δικαίου, συλλήβδην και αδιακρίτως. Ιδιαίτερα μάλιστα είχε τονιστεί το γεγονός ότι, κατά κοινή διαπίστωση "υπάρχει πρόβλημα αφομοίωσης από τις ντόπιες κοινωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ξένων πληθυσμών, κυρίως των τριτοκοσμικών" και ότι "το ίδιο συμβαίνει και στην Ελλάδα, όπου οι ενυπάρχουσες κοινωνικές υποδομές δεν αντέχουν άλλο την απορρόφηση της συνεχώς ογκούμενης πολυεθνικής κοινότητας των αλλοδαπών, με συνέπεια να μη μπορεί να τους απορροφήσει και η αγορά εργασίας, για νόμιμη απασχόληση και εξασφάλιση των προς το ζην αναγκαιούντων, πολύ δε περισσότερο είναι δυσχερής, αν όχι αδύνατη η αφομοίωση της πανσπερμίας αυτής των αλλοδαπών από απόψεως πολιτισμικής" (εθνολογικής, θρησκευτικής, ηθών και εθίμων κ.λ.π.).

Σε όλους είναι πλέον γνωστό το πραγματικό γεγονός, ότι ένα πολυπληθυσμιακό τμήμα των μεταναστών που ζουν στη χώρα μας, κυρίως μουσουλμάνοι (Πακιστανοί, Κούρδοι, Αφγανοί), εφαρμόζουν ακραία μουσουλμανικά έθιμα στην ελληνική κοινωνία, θέλουν να ζουν όπως ακριβώς στην πατρίδα τους, περιφρονώντας τον δικό μας τρόπο ζωής και συνήθειες, όντες μη επιδεκτικοί αφομοίωσης".

Παρά ταύτα όμως η κυβέρνηση πρόσφατα, έδωσε στη δημοσιότητα προσχέδιο νόμου υπό τον τίτλο: "Πολιτική συμμετοχή αλλοδαπών υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν μόνιμα και μακροχρόνια στην Ελλάδα", αδικαιολόγητα βιαστικά, χωρίς να προηγηθεί δημόσια διαβούλευση και συναπόφαση λόγω της σοβαρότητας του θέματος, και του οποίου, παρά τις ανθρωπιστικές του θέσεις, η πλειονότητα του ελληνικού λαού δεν δείχνει έτοιμη να υιοθετήσει τις αρχές αυτού του νέου νομοσχεδίου.

Συγκεκριμένα, κατόπιν νέας τροποποιήσεως "εν σπουδή" του ήδη τροποποιηθέντος μόλις προ ολίγων ετών εφαρμοζομένου Κώδικα της Ελληνικής Ιθαγένειας που κυρώθηκε με τον νόμο 3284/2004, η κυβέρνηση προσπαθεί να επεκτείνει το δικαίωμα του εκλέγειν, και εκλέγεσθαι υπό ορισμένες προϋποθέσεις (δηλαδή σύμβουλοι δημοτικοί, τοπικοί και δημοτικών διαμερισμάτων), επαυξάνοντας το εκλογικό Σώμα της Ελλάδας με ένα μεγάλο τμήμα αλλοδαπών γύρω στο 8%, καθιστώντας έτσι τους αλλοδαπούς ρυθμιστές των πολιτικών πραγμάτων της χώρας. Έτσι λοιπόν, μεταξύ των άλλων, με τη νομοθετική πρωτοβουλία της αυτή η κυβέρνηση, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την ιδιομορφία της χώρας μας (εξωτερικά σύνορα της ΕΕ - πύλη εισόδου του μεγαλύτερου κύματος λαθρομεταναστών), επιδιώκει να επιφέρει ριζικές αλλαγές, επί το ευνοϊκότερον όσον αφορά τον τρόπο και διαδικασία απόδοσης της ελληνικής ιθαγένειας στους αλλοδαπούς, διευρύνοντας υπέρμετρα τις περιπτώσεις επεκτείνοντας την ελληνική ιθαγένεια και στους γονείς των αλλοδαπών τέκνων που γεννώνται στην Ελλάδα, (και των παρανόμων), κ.λ.π., κ.λ.π.".

Στη συνέχεια, με το δημοσίευμά μας, καλούσαμε την κυβέρνηση να αποσύρει το Νομοσχέδιο αυτό, γιατί αναφερόταν σε ένα θέμα εθνικό, μείζονος σπουδαιότητας, το οποίο απαιτούσε εθνική ομοψυχία και ευρεία κοινωνική και πολιτική συναίνεση για την αντιμετώπισή του. Επιπλέον επιβαλλόταν μια προσεκτική πολιτική έναντι των αλλοδαπών μεταναστών "ειδικών κατηγοριών", σε σχέση με τις συνυπάρχουσες ιδιαιτερότητες της χώρας μας (εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, αρπακτικοί γείτονες, πύλη εισόδου λαθρομεταναστών, κ.λ.π.), χωρίς να διακινδυνεύονται τα εθνικά μας συμφέροντα.

Μάλιστα, δε, είχαμε επισημάνει και προβλέψει, ότι η ψήφιση του Νομοσχεδίου θα προκαλούσε ανεξέλεγκτη έξαρση της παράνομης διακίνησης της μετανάστευσης και τον πολλαπλασιασμό των δυσμενών συνεπειών και επιπτώσεων που συνεπάγεται το γεγονός αυτό στην υπό ευρείαν έννοιαν νοουμένη Εθνική Ασφάλεια της χώρας (εθνική μας συνοχή, εθνική ταυτότητα, δημόσια υγεία, εθνική οικονομία, εθνική άμυνα, δημόσια τάξη και ασφάλεια). Ιδιαίτερα δε, είχαμε τονίσει τον κίνδυνο δημιουργίας ισχυρών μειονοτήτων, εθνικών ή θρησκευτικών, των οποίων η δραστηριότητα θα υπόκειται σε επηρεασμό και καθοδήγηση από εκτός της Ελλάδος χώρες και κέντρα, εκφράζοντας φόβους και ανησυχίες για την ύπαρξη πολυπληθυσμιακής μουσουλμανικής συμπαγούς κοινότητας.

Καίτοι η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ τις απόψεις της αυτές με επιστολή της τις κατέστησε έγκαιρα γνωστές προς όλους τους έχοντες αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεως για το θέμα, και παρά τις σφοδρές αντιδράσεις από την συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού κόσμου και της ελληνικής κοινωνίας, η κυβέρνηση προέβη με ταχεία διαδικασία στην ψήφιση του εν λόγω νομοσχεδίου, ανοίγοντας τον "ασκό του Αιόλου".

Και τώρα τρέχει να "συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα", μέσα σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα.

Εκτροχιασμός - Εξτρεμισμοί Μουσουλμάνων - ΕΛ.ΑΣ

Και πράγματι, τα επακολουθήσαντα γεγονότα τρέχουν με ταχύ ρυθμό και τείνουν να καταστούν εκτός ελέγχου, επιβεβαιώνοντας, δυστυχώς, τους φόβους και τις απόψεις της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ για το μεταναστευτικό και δικαιώνοντάς της πανηγυρικά, γεγονός άλλωστε πάγκοινο σε όλους από τα δεδομένα της καθ΄ημέραν σχετικής ειδησεογραφίας.

Στρατιές ολόκληρες περνούν καθημερινά στην Ελλάδα, κυρίως από την χερσαία συνοριακή γραμμή με την Τουρκία του Έβρου, από Τούρκους δουλεμπόρους, σε συνεργασία, προφανώς, με τις τουρκικές στρατιωτικές

δυνάμεις και μεικτών κυκλωμάτων παράνομης διακίνησης μεταναστών, μη πτοούμενοι από την περιπολούσα "FRONTEX" (Διεθνής αστυνομική δύναμη επιτήρησης συνόρων της ΕΕ) της οποίας ο ρόλος έχει καταστεί στην ουσία του διακοσμητικό στοιχείο απλό. Ενδεικτικά έχει υπολογιστεί, ότι κατά μέσο όρο ο αριθμός των εισερχομένων παράνομα στη χώρα ανέρχεται στα 300 άτομα ημερησίως, μόνο από την περιοχή του Έβρου.

Η "γκετοποίηση" του κέντρου της Αθήνας, και η έξαρση της εγκληματικότητας σε ολόκληρη την επικράτεια, τείνει να παγιωθεί, παρά τις επίπονες και φιλότιμες προσπάθειες της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία, κατά κοινή ομολογία, έχει επιτύχει αξιόλογη δραστηριότητα και θετικό απολογισμό σε όλα τα επίπεδα της εγκληματικότητας, ύστερα μάλιστα από τη θέσπιση και δράση των ταχυκίνητων επεμβατικών ομάδων μοτοσυκλετιστών της ΔΙΑΣ. Αλλά είναι μόνη στον αγώνα της αυτό κατά του εγκλήματος, έχοντας να αντιμετωπίσει μια σύγχρονη "Λερναία Ύδρα" στην κυριολεξία.

Ήδη η κατάσταση έχει φθάσει στο απροχώρητο, ενώ οι παράνομοι μετανάστες που διαβιούν στην Ελλάδα και δεν είναι καταγεγραμμένοι πουθενά υπερβαίνουν τους 800.000 και παράλληλα εκκρεμούν αιτήματα για χορήγηση ασύλου 54.000 προσφύγων.

Εκείνο όμως που έκανε "να ξεχειλίσει το ποτήρι", ήταν τα επαναλαμβανόμενα μέρα με τη μέρα κρούσματα θρησκευτικού φανατισμού, δημόσια, αλλοδαπών μουσουλμάνων, με κορύφωση τα δύο σοβαρά τελευταία στην Αττική, τα οποία επέφεραν μεγάλη διατάραξη στην κοινωνικο-οικονομική ζωή των Αθηνών και της ευρύτερης περιοχής της Αττικής και προκάλεσαν επεισόδια και εντάσεις που έκαναν τον γύρο του κόσμου ως και θύελλα αντιδράσεων. Ειδικότερα :

Πρώτον : Την 16-11-2010 η Αθήνα μετατράπηκε σε "Μέκκα" όταν τουλάχιστον 18.000 μουσουλμάνοι, στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών και ταυτόχρονα και συντονισμένα (για πρώτη φορά) σε πολλά άλλα διαφορετικά σημεία του κέντρου και της ευρύτερης περιοχής (Πλατεία Αττικής, Κουμουνδούρου, Περιστέρι, Π.Φάληρο, Μοσχάτο, Κορωπί, Αιγάλεω, Μενίδι, Ασπρόπυργο, Οινόφυτα, Ελευσίνα), προσευχήθηκαν "εν συγκεντρώσει" και δημόσια για το "Μπαϊράμι". Είχε προηγηθεί "πιλοτικά" στην Πλατεία Κοτζιά παρόμοια θρησκευτική εκδήλωση για την εορτή του "Ραμαζανίου" πριν δύο μήνες (Σεπτέμβριος 2010).

Δεύτερον : Την 18-11-2010 ξέσπασαν ευρείας έκτασης επεισόδια και συγκρούσεις μεταξύ μουσουλμάνων και αστυνομικών γύρω από την Ομόνοια (πετροπόλεμος, ρίψη χημικών), τα οποία εκτονώθηκαν με πορεία και παράσταση διαμαρτυρίας 300 μουσουλμάνων έξω από το Δημαρχείο της Αθήνας. Τα εν λόγω επεισόδια πυροδότησε η κατάσχεση της πραμάτειας πλανοδίου μικροπωλητή αλλοδαπού, μεταξύ της οποίας και πάπυρος που περιείχε ιερούς στίχους του Κορανίου, σε έλεγχο ρουτίνας κλιμακίου της Αστυνομίας του Δήμου και ανδρών της ΕΛ.ΑΣ, για την πάταξη του παρεμπορίου.

Και Νέο Νομοσχέδιο

Ανησυχούσα, για την εκρηκτική αυτή κατάσταση, η κυβέρνηση και για να προλάβει προφανώς τα χειρότερα κάτω από την πίεση των γεγονότων και της κοινής γνώμης, σπεύδει "εν σπουδή" και δίδει στη δημοσιότητα δια του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη κ. Παπουτσή την ίδια μέρα των ανωτέρω επεισοδίων (18-11-2010), σε συνέντευξη τύπου, το νέο Σχέδιο Νόμου για το Μεταναστευτικό. Το νομοσχέδιο αυτό περιέχει αυστηρότερες νομοθετικές διατάξεις σε σχέση με τα προηγούμενα σχετικά νομοθετήματα όλων των προηγουμένων κυβερνήσεων που ασχολήθηκαν με το Μεταναστευτικό και δι΄αυτού η κυβέρνηση αποσκοπεί να περάσει στο εσωτερικό, αλλά και διεθνώς το μήνυμα, ότι, "οι μαζικές νομιμοποιήσεις στην Ελλάδα τελείωσαν" και ότι, "η Ελλάδα δεν είναι ξέφραγο αμπέλι", στοχεύονται στην ανάσχεση του συνεχώς ογκούμενου ρεύματος της λαθρομετανάστευσης, εφαρμόζοντας τακτική εκ διαμέτρου αντίθετη με αυτή που ακολουθούσε μέχρι τώρα, αυτό δηλαδή που η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ εγκαίρως είχε επισημάνει και επιστήσει την προσοχή προς πάσα κατεύθυνση.

Το νέο νομοσχέδιο στην ουσία του αποτελεί συνισταμένη τριών νομοθετικών πρωτοβουλιών και στηρίζεται σε τρεις πυλώνες βασικούς. Συγκεκριμένα προβλέπει :

α.Την ίδρυση υπηρεσίας Πρώτης Υποδοχής Μεταναστών, με αρμοδιότητα και ευθύνη την καταγραφή και τον εντοπισμό των παρανόμων αλλοδαπών που εισέρχονται στην Ελλάδα, εξακριβώνοντας παράλληλα την ακριβή χώρα προέλευσης των συλλαμβανομένων λαθρομεταναστών. Έργο της επίσης θα είναι να κρίνει ποιοι από τους ανωτέρω αλλοδαπούς χρειάζονται περίθαλψη και ποιοι πρέπει να επιστρέψουν στην πατρίδα τους (οικειοθελώς ή αναγκαστικά). Η στελέχωση της υπηρεσίας αυτής θα γίνει με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Frontex. Προς τούτο, το ταχύτερο θα δημιουργηθούν χώροι συγκέντρωσης μεταναστών, όπως επίσης και μια κινητή μονάδα κράτησης για τις ανάγκες των απομακρυσμένων νησιών. Ειδικοί χώροι προβλέπονται για τις γυναίκες και τα παιδιά. Παλιά εργοστάσια και χώροι στρατοπέδων, αρχικά, πρόκειται να αξιοποιηθούν για τον σκοπό αυτό και θα μετατραπούν σε χώρους φιλοξενίας.

β.Την προσαρμογή στην σχετική κοινοτική οδηγία που προβλέπει την οικειοθελή επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών παρέχοντάς τους τα ανάλογα κίνητρα. Για την Ελλάδα προβλέπεται σχετικά ποσό μέχρι 800.000 για τις ανάγκες της επαναπροώθησης, ενώ το μέτρο αυτό εκτιμάται ότι δεν πρόκειται να ευδοκιμήσει, καθ΄όσον προσκρούει στην απροθυμία των ίδιων των οικονομικών προσφύγων, και

γ.Τη δημιουργία αυτοτελούς υπηρεσίας ασύλου με αποστολή και έργο στην άμεση εξέταση όλων των αιτημάτων ασύλου. Αυτή (η υπηρεσία) θα αποτελείται, από μία κεντρική υπηρεσία με έδρα την Αθήνα και από περιφερειακά της γραφεία σε όποιες περιοχές της χώρας παρουσιάζουν μεταναστευτικά προβλήματα οξυμμένα. Οι κρίσεις της εν λόγω υπηρεσίας περί χορηγήσεως ή μη ασύλου υπόκεινται σε αξιολόγηση από μία άλλη ανεξάρτητη "Επιτροπή Προσφύγων" με δυνατότητα διαφοροποίησης και αλλαγής αποφάσεων. Για τη στελέχωση της Επιτροπής έχει ζητηθεί βοήθεια από την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα συμμετέχει και εκπρόσωπος της Αρμοστείας του ΟΗΕ.

Σχολιασμός

Τέλος, όσον αφορά στη νέα νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης, καίτοι αυτή κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, γίνεται όμως "εν σπουδή", εμβαλωματικά και χωρίς την απαιτούμενη ευρύτερη δημόσια διαβούλευση και συναίνεση, οι δε διατάξεις του εν λόγω νομοσχεδίου δεν περιορίζουν την ισχύουσα γραφειοκρατία και περιέχουν κενά, καθόσον δεν αντιμετωπίζουν το "στοκ" των 800.000 παράνομων μεταναστών που βρίσκονται στη χώρα χωρίς να είναι καταγεγραμμένοι και τις 54.000 αιτήσεις αλλοδαπών για την χορήγηση ασύλου που εκκρεμούν. Πρωτίστως, δεν καταργούν, ουδέ καν τροποποιούν βελτιωτικά για τα εθνικά μας συμφέροντα "ζημιογόνες" διατάξεις του προ ολίγου καιρού ψηφισθέντος νόμου περί Ιθαγενείας προς περιστολή του κακού.

Με μια ματιά η Ελλάδα

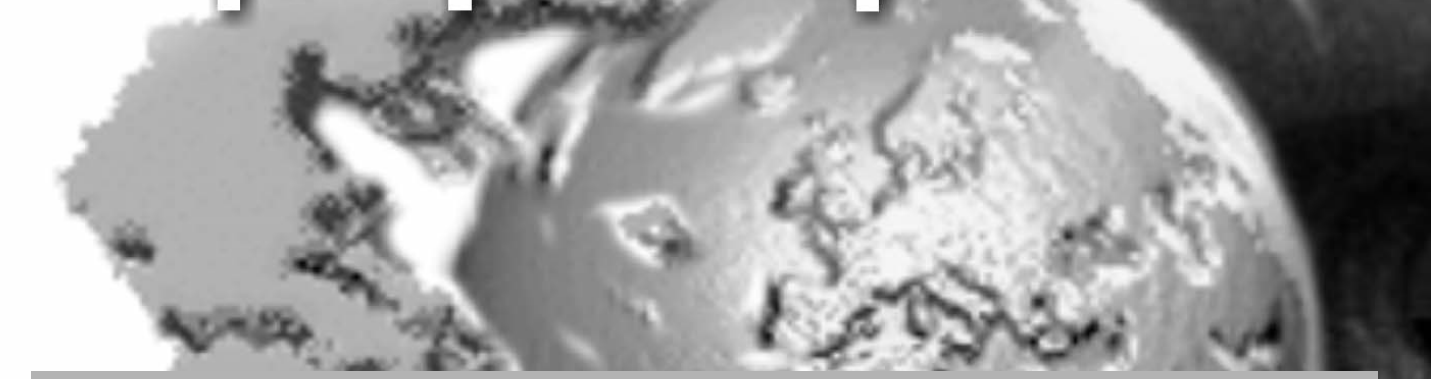

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα 16 Οκτωβρίου έως 15 Δεκεμβρίου 2010

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κυπριακό

Μετά το αδιέξοδο στο οποίο περιήλθαν οι απ΄ευθείας διαπραγματεύσεις των Κυπρίων ηγετών, πραγματοποιήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2010, κατόπιν προσκλήσεως του ΓΓ του ΟΗΕ κ. Μπαν Κι Μουν, τριμερής συνάντηση στη Ν. Υόρκη στην οποία συμμετείχαν ο ίδιος και οι κ.κ. Χριστόφιας και Ερόγλου. Όπως ανακοινώθηκε οι δύο ηγέτες δεσμεύτηκαν να συναντηθούν εκ νέου με τον κ. Μπαν Κι Μουν στο τέλος Ιανουαρίου 2011 έχοντας διαμορφώσει, με τη συνεργασία του ειδικού απεσταλμένου του ΟΗΕ στην Κύπρο κ. Ντάουντερ, ένα πρακτικό σχέδιο για την υπέρβαση των διαφωνιών που έχουν καταγραφεί μέχρι τώρα.

Από τα ανωτέρω προκύπτει, παρόλο που δεν δόθηκαν λεπτομέρειες για όσα συζητήθηκαν, ότι συμφωνήθηκε ένα άτυπο χρονοδιάγραμμα, αλλά και η ενεργότερη συμμετοχή του ΓΓ ΟΗΕ στη διαδικασία, υπό μορφήν ελέγχου της προόδου και παρεμβάσεων για να ξεπεραστούν τυχόν εμπόδια.

Ο κ. Χριστόφιας, μιλώντας για πρώτη φορά στο Ελληνικό Κοινοβούλιο στις 23 Νοεμβρίου 2010, ανέφερε ότι "η λύση δεν μπορεί παρά να περιέχει το στοιχείο του συμβιβασμού με τους τουρκοκυπρίους και όχι με την κατοχή" και προσέθεσε "Μιλάμε για ένα κράτος με μια κυριαρχία, με μια ιθαγένεια και μια διεθνή προσωπικότητα. Ταυτόχρονα η λύση πρέπει να προνοεί την αποχώρηση των κατοχικών στρατευμάτων και τον τερματισμό της όποιας ξένης εξάρτησης".

Ο ΥΠΕΞ της Βρετανίας κ. Τζακ Στρό σε άρθρο του στους "Times" του Λονδίνου, τονίζει ότι, αν αποτύχουν οι συνομιλίες, τότε θα πρέπει να αντιμετωπιστεί επισήμως η διχοτόμηση της Κύπρου. Ανάλογα δημοσιεύματα υπήρξαν και σε άλλες Βρετανικές εφημερίδες σε μια προσπάθεια να υποστηριχθεί η ενταξιακή πορεία της Τουρκίας.

Σε περίπτωση που ο ΓΓ ΟΗΕ κ. Μπαν Κι Μουν εκτιμήσει, κατά τη συνάντηση που θα έχει με τους δύο ηγέτες στη Γενεύη στο τέλος Ιανουαρίου 2011, ότι το σχέδιο που θα έχει εκπονηθεί είναι ατελέσφορο, το επόμενο στάδιο μπορεί να είναι μια από τις παρακάτω περιπτώσεις :

***Μία τετραμελής διάσκεψη όπως προτείνει η Τουρκία, ή μία διεθνής διάσκεψη όπως προτείνει η Κύπρος με τη συμμετοχή των δύο κοινοτήτων, της Ελλάδος, της Τουρκίας, της Κύπρου ώστε να πάρει διεθνή υπόσταση, και εκπροσώπων των μονίμων μελών του ΣΑ/ΟΗΕ.**

***Η ενεργότερη εμπλοκή του ΟΗΕ με την μορφή επιδιαιτησίας.**

***Η αναστολή του εγχειρήματος που θα πυροδοτήσει προσπάθειες για μαζική αναγνώριση του "ψευδοκράτους".**

***Διχοτόμηση αν αποτύχουν όλες οι παραπάνω λύσεις.**

β. Σκοπιανό

Σύμφωνα με δημοσκόπηση που πραγματοποιήθηκε στις αρχές Οκτωβρίου το 72,7% των πολιτών των Σκοπίων δεν θα στήριζε σε δημοψήφισμα αλλαγή του ονόματος προκειμένου να καταστεί η χώρα τους μέλος της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, ακόμη και αν όλα τα κόμματα στήριζαν κάποια συγκεκριμένη λύση.

Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δήλωσε στις 18 Οκτωβρίου 2010, μια ημέρα πριν επισκεφθεί τα Σκόπια, ότι θα μεταφέρει στην ηγεσία της ΠΓΔΜ το μήνυμα ότι "η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα εισαγάγει περιφερειακές διαφορές". Επίσης η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην έκθεση προόδου για τις υποψήφιες χώρες, που δημοσιοποιήθηκε στις 9 Νοεμβρίου 2010, αναφέρει ότι για την ένταξη απαιτείται ομοφωνία και γι΄αυτό θα πρέπει να αποφεύγονται πράξεις και δηλώσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά τις σχέσεις καλής γειτονίας.

Στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ που πραγματοποιήθηκε στις 19-20 Νοεμβρίου 2010 στη Λισαβώνα δεν τέθηκε το θέμα της εντάξεως της ΠΓΔΜ στο οργανισμό, παρόλο που τέσσερις γερουσιαστές των ΗΠΑ το είχαν ζητήσει με επιστολή τους από τον κ. Ομπάμα.

Ο ΥΠΕΞ κ. Μιλόσοσκι ζήτησε από τον κ. Νίμιτς να επισκε-

φθεί την Αθήνα και τα Σκόπια προκειμένου να δοθεί πρόσθετη δυναμική στις διαπραγματεύσεις.

Δεδομένου ότι μέχρι τώρα δεν έχει υπάρξει διαφοροποίηση στις θέσεις των Σκοπίων, δεν αναμένεται να αναληφθεί κάποια πρωτοβουλία από τον κ. Νίμιτς στο αμέσως επόμενο διάστημα.

γ.Ελληνοτουρικές Σχέσεις

Οι κ.κ. Παπανδρέου και Ερντογάν είχαν πολύωρες συνομιλίες κατά τη διάρκεια της επισκέψεως του Τούρκου Πρωθυπουργού στην Αθήνα από 21-22 Οκτωβρίου 2010 προκειμένου να συμμετάσχει στη Διάσκεψη για την Κλιματική Αλλαγή στη Μεσόγειο. Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές, εξετάστηκε λεπτομερώς όλο το φάσμα των διμερών σχέσεων και των προβλημάτων που απασχολούν τις δύο χώρες από το Αιγαίο και το Κυπριακό μέχρι τα θέματα του Πατριαρχείου και της λαθρομετανάστευσης. Νέα συνάντηση θα πραγματοποιηθεί τον Ιανουάριο 2011 που ο κ. Παπανδρέου θα επισκεφθεί την Τουρκία.

Παρά τη δήλωση του κ. Ερντογάν, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα Καθημερινή μία ημέρα πριν επισκεφθεί την Αθήνα, "ότι δεν θέλει υπερπτήσεις στο Αιγαίο", οι παραβάσεις, παραβιάσεις και υπερπτήσεις πάνω από κατοικημένα νησιά συνεχίστηκαν ακόμη και κατά τη διάρκεια της τουρκικής ασκήσεως "Μπλε Φάλαινα" στην οποία συμμετείχε Νατοϊκή δύναμη και η ελληνική φρεγάτα "Θεμιστοκλής", η οποία κατόπιν αυτού αποχώρησε.

Ο κ. Ερντογάν διέψευσε στις 22 Νοεμβρίου 2010 τις φήμες ότι έχει επέλθει συμφωνία μεταξύ των δύο κυβερνήσεων για τα χωρικά ύδατα, ενώ ο κ. Παπανδρέου, μιλώντας στην Ελληνική Βουλή στις 26 Νοεμβρίου 2010, απέκλεισε την συνεκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου στο Αιγαίο, η οποία σύμφωνα με δημοσιεύματα έχει συμπεριληφθεί στην ατζέντα των διερευνητικών συνομιλιών, που έχουν φτάσει κοντά στις 50 συναντήσεις.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, στα οποία αναφέρθηκαν οι δύο πρωθυπουργοί, στο μεν θέμα των χωρικών υδάτων έχει επέλθει συμφωνία με την οποία προβλέπεται ότι στην περιοχή που είναι πλησίον της Τουρκίας θα περιορίζονται στα 6 ν.μ., στο Ιόνιο στα 12 ν.μ. και στις ενδιάμεσες 7-8 ν.μ., ενώ στο θέμα της συνεκμεταλλεύσεως ότι η Αθήνα συζητά την απαίτηση της Τουρκίας και ότι αναζητείται τρόπος να υπογραφεί η συμφωνία πριν από την επίλυση των υφισταμένων προβλημάτων.

Η τυχόν συμφωνία για συνεκμετάλλευση πριν επιλυθεί το θέμα της υφαλοκρηπίδος και της οριοθετήσεως της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης (ΑΟΖ), θα είναι εθνικό έγκλημα, γιατί η Τουρκία θα απαιτήσει και θα πάρει το 50% των κοιτασμάτων, ενώ αν προηγηθεί ο καθορισμός της ΑΟΖ το ποσοστό της θα είναι πάρα πολύ μικρό.

Η συμφωνία για την επαναπροώθηση των λαθρομεταναστών στην οποία προχώρησαν οι δύο χώρες κατά την επίσκεψη του κ. Ερντογάν στην Αθήνα τον περασμένο Μάϊο, δεν έχει υπογραφεί μέχρι τώρα. Σύμφωνα με αυτή η Τουρκία θα εδέχετο την επαναπροώθηση 1000 λαθρομεταναστών κάθε χρόνο μέσω ενός μικρού λιμανιού πλησίον της Σμύρνης.

Με τη συμφωνία αυτή ακυρώνεται η ισχύουσα συμφωνία η οποία διασφαλίζει την επαναπροώθηση λαθρομεταναστών χωρίς αριθμητικό περιορισμό με λιμένα υποδοχής τη Σμύρνη και την ΕΕ σε ρόλο επιβλέποντα.

Αρνητικές εντυπώσεις προκάλεσε η απροσδόκητη πρόταση του Έλληνα ΥΠΕΞ κ. Δρούτσα να συγκληθεί τον Ιούνιο 2011 έκτακτη Σύνοδος Κορυφής της ΕΕ με αποκλειστικό θέμα την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας και τη χορήγηση καταληκτικής ημερομηνίας εντάξεώς της στην ΕΕ.

Επ΄αυτού ουδέν σχόλιον!!!

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες στο νέο κείμενο εθνικής ασφαλείας της Τουρκίας, γνωστού ως το "Κόκκινο Βιβλίο", η Ελλάδα διεγράφη από τη λίστα των απειλών. Όσον αφορά στο casus belli παραμένει η αναγραφή του με την παραπομπή ότι η άρση του είναι αρμοδιότητα της Εθνοσυνελεύσεως.

Στις 26 Νοεμβρίου επεστράφη στο Πατριαρχείο η κυριότητα του ορφανοτροφείου της Πριγκήπου, ενώ στις 14 Οκτωβρίου χορηγήθηκε η τουρκική υπηκοότητα σε 12 μητροπολίτες και έτσι εξασφαλίστηκε η διαδοχή του Πατριάρχη, ο οποίος πρέπει να έχει την τουρκική υπηκοότητα.

δ.Λαθρομετανάστευση

Η ευρωπαϊκή Δύναμη Ταχείας Επεμβάσεως FRONTEX (175 άνδρες και γυναίκες από 24 χώρες μέλη της ΕΕ), ανέλαβε τον έλεγχο των συνόρων, στον Β. Έβρο για την αποτροπή της λαθρομετανάστευσης σε συνεργασία με τους Έλληνες συνοριοφύλακες.

Η δύναμη αυτή καθ΄εαυτή δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τη λαθρομετανάστευση. Θα λειτουργήσει όμως ως όργανο ενημερώσεως της ΕΕ για την κατάσταση που επικρατεί και κυρίως για την αδιαφορία του επισήμου τουρκικού κράτους, ώστε να του ασκηθούν πιέσεις προκειμένου να συνεργαστεί με τις ελληνικές αρχές για τη διάλυση των κυκλωμάτων και το φράξιμο των οδών διακινήσεως των λαθρομεταναστών.

ε.Συνεργασία με Ισραήλ και χώρες Μ.Α.

Ο Υφυπουργός Εθνικής Αμύνης του Ισραήλ κ. Βιλνάϊ επισκέφθηκε την Αθήνα στις 12 Νοε 2010 και συναντήθηκε με τις πολιτικές ηγεσίες του ΥΕΘΑ και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη με τις οποίες συζήτησε τρόπους συνεργασίας στους τομείς τους. Η Ελλάδα συμμετείχε σε "υπηρεσιακό επίπεδο" στη Σύνοδο του ΟΑΣΑ που πραγματοποιήθηκε στα δυτικά Ιεροσόλυμα, παρόλο που η Παλαιστινιακή αρχή είχε κάνει έκκληση στις χώρες μέλη του ΟΑΣΑ να τη σαμποτάρουν.

Όσο οι σχέσεις του Ισραήλ με την Τουρκία οξύνονται, τόσο τα ανοίγματα προς την Ελλάδα θα πολλαπλασιάζονται. Γι΄αυτό η κυ-

βέρνηση θα πρέπει να φροντίσει ώστε η συνεργασία μας με το Ισραήλ να αποκτήσει μία μόνιμη μορφή και να συνεχιστεί και στο μέλλον, ανεξάρτητα από τις σχέσεις του με την Τουρκία.

Ο Έλληνας ΥΠΕΞ κ. Δρούτσας πραγματοποίησε περιοδεία στις χώρες της Μέσης Ανατολής (Ιορδανία, Ισραήλ, Παλαιστίνη, Αίγυπτο, Λίβανο) με σ΄τοχο την επικαιροποίηση της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής στο Μεσανατολικό και την υπόμνηση του ρόλου της Ελλάδος.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Αλβανία

Ο Αλβανός ΥΠΕΞ κ. Χατζηνάστο δήλωσε ότι δεν θα υπάρξει επαναδιαπραγμάτευση για τα θαλάσσια σύνορα με την Ελλάδα.

Το θέμα θα αντιμετωπιστεί μόνο αν το επιτρέψει η Τουρκία, η οποία ασκεί σημαντική επιρροή στην Αλβανία.

Το 62% των ερωτηθέντων στην Αλβανία, το 81% στο Κόσσοβο και το 51,9% στην FYROM υποστηρίζουν τη δημιουργία μιας κοινής χώρας για τους Αλβανούς της περιοχής. Επίσης στα Τίρανα πραγματοποιήθηκε συνέλευση της λεγομένης "Λίστας της Φυσικής Αλβανίας" της οποίας στόχος είναι η οργάνωση δημοψηφισμάτων για τους Αλβανούς που κατοικούν στο Μαυροβούνιο, τη Σερβία, τη FYROM και την Ελλάδα, προκειμένου να απαντήσουν αν επιθυμούν την ένωσή τους σε μια κρατική οντότητα μαζί με την Αλβανία και το Κόσσοβο.

Το όραμα της "Μεγάλης Αλβανίας" βρίσκεται σε εξέλιξη με την υποστήριξη Τουρκίας και ΗΠΑ. Η Ελλάδα οφείλει να το αντιμετωπίσει πριν γιγαντωθεί, γιατί τότε θα είναι αργά. Η "στρουθοκαμηλική" πολιτική που ακολουθεί σήμερα (κάνει πως δεν το βλέπει) δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα.

β. Βουλγαρία

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κατά την επίσκεψή του στη Βουλγαρία προέτρεψε την κυβέρνηση να προωθήσει την κατασκευή του αγωγού πετρελαίου Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος επέστρεψε στη διεθνή εταιρεία "Transbalkan Pipeline" την περιβαλλοντολογική μελέτη για τον πετρελαιαγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη επισημαίνοντας σοβαρές παραλήψεις και ζητά την επανυποβολή της εντός διμήνου.

Ο πρωθυπουργός κ. Μπορίσωφ με νέες δηλώσεις του επανέλαβε τις κατηγορίες του κατά του αγωγού και προδίκασε ότι οι επιπτώσεις στο περιβάλλον θα είναι αρνητικές.

Η Βουλγαρία έχει αποφασίσει την ματαίωση της κατασκευής του αγωγού, κατ΄απαίτηση των ΗΠΑ και οι όποιες κινήσεις της γίνονται μόνο και μόνο για τους τύπους. Η κατασκευή θα προχωρήσει μόνο αν η Ρωσία πείσει την Αμερική να δώσει το πράσινο φως.

γ. Σερβία

Η κυβέρνηση αύξησε το ποσό της επικηρύξεως για την σύλληψη του Στρατηγού Μπλάντιτς από ένα σε δέκα εκατομμύρια ευρώ.

Οι Υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ αποφάσισαν, παρά τις αρχικές αντιρρήσεις της Ολλανδίας, την έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Σερβίας.

Ο διάλογος μεταξύ Σερβίας και Κοσσόβου, που αποφασίστηκε ύστερα από σύσταση του ΟΗΕ, θα διεξαχθεί μετά τις εκλογές που θα γίνουν στο Κόσσοβο στις 12 Δεκεμβρίου 2010 και το σχηματισμό της νέας κυβερνήσεως.

δ. Κόσσοβο

Η Αμερικανίδα ΥΠΕΞ κ. Χίλαρι Κλίντον ζήτησε από τη Σερβία, κατά την επίσκεψή της στο Βελιγράδι και την Πρίστινα, να επανεξετάσει την πάγια θέση της περί μη αναγνωρίσεως της ανεξαρτησίας του Κοσσόβου, τονίζοντας ότι το καθεστώς, η εθνική κυριαρχία του και η εδαφική του ακεραιότητα δεν τίθενται υπό αμφισβήτηση.

Η χώρα οδηγείται σε πρόωρες εκλογές την 12 Δεκεμβρίου 2010, ύστερα από την υπερψήφιση της προτάσεως μομφής κατά της κυβερνήσεως του Χασίμ Θάτσι. Την πρόταση μομφής ψήφισαν και οι κυβερνητικοί βουλευτές ελπίζοντας στην ενίσχυση του κόμματός τους από τις εκλογές. Οι Σέρβοι του Κοσσόβου, απείχαν από τις εκλογές, κατόπιν της αρνητικής στάσεως της Σερβίας.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Οι δίκες για τις υποθέσεις "Εργκένεκον" και "Κλωβός" συνεχίζονται. Η κυβέρνηση, εν αναμονή της ενάρξεως τον επόμενο μήνα της δίκης για την υπόθεση "Βαριοπούλα" με 200 κατηγορουμένους, έθεσε σε διαθεσιμότητα τρεις ανωτάτους αξιωματικούς εν ενεργεία, που ενέχονται σ΄αυτήν.

Η πρωτοφανής αυτή κίνηση της κυβερνήσεως αποδεικνύει την αυξανόμενη ισχύ του κ. Ερντογάν επί του Στρατού.

Η κυβέρνηση κάλεσε την αντιπολίτευση να μετάσχει στην επιτροπή που θα συγκροτηθεί για να λύσει το πρόβλημα της ελεύθερης χρήσης της μαντίλας στα Πανεπιστήμια. Το Λαϊκό Ρεπουμπλικανικό Κόμμα (CHP) αρνήθηκε τη συμμετοχή και κατηγόρησε την κυβέρνηση ότι έχει κρυφή ατζέντα για χρήση της μαντίλας όχι μόνο στα Πανεπιστήμια αλλά και στα Γυμνάσια και τις υπηρεσίες. Το ακροδεξιό κόμμα MHP και το Κουρδικό BDP παρέχουν υποστήριξη στην κυβέρνηση υπό όρους.

Η διαμάχη αναμένεται να προσλάβει σοβαρές διαστάσεις εν όψει και των βουλευτικών εκλογών τον προσεχή Ιούνιο.

Η οργάνωση "Ρεπόρτερ χωρίς Σύνορα", σε έκθεσή της, κατατάσσει την Τουρκία στην 138η θέση σε σύνολο 178 χωρών, στο κατάλογο περί ελευθερίας του τύπου. Μόνο για την υπόθεση "Εργκένεκον" εκκρεμούν 4000 αγωγές σε βάρος δημοσιογράφων για την υποτιθέμενη παραβίαση του απορρήτου κατά τη διερεύνηση αυτής της υποθέσεως. Οι αγωγές έχουν υποβληθεί τόσο

από την κυβέρνηση εναντίον δημοσιογράφων που δεν της είναι αρεστοί όσο και από το κεμαλικό κατεστημένο.

Στις 17 Οκτωβρίου 2010 διεξήχθησαν οι εκλογές για την ανάδειξη των νέων μελών του "Ανωτάτου Συμβουλίου Δικαστών και Εισαγγελέων", η δομή του οποίου τροποποιήθηκε με το δημοψήφισμα της 12ης Σεπτεμβρίου. Εξελέγησαν 16 μέλη (10 τακτικά και 6 αναπληρωματικά) τα οποία υποστηρίζονταν από την κυβέρνηση.

Ο κ. Ερντογάν, μετά τον περιορισμό της επιρροής του Στρατού, πέτυχε και την αποδυνάμωση της δικαιοσύνης, των δύο δηλαδή τάξεων που αποτελούσαν την αιχμή του δόρατος του κεμαλικού κατεστημένου και ως εκ τούτου είναι πιο ελεύθερος να προχωρήσει στις μεταρρυθμίσεις που έχει εξαγγείλει.

β. Κουρδικό

Η ολομέλεια της Τουρκικής Βουλής ενέκρινε στις 12 Οκτωβρίου 2010 την παράταση, για τρίτη φορά και για ένα ακόμη έτος, των επιχειρήσεων πέραν των συνόρων στο Β. Ιράκ εναντίον των Κούρδων ανταρτών.

151 Κούρδοι πολιτικοί, μεταξύ των οποίων και 11 Δήμαρχοι, παραπέμφθηκαν σε δίκη κατηγορούμενοι για διασύνδεση με τρομοκρατική οργάνωση, που θεωρείται επέκταση του PKK. Η δίκη ξεκίνησε στις 18 Οκτωβρίου στο 6ο Κακουργιοδικείο στο Ντιαρμπακίρ.

Από βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας στην Κωνσταντινούπολη, τραυματίστηκαν 32 άτομα. Την ευθύνη ανέλαβε η οργάνωση "Γεράκια της Ελευθερίας στο Κουρδιστάν". Το PKK καταδίκασε την επίθεση και παρέτεινε έως τις βουλευτικές εκλογές του Ιουνίου 2011 τη μονομερή κατάπαυση του πυρός.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες η κυβέρνηση, παρά τις διαψεύσεις, συνεχίζει τις προσπάθειες για αποκατάσταση διαλόγου με το PKK, με τη διαμεσολάβηση του εγκλείστου στο Ιμραλί Οτσαλάν.

Η στάση του κ. Ερντογάν μετά τη βομβιστική επίθεση και οι δηλώσεις του για πρόωρα συμπεράσματα ως προς την ανάμειξη του PKK επιβεβαιώνουν τις παραπάνω πληροφορίες.

48 οικογένειες Τούρκων στρατιωτών που σκοτώθηκαν στο διάστημα 2009-2010 υπέβαλαν αγωγή εναντίον Διοικητών του Στρατού στην ΝΑ επαρχία Χακάρι, τους οποίους κατηγορούν για συνέργεια με το PKK.

Για πρώτη φορά αμφισβητείται το ήθος και η αξιοπιστία των στελεχών του Στρατού, γεγονός που θα αποτελέσει ένα ακόμη όπλο στα χέρια του κ. Ερντογάν στη διαμάχη του με τις Ένοπλες Δυνάμεις.

γ. Ενταξιακή Πορεία

Η δημοσιοποιηθείσα έκθεση προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας ήταν για μια ακόμη φορά αρνητική.

Μετά τη δημοσιοποίηση της εκθέσεως ο κ. Ερντογάν κατηγόρησε την ΕΕ ότι παρεμποδίζει την ένταξη της μουσουλμανικής Τουρκίας που θα μπορούσε να γίνει η γέφυρά της με 1,5 δις μουσουλμάνων. Επίσης ο κ. Νταβούτογλου δήλωσε ότι "η Τουρκία έχει δείξει ότι μπορεί να γίνει μεγάλη δύναμη και χωρίς την ΕΕ" εννοώντας φυσικά ότι η ΕΕ είναι αυτή που χάνει.

δ. Σχέσεις με ΗΠΑ

Η Τουρκία εξέφρασε δισταγμούς στο να δεχθεί την εγκατάσταση μέρους της αντιπυραυλικής ασπίδας στο έδαφός της με επιχείρημα τον κίνδυνο να καταστεί και η ίδια στόχος. Κατόπιν αυτού οι ΗΠΑ διεμήνυσαν στην Άγκυρα ότι με αυτή τη στάση της και σε συνδυασμό με την προσέγγιση με το Ιράν και την κρίση στις σχέσεις της με το Ισραήλ, δεν θα πρέπει να εκπλαγεί αν δει το ψήφισμα για την γενοκτονία των Αρμενίων να υιοθετηθεί από το Κογκρέσο αυτή τη φορά.

ε. Σχέσεις με Ισραήλ

Η ένταση στις σχέσεις των δύο χωρών συνεχίζεται. Μάλιστα ο κ. Ερντογάν προειδοποίησε το Ισραήλ ότι αν επιτεθεί στη Γάζα η χώρα του δεν θα μείνει σιωπηλή.

4. ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

α. Γενικά

Γαλλία και Γερμανία θα ζητήσουν την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισαβώνος ως το 2013 προκειμένου να ενισχύσουν τις κυρώσεις στις χώρες-μέλη που παραβιάζουν το "Σύμφωνο Σταθερότητας".

Ο Επίτροπος Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Αντόρ καταδίκασε τις διακρίσεις σε βάρος των Ρομά και δήλωσε ότι η ΕΕ θα εντείνει τις προσπάθειες για την ένταξή τους στις τοπικές κοινωνίες.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας της Ευρώπης αποφάσισε στις 8 Νοεμβρίου την απελευθέρωση του καθεστώτος θεωρήσεων εισόδου στις χώρες-μέλη της ΕΕ για τους πολίτες της Αλβανίας και της Βοσνίας. Γερμανία και Γαλλία ζήτησαν πρόσθετες εγγυήσεις με στόχο την αποφυγή μετακινήσεως μεγάλου αριθμού πολιτών τους προς τις χώρες της ΕΕ.

β. Γερμανία

Σε συναγερμό έχουν τεθεί οι αρχές προκειμένου να αποτρέψουν τρομοκρατική επίθεση σε εμπορικά κέντρα, την οποία θεωρούν ως επικείμενη από δύο ή τέσσερις τρομοκράτες της Αλ Κάϊντα.

Η κ. Μέρκελ εξέφρασε την άποψη ότι η πολυπολιτισμικότητα απέτυχε παταγωδώς. Οι απόψεις αυτές ικανοποίησαν τα πιο συντηρητικά κομμάτια των Χριστιανοδημοκρατών, αλλά αρκετοί δήλωσαν ότι δεν έχει επαφή με την πραγματικότητα.

Η κ. Μέρκελ πήρε αυτή τη θέση προκειμένου να αποφύγει μεγάλη ήττα στις εκλογές της Βάδης-Βυτεμβέργης το Μάρτιο, που εάν συμβεί θα θέσει σε ενέργεια τις διαδικασίες αντικαταστάσεώς της.

γ. Σουηδία

Η Σομαλική εξτρεμιστική οργάνωση "Σεμπάμπ" εξαπέλυσε απειλές κατά της ζωής του σκιτσογράφου Λαρς Βιλκς για τα σκίτσα

του, που προσβάλουν τον Μωάμεθ.

δ. Μ. Βρετανία

Η κυβέρνηση αποφάσισε τη μείωση κατά 20% των αδειών παραμονής και εργασίας, που εκδίδει για μετανάστες εκτός ΕΕ, και θέσπισε αυστηρότερα κριτήρια στις βίζες που παραχωρούνται σε συγγενείς μεταναστών που διαμένουν στη χώρα.

Τη μείωση του αμυντικού προϋπολογισμού από 59 δις δολάρια σε 55 δις δολάρια αποφάσισε η κυβέρνηση. Στο πλαίσιο των περικοπών θα μειωθούν κατά 7000 οι στρατεύσιμοι, θα καθυστερήσει η αναβάθμιση των πυρηνικών υποβρυχίων και θα παροπλιστεί η ναυαρχίδα του στόλου, το αεροπλανοφόρο "Αρκ Ρόγιαλ", αλλά δεν θα μειωθούν οι υποχρεώσεις της χώρας προς το ΝΑΤΟ και ιδίως στο Αφγανιστάν.

Για να μπορούν να ανταποκριθούν τα ένοπλα τμήματα της αστυνομίας σε τρομοκρατικά κτυπήματα θα αναβαθμιστεί ο οπλισμός τους και θα συμμετέχουν σε κοινές ασκήσεις με τις ειδικές δυνάμεις του στρατού.

Οι κ.κ. Κάμερον και Σαρκοζί υπέγραψαν στις 6 Νοεμβρίου 2010 στο Λονδίνο, πρωτοφανούς εύρους αμυντική συμφωνία με προοπτική 50 ετών και με στόχο τη δραστική μείωση των αμυντικών τους δαπανών. Η συμφωνία προβλέπει :

*Εκστρατευτικό Σώμα 5000 ανδρών από κάθε χώρα για ειρηνευτικές ή πολεμικές αποστολές.

*Πυρηνική συνεργασία, αλλά κάθε χώρα θα διατηρήσει τον έλεγχο των πυρηνικών της κεφαλών και των μυστικών της.

*Συνεργασία σε μη επανδρωμένα α/φ, αντίμετρα ναρκών, δορυφορικές επικοινωνίες και ασφάλεια κυβερνοχώρου.

*Το γαλλικό αεροπλανοφόρο "Σαρλ ντε Γκωλ" και ένα υπό κατασκευή βρετανικό, θα είναι συμβατά μεταξύ τους, ώστε να μπορούν να τα χρησιμοποιούν τα α/φ και των δύο χωρών.

*Συνεργασία για τις προμήθειες και την εκπαίδευση πιλότων για το νέο μεταγωγικό Α400Μ.

Ο κ. Κάμερον κατά την επίσκεψή του στην Κίνα ζήτησε από την κυβέρνηση "να μην κρατάει τεχνητό υποτιμημένο το γουάν" αλλά υπέγραψε και μεγάλες εμπορικές συμφωνίες

ε. Γαλλία

17 λεπτά πριν εκραγεί εξουδετερώθηκε το ένα από τα δύο παγιδευμένα δέματα, τα οποία εστάλησαν αεροπορικώς από την Υεμένη και είχαν προορισμό τις ΗΠΑ.

Σε επιφυλακή έχουν τεθεί οι αρχές ύστερα από πληροφορίες προερχόμενες από τη Σαουδική Αραβία για επικείμενη τρομοκρατική επίθεση της Αλ Κάϊντα στη χώρα. Στο μεταξύ η αστυνομία συνέλαβε πέντε υπόπτους που προορίζονταν για βομβιστές αυτοκτονίας.

Κατά την επίσκεψη του προέδρου της Κίνας στο Παρίσι υπεγράφησαν εμπορικές συμφωνίες πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ μεταξύ των δύο χωρών, χωρίς όμως να ανακοινωθεί το ποσόν. Οι δύο πρόεδροι δεν έδωσαν κοινή συνέντευξη τύπου προκειμένου να αποφευχθούν οι δύσκολες ερωτήσεις προς τον Κινέζο πρόεδρο για τον φυλακισμένο Κινέζο αντικαθεστωτικό Λιον Ζιαμπάο, στον οποίο απενεμήθη το Νόμπελ Ειρήνης.

στ. Ολλανδία

Ο Ολλανδικός Στρατός θα μειωθεί κατά 10.000 σε προσωπικό, για οικονομικούς λόγους.

5. ΝΑΤΟ

Στις 19-20 Νοεμβρίου πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ στη Λισαβώνα, με την συμμετοχή και του προέδρου της Ρωσίας κατά την οποία :

*Ενεκρίθη το νέο δόγμα, με το οποίο ορίζονται οι στόχοι και ο τρόπος αντιμετωπίσεως κρίσεων που μπορεί να προκληθούν από εισβολή τρίτου κράτους σε μέλος της συμμαχίας, από όπλα μαζικής καταστροφής, από τρομοκρατικές ενέργειες, από πειρατείες, από επιθέσεις στον κυβερνοχώρο, από διακοπές ενεργειακών ροών, από περιβαλλοντολογικές καταστροφές, από μεταναστευτικά κύματα και από κοινωνικές αποσταθεροποιήσεις.

*Ανακοινώθηκε η νέα δομή δυνάμεων η οποία θα τεθεί προς συζήτηση με στόχο να ολοκληρωθεί μέσα σε 4-5 μήνες.

*Αποφασίστηκαν : Η δημιουργία της αντιπυραυλικής ασπίδας (κόστους 200 εκατ. ευρώ σε 10 έτη), η μεταβίβαση της ευθύνης ασφαλείας του Αφγανιστάν από τα τέλη 2014 στις ένοπλες δυνάμεις του και η διατήρηση του πυρηνικού οπλοστασίου του ΝΑΤΟ, όσο υπάρχουν πυρηνικά όπλα.

*Συζητήθηκε με τον κ. Μεντβέντεφ η συμμετοχή της Ρωσίας στην αντιπυραυλική ασπίδα και παρεπέμφθη στις καλένδες η ένταξη στον οργανισμό της Γεωργίας και της Ουκρανίας.

*Δεν τέθηκε καν το θέμα προσκλήσεως της ΠΓΔΜ .

Κατά τη συζήτηση για τη νέα δομή η Ελλάδα πρέπει να διεκδικήσει ισορροπία στο συσχετισμό των δυνάμεων, δεδομένου ότι η Τουρκία διεκδικεί τη διατήρηση του Νατοϊκού Στρατηγείου, αλλά και τον έλεγχο του τμήματος της αντιπυραυλικής ασπίδας που θα αναπτυχθεί στο έδαφός της.

6. ΗΠΑ

Στις εκλογές που διεξήχθησαν στις 2 Νοεμβρίου 2010 οι Δημοκρατικοί έχασαν μεγάλο μέρος της δυνάμεώς τους. Στη Βουλή των Αντιπροσώπων η πλειοψηφία πέρασε στους Ρεπουμπλικάνους ενώ στη Γερουσία η υπεροχή τους περιορίστηκε στις τρεις έδρες. Το δυσμενές για τον κ. Ομπάμα αποτέλεσμα θα δυσκολέψει πάρα πολύ το έργο του στο εσωτερικό λόγω της κωλυσιεργείας που θα εκδηλώσουν οι Ρεπουμπλικανοί και γι΄αυτό θα προσπαθήσει μέχρι τις 3 Ιανουαρίου 2011 που η Βουλή (Κογκρέσο) θα περάσει στους αντιπάλους του να προωθήσει το φορολογικό, τις περικοπές των δημοσίων δαπανών, τα πυρηνικά όπλα και τον πόλεμο στο Αφγανιστάν, αλλά και να αντιμετωπίσει την απαίτηση των Ρεπουμπλικανών να ακυρώσει τη μεταρρύθμιση του συστήματος υγείας. Τα ίδια, ίσως και χειρότερα, θα γίνουν τα πράγματα στην εξωτερική πολιτική γιατί οι Ρεπουμπλικανοί θέλουν να περιοριστεί η βοήθεια στο εξωτερικό, να μειωθούν οι πιέσεις προς το Ισραήλ, το οποίο πανηγύρισε την ήττα του κ. Ομπάμα, για τους εποικισμούς, να μειωθεί η χρηματοδότηση της Παλαιστινιακής αρχής και

να ενταθούν οι πιέσεις προς το Ιράν, αλλά και την Κίνα η οποία αποφεύγει να πιέσει τη Β. Κορέα. Πρόβλημα ίσως προκύψει και για την ψήφιση της συμφωνίας START II με τη Ρωσία, γιατί θεωρούν ότι οι ΗΠΑ υπήρξαν πολύ υποχωρητικές. Όσον αφορά στην Ελλάδα, ο κ. Ομπάμα θα αναγκαστεί να αλλάξει στάση, γιατί ο επικεφαλής των Ρεπουμπλικανών κ. Πέϊνς τον έχει καλέσει να μη δίνει χρήματα των Αμερικανών (οι ΗΠΑ συμμετέχουν στο μηχανισμό στήριξης με 7 δις δολάρια μέσω ΔΝΤ) για τη διάσωσή της, καθώς το κόμμα του την καταγγέλλει για διαφθορά και το "σοσιαλιστικό σύστημα υπερβολικών κοινωνικών παροχών" που έχει, όταν στην Αμερική πολλοί εργαζόμενοι είναι ανασφάλιστοι και έχουν μόνο δύο εβδομάδες διακοπές.

Ο κ. Ομπάμα πραγματοποίησε από 6-14 Νοεμβρίου περιοδεία στην Ασία, όπου επισκέφθηκε κατά σειρά τις Ινδίες, την Ινδονησία, τη Νότιο Κορέα και την Ιαπωνία. Έκανε νέο άνοιγμα προς το μουσουλμανικό κόσμο δηλώνοντας ότι οι ΗΠΑ προσπαθούν να δημιουργήσουν νέες γέφυρες με τις μουσουλμανικές χώρες κατά τρόπο που οι επαφές τους να μην περιορίζονται μόνο σε θέματα ασφαλείας και έριξε γέφυρες συνεργασίας στην Ινδία την οποία χαρακτήρισε ως χώρα που έχει αναδυθεί και ανακοίνωσε ότι θα την προτείνει για να λάβει μία μόνιμη θέση στο ΣΑ του ΟΗΕ.

Περιοδεία στα Βαλκάνια πραγματοποίησε η κ. Κλίντον κατά τη διάρκεια της οποίας επισκέφθηκε τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, το Κόσσοβο και τη Σερβία με στόχο να υπενθυμίσει το ενδιαφέρον των ΗΠΑ για την περιοχή. Τάχθηκε υπέρ της εντάξεως της Σερβίας στην ΕΕ και συνέστησε στις δύο χώρες (Σερβία και Κόσσοβο) να προσέλθουν σε διάλογο για τα ζητήματα που αφορούν στην καθημερινότητα και τα κοινωνικά προβλήματα στην περιοχή.

Σάλο έχει προκαλέσει η δημοσίευση χιλιάδων απορρήτων εγγράφων της αμερικανικής διπλωματίας από την ιστοσελίδα Wikileaks του Αυστραλού Τζούλιαν Άσαντζ ο οποίος συνελήφθη στην Αγγλία και κρίθηκε προφυλακιστέος, ως κατηγορούμενος για βιασμό δύο γυναικών στη Σουηδία. Οι ΗΠΑ έκλεισαν την ιστοσελίδα, η οποία φιλοξενείται από κάποια σουηδική που υφίσταται ηλεκτρονικές επιθέσεις. Η Wikileaks κατηγορείται από τις ΗΠΑ για βοήθεια στις εξτρεμιστικές οργανώσεις, λόγω της δημοσιοποιήσεως καταλόγου και εγκαταστάσεων, τις οποίες οι ΗΠΑ θεωρούν ζωτικές για τα συμφέροντά τους.

Η αμερικανική διπλωματία θα αντιμετωπίσει δύσκολες καταστάσεις, γιατί πολλές χώρες θα ζητήσουν εξηγήσεις για διάφορα θέματα που τις αφορούν.

7. ΡΩΣΙΑ

α.Εσωτερική Κατάσταση

Στις 15 Οκτωβρίου 2010 ο εκπρόσωπος τύπου του ΥΕΘΑ ανακοίνωσε την επιτυχή δοκιμή του στρατηγικού διηπειρωτικού πυραύλου Bulava, που προορίζεται ως το κυρίαρχο όπλο των στρατηγικών ναυτικών δυνάμεων. Κάθε πύραυλος θα φέρει 10 πυρηνικές κεφαλές, το βεληνεκές του θα φτάνει τα 8000 χλμ. και είναι σχεδιασμένος να εκτοξεύεται από πυρηνικά υποβρύχια.

Η κυβέρνηση ανακοίνωσε τα εγκαίνια εργοστασίου, το οποίο θα αναλάβει την καταστροφή του μεγαλύτερου μέρους του χημικού οπλοστασίου της χώρας. Με βάση τη Συνθήκη για τα χημικά όπλα η Ρωσία θα πρέπει να έχει καταστρέψει μέχρι το 2010 το σύνολο των χημικών της όπλων.

Ο κ. Μεντβέντεφ εγκαινίασε στις 26 Νοεμβρίου 2010 νέα εκστρατεία "αποσταλινοποίησης" της οποίας στόχος θα είναι να υπενθυμίσει στους Ρώσους τα εγκλήματα του Ρώσου δικτάτορα.

Θεαματική άνοδο παρουσίασε η δημοτικότητα του κ. Μεντβέντεφ που υπολείπεται μόνο μία μονάδα από αυτή του κ. Πούτιν (76% έναντι 77%).

Ένοπλοι μαχητές στις 24 Οκτωβρίου 2010 πυροδότησαν εκρηκτικά έξω από τη Βουλή της Τσετσενίας και πυροβόλησαν προς το κτίριο, σκοτώνοντας 4 φρουρούς.

β.Σχέσεις με Ιαπωνία

Το Τόκιο ανεκάλεσε προσωρινά τον Πρέσβη του στη Μόσχα ύστερα από την αιφνιδιαστική επίσκεψη που πραγματοποίησε ο κ. Μεντβέντεφ στις διαφιλονικούμενες νήσους Κουρίλες και τη δήλωσή του ότι αυτές είναι ρωσικές.

γ.Σχέσεις με ΗΠΑ - ΕΕ - ΝΑΤΟ

Στη σύσκεψη του ΝΑΤΟ στη Λισαβώνα στην οποία συμμετείχε και ο κ. Μεντβέντεφ αποφασίστηκε και η συμμετοχή της Ρωσιας στην εγκατάσταση της αντιπυραυλικής ασπίδας που θα προστατεύει την Ευρώπη. Επίσης όλοι οι δυτικοί ηγέτες, συμπεριλαμβανομένου και του κ. Ομπάμα, δήλωσαν ότι βλέπουν τη Ρωσία ως εταίρο και όχι ως αντίπαλο.

Στις 25 Νοεμβρίου 2011 ο ΥΠΕΞ κ. Λαβρόφ με ανακοίνωσή του επιβεβαίωσε τη νέα διευρυμένη συμφωνία Ρωσίας-ΝΑΤΟ για τη διέλευση από το ρωσικό έδαφος και οχημάτων με προστασία κατά των ναρκών, τα οποία προορίζονται για το Αφγανιστάν.

Ο κ. Ομπάμα επιδιώκει την έγκριση της START II από το Κογκρέσο μέχρι το τέλος του έτους και πριν από τις 3 Ιανουαρίου 2011 που η Ρεπουμπλικανική πλειοψηφία, η οποία την κρίνει ασύμφορη, εγκατασταθεί σ΄αυτό. Για την περίπτωση μη εγκρίσεώς της, ο κ. Πούτιν δήλωσε ότι η Ρωσία θα αυξήσει το οπλοστάσιό της.

Είναι γεγονός ότι η νίκη των Ρεπουμπλικανών θα δυσκολέψει τη συνεργασία με τη Ρωσία γιατί ο κ. Ομπάμα πολύ δύσκολα θα εξασφαλίσει την έγκριση του Κογκρέσου τόσο για τη στενότερη συνεργασία στον τομέα των πυρηνικών όσο και στην άρση των ψυχροπολεμικών εμπορικών περιορισμών.

Ο κ. Πούτιν κατά τη διήμερη επίσκεψη στο Βερολίνο πρότεινε τη δημιουργία μιας κοινής αγοράς από τη Λισαβώνα μέχρι το Βλαδιβοστόκ. Αλλά συνάντησε την επιφυλακτικότητα της κ. Μέρκελ, η οποία απάντησε ότι "τα βήματα που πήρε η Ρωσία δεν δείχνουν προς αυτή την κατεύθυνση", επικαλούμενη ως κυριότερα εμπόδια την πολιτική των δασμών και την εμπορική συνεργασία της Μόσχας με το Καζακστάν και τη Λευκορωσία, που δεν

διευκολύνει τις διαπραγματεύσεις της με την ΕΕ.

ΗΠΑ και ΕΕ συνεφώνησαν στις 7 Δεκεμβρίου για την ένταξη της Ρωσίας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Την ίδια ημέρα ο κ. Μεντβέντεφ συναντήθηκε με τους 27 ηγέτες της ΕΕ και τους ανέλυσε την πρότασή του για μια νέα αρχιτεκτονική ασφαλείας στην Ευρώπη προκειμένου να αρθεί το καθεστώς των θεωρήσεων. Συζητήθηκαν επίσης τα κοινά ενεργειακά προγράμματα και η οικονομική συνεργασία.

8. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α.Ισραήλ - Παλαιστινιακό

Ο κ. Γιασέρ Ράμπο, ανώτατος αξιωματούχος της Παλαιστινιακής αρχής, αποκάλυψε στις 8 Νοε ότι οι ΗΠΑ εγκατέλειψαν την ιδέα των απ΄ευθείας συνομιλιών, λόγω της αδυναμίας τους να πείσουν το Ισραήλ για την ανανέωση του μορατόριουμ στο θέμα των εποικισμών και ότι καταβάλουν προσπάθειες για επιστροφή στις ενδιάμεσες συνομιλίες.

Στις 21 Νοεμβρίου 2010 το Ισραηλινό Κοινοβούλιο ενέκρινε νομοσχέδιο που υποχρεώνει την κυβέρνηση να παραπέμπει σε δημοψήφισμα ζητήματα, όπως η αποχώρηση του στρατού από την Ανατολική Ιερουσαλήμ και τα υψίπεδα του Γκολάν. Η Παλαιστινιακή αρχή χαρακτήρισε την ενέργεια "παρωδία" και κάλεσε τη διεθνή κοινότητα να αναγνωρίσει το Παλαιστινιακό κράτος, εντός των συνόρων του 1967.

Ο κ. Νετανιάχου δήλωσε στον κ. Ομπάμα ότι μόνο μια αξιόπιστη απειλή μπορεί να πείσει το Ιράν να εγκαταλείψει το πυρηνικό πρόγραμμα αλλά αυτός απάντησε αρνητικά.

Φατάχ και Χαμάς επανέλαβαν από τις 16 Νοεμβρίου 2010 το διάλογο για εθνική συμφιλίωση που είχε διακοπεί από το καλοκαίρι, μετά την αποτυχία τους να έλθουν σε συμφωνία στη Δαμασκό σε ζητήματα ασφαλείας.

Ο Υπουργός Τουρισμού κάλεσε τους πολίτες της χώρας του να μη ταξιδεύουν για τουρισμό στην Τουρκία, ύστερα από τις πληροφορίες ότι το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας της χαρακτήρισε το Ισραήλ επικίνδυνο για τα συμφέροντα της Τουρκίας.

Σύμφωνα με έρευνα του Εβραϊκού Πανεπιστημίου της Ιερουσαλήμ το 49% των Παλαιστινίων δεν θα διαφωνούσε με την αναγνώριση του Ισραήλ με αντάλλαγμα μια συμφωνία για την ίδρυση παλαιστινιακού κράτους, ενώ το 48% δήλωσε αντίθετο.

Η ισραηλινή κυβέρνηση αποφάσισε την αναστολή επισκέψεων πολιτικών στη Βρετανία, φοβούμενη για τυχόν διώξεις και συλλήψεις στο πλαίσιο της αρχής της "διεθνούς δικαιοδοσίας" που αναγνωρίζει το δικαίωμα του κάθε πολίτη να μηνύει ξένους αξιωματούχους για εγκλήματα πολέμου και άλλες αξιόποινες πράξεις.

Η νίκη των Ρεπουμπλικανών στις ΗΠΑ θα δυσκολέψει τις προσπάθειες του κ. Ομπάμα, γιατί με τις θέσεις τους υπέρ του Ισραήλ θα ενισχύσουν την αδιαλλαξία του κ. Νετανιάχου και των γερακιών. Κατόπιν αυτού φαντάζει ως απίθανη μια ειρηνευτική συμφωνία στην περιοχή, που αν επιτευχθεί θα θεωρηθεί ως το μέγιστο κατόρθωμα του κ. Ομπάμα.

β. Ιράν

Μετά την ανταπόκριση του Ιράν στην πρόσκληση της ΕΕ, πραγματοποιήθηκε στις 5 Δεκ 2010 συνάντηση με τις έξι μεγάλες δυνάμεις στη Βιέννη και συνεφώνησαν την πραγματοποίηση των ουσιαστικών συνομιλιών για το πυρηνικό του πρόγραμμα στο τέλος Ιανουαρίου στην Κωνσταντινούπολη.

Υποδοχή ήρωα επεφυλάχθη στον κ. Αχμεντινεζάντ από το λαό και ιδιαίτερα από τη Χεζμπολάχ κατά την επίσκεψή του στο Λίβανο, απ΄όπου έστειλε το μήνυμα ότι το Ιράν είναι στα σύνορα του Ισραήλ και ότι η ασφάλειά του βρίσκεται στα χέρια της Τεχεράνης.

Είναι βέβαιον ότι και αυτή τη φορά οι συνομιλίες θα αποτύχουν και θα αποδειχθούν ως ένας ελιγμός της Τεχεράνης για να κερδίσει το χρόνο που χρειάζεται για να προωθήσει το πρόγραμμά της.

γ. Λίβανος

Η Χεζμπολάχ πιέζει την κυβέρνηση να διακόψει τη συνεργασία της με τον ΟΗΕ, ύστερα από τις πληροφορίες ότι η έρευνα για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού Χαρίρι θα της επιρρίπτει ευθύνες. Για το λόγο αυτό η κ. Κλίντον απηύθυνε αυστηρή προειδοποίηση προς τη Χεζμπολάχ να μην καταφύγει στη βία, καθώς η διακοπή των ερευνών του δικαστηρίου του ΟΗΕ είναι αδύνατη.

δ. Ιράκ

Ύστερα από 8 μήνες αδιεξόδου επετεύχθη συμφωνία μεταξύ των κομμάτων και ο πρόεδρος κ. Ταλαμπανί έδωσε στις 26 Νοεμβρίου εντολή σχηματισμού κυβερνήσεως στον κ. Μαλίκι, ο οποίος έχει προθεσμία 30 ημερών για τη συγκρότησή της.

Η Αλ Κάΐντα κήρυξε τον πόλεμο κατά των χριστιανών του Ιράκ. Η έναρξή του μάλιστα έγινε με την κατάληψη μιας εκκλησίας στη Βαγδάτη, η οποία μετετράπη σε πεδίο μάχης ύστερα από έφοδο των αστυνομικών για την απελευθέρωση των ομήρων. Εφονεύθησαν 58 και τραυματίστηκαν 78 άτομα.

Οι βομβιστικές επιθέσεις είναι καθημερινό φαινόμενο στο Ιράκ και πολλοί εκφράζουν το φόβο ότι θα επικρατήσει χάος μετά την αποχώρηση των αμερικανικών στρατευμάτων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο καταδίκασε σε θάνατο δι΄απαγχονισμού τον αντιπρόεδρο του Σαντάμ Ταρέκ Αζίζ, ο οποίος εκτίει ισόβια κάθειρξη για άλλα εγκλήματα. Ο πρόεδρος κ. Ταλαμπανί δήλωσε ότι δεν θα υπογράψει το διάταγμα για την εκτέλεση.

9. ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Αφγανιστάν

Παρόλο που οι Ταλιμπάν το διαψεύδουν, διπλωματικές πηγές επιμένουν ότι βρίσκονται σε διάλογο με την κυβέρνηση, τον οποίο υποστηρίζουν οι ΗΠΑ και το Πακιστάν. Μάλιστα για το σκοπό αυτό έχει συσταθεί από την κυβέρνηση το λεγόμενο "Συμβούλιο Ειρήνης" του οποίου ηγείται ο πρώην πρόεδρος κ. Ραμπανί και απαρτίζεται από 70 προσωπικότητες. Παράλληλα βρίσ-

κονται σε εξέλιξη και διπλωματικές προσπάθειες στις οποίες συμμετέχει και το Ιράν, όπως δήλωσε ο Αμερικανός απεσταλμένος στην περιοχή κ. Χόλμπρουκ.

Στις 24 Νοεμβρίου ανακοινώθηκαν τα επίσημα αποτελέσματα των βουλευτικών εκλογών της 18ης Σεπτεμβρίου από τα οποία προκύπτει ότι αποδυναμώθηκε ο πρόεδρος κ. Καρζάϊ και ενισχύθηκε ο ηγέτης της αντιπολιτεύσεως κ. Αμπντουλάχ Αμπντουλάχ. Χαρακτηριστικό είναι ότι η εφορευτική επιτροπή ακύρωσε την εκλογή του 10% των επιτυχόντων γιατί απεφάνθη ότι ήταν προϊόν νοθείας.

Οι ΗΠΑ σχεδιάζουν την σταδιακή παράδοση από τα μέσα του 2011, στις Αφγανικές δυνάμεις του ελέγχου των επαρχιών στις οποίες η δράση των Ταλιμπάν έχει τερματιστεί. Το σύνολο των αφγανικών δυνάμεων φτάνει σήμερα στις 264,000 άνδρες, με στόχο τις 350.000 το 2013.

β. Κορέα

Στις 22 Νοεμβρίου σημειώθηκε σοβαρή ένταση, λόγω της ανταλλαγής πυρών πυροβολικού μεταξύ Β. και Ν. Κορέας. Η ένταση συνεχίζεται σε χαμηλότερο όμως βαθμό λόγω των κοινών ναυτικών ασκήσεων Ν. Κορέας και ΗΠΑ, που πραγματοποιήθηκαν στην περιοχή με τη συμμετοχή του αεροπλανοφόρου George Washington, αλλά και της αρνήσεως της Κίνας, σε αίτημα του κ. Ομπάμα, να παρέμβει στη Β. Κορέα, όσο συνεχίζονται οι ασκήσεις στην περιοχή.

Το επεισόδιο προκάλεσε και ένταση μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας, γιατί το Πεκίνο κάλεσε σε έκτακτη σύνοδο τους εκπροσώπους της εξαμερούς (Ν. και Β. Κορέα, ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία, Ιαπωνία), αλλά ΗΠΑ και Ιαπωνία αρνήθηκαν και απηύθυναν έκκληση στο Πεκίνο να τιθασεύσει τον προβληματικό του σύμμαχο.

Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές η Β. Κορέα πιέζει, με τη συνδρομή της Κίνας, για την επιστροφή της στο διάλογο για το πυρηνικό της πρόγραμμα από τον οποίο αποχώρησε προ διετίας. Οι ΗΠΑ όμως απαιτούν να δείξει πρώτα ότι εγκαταλείπει το πυρηνικό της πρόγραμμα και μετά να επαναληφθεί ο διάλογος.

Ο Πυρηνικός Φυσικός του Πανεπιστημίου Στάνφορντ κ. Χέκερ δήλωσε ότι σε πρόσφατη επίσκεψή του στις πυρηνικές εγκαταστάσεις Γιουγκμπιόν του επιδείχτηκαν 2000 συσκευές φυγοκέντρισης που παράγουν ουράνιο χαμηλού εμπλουτισμού για χρήση από νέο αντιδραστήρα.

Η Β. Κορέα τόσο με την πρόκληση του επεισοδίου όσο και την επίδειξη των πυρηνικών εγκαταστάσεων, προσπαθεί να εκβιάσει την επανέναρξη του διαλόγου χωρία καμία υποχώρηση, αλλά απ΄ότι φαίνεται ο κ. Ομπάμα δεν θα πέσει αυτή τη φορά στην παγίδα της.

γ. Κίνα

Η Κεντρική Επιτροπή του Κομμουνιστικού Κόμματος της Κίνας ανακοίνωσε, μετά το τέλος του ετησίου συνεδρίου της, τον διορισμό του κ. Σι στη θέση του αντιπροέδρου της Κεντρικής Στρατιωτικής Επιτροπής, γεγονός που σημαίνει ότι θα είναι ο διάδοχος του σημερινού προέδρου κ. Χου που θα αποσυρθεί το 2013.

Η Κίνα κατάφερε να αποσπάσει αθόρυβα από τη Δύση το μονοπώλιο των "σπανίων γαιών" που ήταν μέχρι πρότινος μια παραγνωρισμένη κατηγορία ορυκτών τα οποία έχουν σημαντικότατες εφαρμογές στις νέες τεχνολογίες όπως, στους υπερ-επεξεργαστές ηλεκτρονικών υπολογιστών, επίπεδες οθόνες, λέϊζερ, μικροσκοπικούς μαγνήτες, μπαταρίες υβριδικών αυτοκινήτων, εξαρτήματα για ανεμογεννήτριες, βιομηχανικούς καταλύτες νέας γενιάς κ.α. Το θέμα αυτό ήλθε στην επικαιρότητα τελευταία όταν η Κίνα επέβαλε εμπάρκο στη διάθεση σπανίων γαιών στην Ιαπωνία, εξ αιτίας της διαμάχης τους για κάποιες διαφιλονικούμενες νήσους και ανακοίνωσε μείωση κατά 30% των εξαγωγών της τον επόμενο χρόνο, οπότε όλοι συνειδητοποίησαν ότι έχει στα χέρια της ένα πολιτικό όπλο με το οποίο θα μπορεί να εκβιάσει οποιαδήποτε χώρα.

Η Κίνα συνεχίζει τις αντιδράσεις για τη βράβευση του κ. Λιου Χσια, που είναι φυλακισμένος, με το Νόμπελ ειρήνης. Χαρακτήρισε τη βράβευση ως επίθεση εναντίον της και ακύρωσε τις προγραμματισμένες συναντήσεις με εκπροσώπους της Νορβηγικής κυβερνήσεως. Επίσης απαγόρευσε στη γυναίκα του να μεταβεί στη Νορβηγία για την παραλαβή του βραβείου και δεν της επιτρέπει την έξοδο από το σπίτι χωρίς αστυνομική συνοδεία.

δ. Μιανμάρ

Στις 7 Νοεμβρίου διεξήχθησαν οι πρώτες μετά από 20 χρόνια εκλογές στις οποίες το κόμμα που υποστηρίζεται από το στρατό κατέλαβε το 80% των εδρών. Η αντιπολίτευση, ο ΟΗΕ και οι ΗΠΑ τις χαρακτήρισαν "παρωδία" ενώ η Κίνα, που έχει σχέσεις μαζί της, τις χαρακτήρισε ως ένα βήμα για τον εκδημοκρατισμό.

Στις 13 Νοεμβρίου η ηγέτης της αντιπολιτεύσεως Αούνγκ Σαν Σον Κι αφέθηκε ελεύθερη, ύστερα από επτάμιση ετών κατ΄οίκον περιορισμό.

10. ΑΦΡΙΚΗ

α.Η Αφρική έφτασε το 1,3 δισεκατομμύρια πληθυσμό και είναι η Τρίτη περιοχή του κόσμου που ξεπερνά το 1 δις ύστερα από την Κίνα και την Ινδία. Το Κάϊρο είναι η πολυπληθέστερη πόλη της Αφρικής με 11 εκατομμύρια κατοίκους, αλλά τα πρωτεία θα κερδίσει το Λάγος που θα έχει 12,5 εκατομμύρια κατοίκους το 2015. Το μεγάλο πρόβλημα της Αφρικής είναι οι παραγκουπόλεις παρά τις προσπάθειες των κυβερνήσεων για να τις εξαφανίσουν. Στην Αίγυπτο, τη Λιβύη και το Μαρόκο έχει μειωθεί στο 50% ο πληθυσμός των παραγκουπόλεων, ενώ στην Τυνησία εξαφανίστηκε εντελώς. Στη Νιγηρία όπου το 75% ζούσε σε παραγκουπόλεις το 1990 μειώθηκε στο 61,9% και στη Ν. Αφρική ζει σήμερα σε παραγκουπόλεις το 28,7% από 46,2% το 1990.

Το φαινόμενο των παραγκουπόλεων δεν πρόκειται να εξαφανιστεί, αν δεν περιοριστεί η υπεργεννητικότητα.

β. Σομαλία

Συνεχίζονται με αμείωτους

ρυθμούς οι επιθέσεις των Σομαλών πειρατών εναντίον ποντοπόρων πλοίων.

11. ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κόκκινος συναγερμός έχει σημάνει στις μεγάλες χώρες της Ευρώπης από τις 30 Οκτωβρίου, που εντοπίστηκαν και εξουδετερώθηκαν στα αεροδρόμια του Ντουμπάϊ και του Λονδίνου δύο δέματα βόμβες που είχαν φορτωθεί στην Υεμένη σε δύο εμπορικά αεροσκάφη με προορισμό συναγωγές στο Σικάγο. Την ευθύνη ανέλαβε η Αλ Κάϊντα της Αραβικής Χερσονήσου, την οποία διευθύνει ο αμερικανικής καταγωγής κληρικούς Ανουάραλ Αουλάκι.

Οι αρχές της Υεμένης, με τη συνδρομή της CIA έχουν εξαπολύσει από 2 Νοεμβρίου επιχείρηση για τη σύλληψη τόσο του Αουλάκι, όσο και του Ιμπραήμ Αλ Ασίρι, που θεωρείται ότι είναι ο κατασκευαστής των βομβών.

Η Αλ Κάϊντα προειδοποίησε τη φυλή του καταζητουμένου Αουλάκι ότι θα υποστεί αντίποινα αν συνεργαστεί με τις αρχές για τη σύλληψή του.

Ο Μπιν Λάντεν με μήνυμά του, που δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα του Αλ Τζατζίρα στις 27 Οκτωβρίου, απειλεί τους πολίτες της Γαλλίας για την υποστήριξη που παρέχει η χώρα τους στο Αφγανιστάν και για τη νέα νομοθεσία κατά της ισλαμικής γυναικείας ενδυμασίας.

Στις 24 Νοεμβρίου συνελήφθησαν 11 άτομα ύποπτα για τρομοκρατικό χτύπημα εναντίον αδιευκρίνηστου στόχου στο Βέλγιο. Από αυτά τα 7 συνελήφθησαν στη Βελγική πόλη Αμβέρσα, 3 στο Άμστερνταμ και ένας στη Γερμανική πόλη Άαχεν.

Στην Τουρκία συνελήφθησαν στις 22 Οκτωβρίου πέντε άτομα, ως ύποπτα για συνεργασία με την Αλ Κάϊντα του Αφγανιστάν.

Μη κατονομαζόμενος αξιωματούχος του ΝΑΤΟ δήλωσε σε αμερικανικό τηλεοπτικό δίκτυο ότι ο Μπιν Λάντεν και κα ο Υπαρχηγός του Ζαουάχρι βρίσκονται στο Πακιστάν, υπό την προστασία πρακτόρων του εγχωρίων υπηρεσιών πληροφοριών.

Αμερικανός αξιωματούχος δήλωσε ότι ο Μπιν Λάντεν αντέδρασε, στις επιθέσεις με μη επανδρωμένα α/φ εναντίον κρυσφύγετων της Αλ Κάϊντα στο Πακιστάν, με εντολή του προς τα μέλη της οργανώσεως να πραγματοποιήσουν επιθέσεις όπου μπορούν και με όποιο τρόπο μπορούν. Ειδικά δε για την Ευρώπη ζητούσε να σχεδιαστούν επιθέσεις ανάλογες με αυτές που έγιναν στη Βομβάη το 2008. από τις οποίες σκοτώθηκαν 175 άτομα.

Η δραστηριότητα της Αλ Κάϊντα αποδεικνύει ότι παρά την καταδίωξη των ΗΠΑ και των συμμάχων τους παραμένει ακόμα ισχυρή και ότι δεν θα εξουδετερωθεί εύκολα, αν δεν εκλείψουν οι εστίες που την τροφοδοτούν, δηλαδή το Μεσανατολικό και οι πόλεμοι στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου
Συνέχεια από την σελίδα 2

Η πολιτική συναίνεση καρκινοβατεί, ενώ η συνεννόηση, η κατάστρωση κοινού, αποδεκτού, σχεδίου εξόδου από την κρίση είναι επιτακτική. Και αν αυτά δεν επιτευχθούν η διακυβέρνηση της χώρας από εξωκοινοβουλευτικές προσωπικότητς είναι αδήριτη ανάγκη και μοναδική λύση. Η σωτηρία της πατρίδος προέχει παντός άλλου.

Χρόνια πολλά.

Και ας οπλισθούμε με καρτερία, δύναμη και ελπίδα δια την αντιμετώπιση των δεινών, τα οποία μας επιφυλάσσουν τα συνεχώς αναθεωρούμενα μνημόνια, η πορεία των εθνικών θεμάτων.

Αγαπητοί Εταίροι και Φίλοι,

Στο διαμορφούμενο περιβάλλον η συνέχεια της λειτουργίας της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ είναι επιβεβλημένη ως φωνή και πρόταση προβληματισμού και διαμαρτυρίας δια τα διαδραματιζόμενα, εξαρτωμένη όμως από τη δική σας συμμετοχή, την ηθική και την υλική ενίσχυση.

Αντιστράτηγος ε.α.
Ηλίας Καζούκας
Πρόεδρος Δ.Σ. ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ.
21-12-2010

ΔΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Η ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ δεν έχει καθιερώσει υποχρεωτική συνδρομή, δέχεται όμως δωρεές μελών και φίλων δια την αντιμετώπιση των λειτουργικών της αναγκών. Προς τούτο, έχει καθιερωθεί, η παρούσα στήλη, στην οποία θα αναγράφονται τα ονοματεπώνυμα και τα χρηματικά ποσά των δωρητών τους οποίους **θερμώς ευχαριστούμε**:

Α/Α ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ
ΙΟΡΔΑΝΟΓΛΟΥ ΚΟΣΜΑΣ	50
ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	100
ΣΙΔΕΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	50
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	30
ΤΣΙΑΜΑΝΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	30
ΚΑΛΦΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	50
ΕΣΤΙΑ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ	1.500
ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜ.	50
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ ΑΣΗΜΙΝΑ	50
ΑΙΛΙΑΝΟΥ-ΛΙΑΠΑΚΗ ΕΥΣΤ.	200
ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ.	100
ΜΑΡΤΖΟΥΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	100
ΞΥΔΕΡΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	50
ΔΕΜΕΣΤΙΧΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ	50
ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	100
ΚΑΖΟΥΚΑΣ ΗΛΙΑΣ	100
ΛΑΓΓΑΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	100
ΓΩΓΟΥΒΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	100
ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛ.	100
ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ ΠΑΝΑΓ.	50

Παρακαλούνται οι οικονομικώς συνδράμοντες, όπως ενημερώνουν την ΕΛΕΣΜΕ με τα στοιχεία: ονοματεπώνυμο και ποσό καταθέσεως, ώστε να περιλαμβάνονται στον οικείον πίνακα.

Η προαιρετική σας συνδρομή προς το περιοδικό μας μέσω του λογαριασμού
142-002101-073469
ALPHA Bank
ή μέσω ταχυδρομικής επιταγής, τυγχάνει εκτιμήσεως εκ μέρους της ΕΛ.Ε.Σ.ΜΕ., η οποία και σας θεωρεί παράγοντες βελτιώσεώς του

Μία Αριστοτελική Πολιτεία

Με αφορμή την παρακμιακή κρίση στη χώρα μας, αλλά και από μία γρήγορη ματιά στα παγκόσμια γεγονότα, τα οποία κλυδωνίζουν το οικονομικό σύστημα των ελευθέρων αγορών, μαζί με αυτό και το πολιτικό, ακριβώς λόγω της άμεσης ελευθερίας τους, εύλογα εγείρονται ερωτήματα γιαριζοσπαστικές πολιτικές αλλαγές.

Μήπως όλα αυτά όπως και τα άλλα σημεία των καιρών μας, σηματοδοτούν ένα άλλο φιλελεύθερο δημοκρατικό σύστημα διακυβέρνησης των χωρών;

Και αν ναι, από πού μπορούμε να αντλήσουμε έμπνευση για ένα τέτοιο σύστημα;

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο και αναγνωρισμένο σήμερα από όλο τον κόσμο ότι οι αρχαίοι Έλληνες Φιλόσοφοι εμπνέουν όλες τις επιστήμες, επομένως και την πολιτική.

Διότι η πολιτική δεν είναι ο κομματισμός, είναι επιστήμη, χάριν της ευδαιμονίας και του ειρηνικού πολιτικού βίου με τη θέληση των πολιτών, όπως λέει ο Αριστοτέλης.[1]

Ο δε Πλάτωνας, κατακρίνοντας τα κόμματα της εποχής του, ότι κάνουν νόμους σύμφωνα με τα συμφέροντά τους και πολύ απέχοντας από τα συμφέροντα του συνόλου των πολιτών, οι οποίοι μάλιστα τιμωρούνται όταν παραβαίνουν αυτούς, χαρακτηρίζει την πολιτική ως επιστήμη της φροντίδας των πολιτών, υπεράνω των ιδεολογιών.

Γι' αυτόν τον λόγο ο ίδιος θεωρεί την πολιτική ως πρώτη από όλες τις άλλες επιστήμες.[2]

Αλλά και για τον Αριστοτέλη απαραίτητο είναι οι θεσμοί της δημοκρατίας να πλαισιώνονται και να λειτουργούν με τους άριστους, κατά είδος, επιστήμονες, στην διακυβέρνηση της πόλης, όπως επίσης η γνωστή πρόταση του Πλάτωνα για τον φιλόσοφο Κυβερνήτη.[3]

Ενώ από όσα οι ίδιοι επίσης λέγουν, θέλουν τη Βουλή να πλαισιώνεται από όλα τα επαγγέλματα, οι οποίοι θα έχουν ως αρμοδιότητα να εκλέγουν και να ελέγχουν τις διοικητικές αρχές και να νομοθετούν, χωρίς προσωπικά τα μέλη της να λαμβάνουν κυβερνητικά αξιώματα.[4]

Μία τέτοια Βουλή σήμερα, αλλά και για το μέλλον, είναι αναγκαία, καθόσον τα κοινωνικά προβλήματα έχουν μεταπαισθεί ως επί το πλείστον στις επαγγελματικές ομάδες, οι οποίες είναι προτιμότερο να εκφράζουν υπεύθυνα τη γνώμη τους στο βήμα της Βουλής, παρά με διαδηλώσεις στους δρόμους και καταλήψεις δημοσίων οργανισμών.

Μία τέτοια θεσμοθέτηση θα αναγεννήσει τη δημοκρατική λειτουργία της Βουλής θεσπίζοντας άριστους νόμους για το καλό του συνόλου της κοινωνίας.

Επίσης, λόγω της πολυπλοκότητας, της συνθετότητας, της έκτασης και της μεταβλητότητας των κοινωνικών προβλημάτων και γενικά της εξέλιξης των κοινωνιών και της παγκόσμιας επικοινωνίας αυτών, επιτακτική είναι και η είσοδος των κατ' είδος επιστημόνων στη διακυβέρνηση των χωρών.

Με μία τέτοια μίξη της δημοκρατίας με την επιστήμη επιτυγχάνεται πλήρως η διακηρυχθείσα από τον ίδιο τον Αριστοτέλη τόσο αναγκαία και στην εποχή μας δημοκρατική αρχή περί διαχωρισμού των εξουσιών μεταξύ Βουλής, Εκτελεστικής και Δικαστικής Εξουσίας.[5]

Κάπως έτσι μπορεί, κατά τη γνώμη μου, να ενδυναμωθεί και να εκσυγχρονισθεί η Δημοκρατία, αντιμετωπίζοντας με επιστημονική συνείδηση τα σύγχρονα προβλήματα των κοινωνιών και όχι με την κομματική και τη συνδικαλιστική τοιαύτη, όπως συμβαίνει.

Με εκτίμηση

Άρης Διαμαντόπουλος
Υποσφάτηγος ε.α
Ψυχολόγος Διδάκτωρ Φιλοσοφίας
Πειραιάς, 21 Μαρτίου, 2010